

KRONIKA

Polskiego

Towarzystwa Tatrzańskiego

Oddział „BESKID”

w Nowym Sączu

1996

część I

1996

1996

1996

Wszystkim członkom naszego Oddziału
PTT w Nowym Sączu oraz jego
sympatykom

Szczęśliwego Nowego Roku

1996

Życzy kronikarz Oddziału
oraz redakcja
"Beskidu"

*Wszystkiego najlepszego w nowym 1996 roku
członkom i sympatykom PTT życzy
redakcja "Beskidu"*

Wy góry, jesteście
tylko szatami Boga,
w które on się przyoblekł.

Ps 93,1-2

Kordowiec

1.

St. uczestników: 23 osoby.

Relacja: Matgorzata Kieres

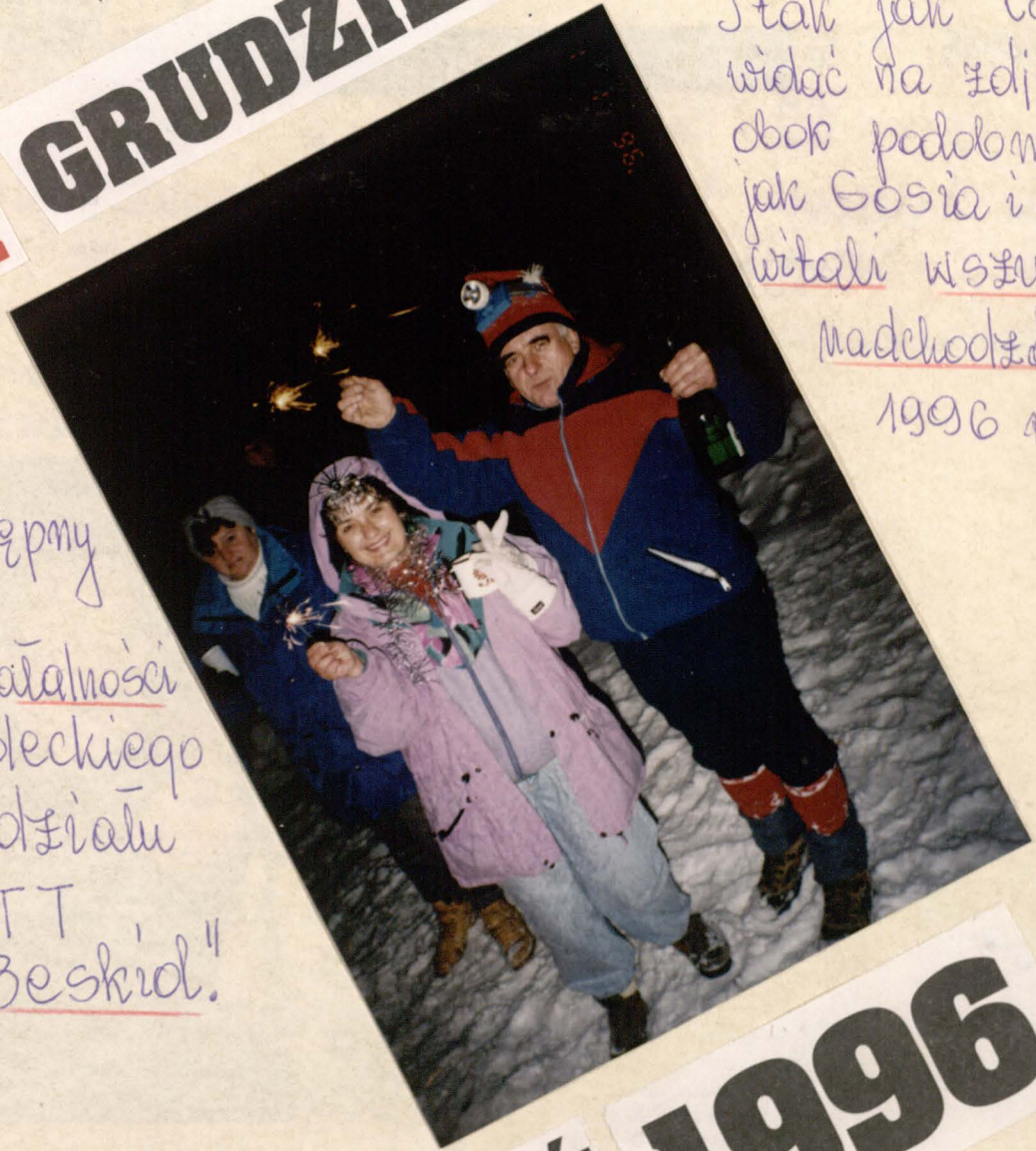
Zdjęcia: Maciek Zaremba

Gospodarzem i przewodnikiem
tej nocy Sylwestrowej był
Tadeusz Roguski.

1995

31 GRUDZIEŃ

Itak jak to
widać na zdjęciu
obok podobnie
jak Gosia i Leszek
witali wszyscy
madelkudźcy
1996 rok.

Następny
rok
działalności
sadeckiego
Oddziału
PTT
"Beskid"

1 STYCZEŃ 1996

Miejsce ma tą sylwestrową imprezę wybrał Tadek Pogorzał. Na Kordowcu w drewnianym olwiźbonym budynku a raczej chatce.

Kuchnia z piecem kaflowym, lampy małowe jako oświetlenie.

31 XII 1995r. Leszek ładnie prezentuje się na tej chatce.

Chata otoczona lasem, opału nie brakuje. WC "czyli ubikacja" - urządzone w stajni a w stodole "izbę wyfrzeżownic".

Wyjazd z Nowego Sącza do Miodowa linię PKP był w godzinach popołudniowych. Wcześniej poszli do chaty Rysiek Firek i Leszek Małota, który pilnował domowego ogniska" i przygotowali drewno na opał i miejsce na ognisko.

Gdy wszyscy doszli na miejsce nastąpił piemwszy punkt programu - czekanie na prochówkę.

31 grudnia 1995r. Tadek jako sympatyczna "gosposia" pitaśzący prochówkę.

31 grudnia 1995r. W oczekiwaniu na grochówkę.

Grochówka - specjal "gospodarza" chaty czyli Tadeusza okazała się wspaniała. Po skonsumowaniu nikt nie chciał się tknąć jedzenia na surowo zastawionym stole.

Każdy przecież coś przyniósł w plecaku.

31 grudnia 1995r. Wojtku! - Smacznego!
 Spiewolno koleśdy, były ciekawe odykusje ale właściwie to czekano na ognisko, pieczenie kiełbasy i przywitanie Nowego Roku szampanem.

1 stycznia 1996r.

To już pierwsze minuty 1996 roku.

1 stycznia
1996r.

Sądząc z rozradowanych
twarzy ten rok będzie
młodszy, twórczy i na pewno
w kontakcie z przyrodą
i wędrowaniem po
górach!

Były i kolegody śpiewane głośno
aż Amróż dał się we znaki i zaprzestano.
Były ognie sztuczne i race i strzelaly
korki od szampanów. Goodnie witano
ten nadchodzący czas.

A gdy wrócono do chaty
to tańczono, bawiono
się do przysłowiowego
białego rana.
Ireszta, miejchaj
dziecia będą tego
świadcetrem.

1 stycznia 1996r.

A cytuje w tym
miejscu Gosia: "Rad
ranem najbardziej
zmeżeni tańcami
przenieśli się na
sztych gdzie było
pełno "mużelnego"
miecż sprzętu jak
kosa, grabie i inne
narzędzia rolnicze".
Wigcej było podobno
śmiechu i dogadywań
amiżeli odpoczytku.

1 stycznia 1996r.

Jak widać na zdjęciu
"gospośia" również
tańczyła ale co też
widać pilnowała
sweego stanowiska.

1 stycznia 1996r.

Rano tradycyjnie zjedzono jajecznicę
usmażoną na boczku a po tym posiłku
małymi grupkami zaczęto schodzić
w kierunku Małej Kozłoki i Rytra
przy coraz gęstszym padającym śniegu.
Środkami lokomocji na zasadzie: "na
co kto zdażył" wrócono do Nowego
Solca. Na pewno wszyscy o jeden
rok starsi.

Dosiego Roku!

A ja opisem tej wycieczki rozpoczynam
następny rok pisania kroniki PTT.

Wesołych Świąt i Szczęśliwego Nowego Roku

NOWE WŁADZE POLSKIEGO TWARZYSTWA TATRZAŃ- SKIEGO

Zarząd Główny:

<i>Prezes</i>	Krzysztof Kabat	O/Nowy Targ
<i>Wiceprezesa</i>	Maciej Mischke	Kraków
	Maciej Zaremba	Nowy Sącz
	Zbigniew Grzegorzewski	Łódź
<i>Sekretarz</i>	Barbara Morawska-Nowak	Kraków
	Ludwik Rogowski	Kraków
<i>Skarbnik</i>	Antoni Dawidowicz	Kraków
	Michał Myśliwiec	Oświęcim
<i>Członkowie Prezydium</i>	Jerzy Preisler	Poznań
	Romuald Zaręba	Kalisz
	Leszek Czernyszewicz	Poznań
<i>Pozostali członkowie</i>	Konrad Garda	Łódź
	Małgorzata Kieres	Nowy Sącz
	Wojciech Lippa	Nowy Sącz
	Ewa Michalak	Kalisz
	Izabella Niewiadomska	Nowy Targ
	Zbigniew Prusowski	Gliwice
	Jan Siwec	Gliwice
	Janusz Smolka	Radom
	Stanisław Trębacz	Chrzanów
	Jan Weigel	Bielsko - Biała

"Beskid" nr. 4/23

W nowym numerze
naszego obojzbiowego
pisma "Beskid" nr. 4/23
ukazało się bardzo
szczegółowe
sprawozdanie ze zjazdu
PTT w dniu 2 grudnia
ub.roku jakie odbyło
się na Polanie
Chochotowskiej
w siedzibie PTTK
wraz z życiorysami
członków honorowych
PTT oraz nowym
składem Z.G. PTT.

CZŁONKOWIE HONOROWI PTT

Podczas ostatniego zjazdu Delegatów PTT, odbytego w dniu 2.12.1995 r., nadano godność Członka Honorowego PTT ośmiu osobom. W obecnym numerze „Beskidu” przedstawiamy pierwszą część biografów, według laudacji przedstawionych delegatom.

Zdzisław Dziędzielewicz - Kirkin

Jest osobą stale spotykaną w Tatrach latem i zimą, w schroniskach, na szlakach i poza szlakami. Tatry umiłował bowiem ponad wszystko i w nich czuje się najlepiej.

Zdzisław Dziędzielewicz - Kirkin urodził się 25 września 1916 roku we Lwowie. Lata szkolne spędził na Podhalu, chodząc na wycieczki tatrzańskie od 1929 roku. Harcerz, od 1933 r. prowadził harcerskie obozy wędrownie. W latach 1934 - 1939 studiował na Politechnice Lwowskiej, studia ukończył po wojnie w Gliwicach. Szereg lat, aż do przejścia na emeryturę w 1979 roku, pracował jako projektant w przemyśle hutniczym.

W 1936 r. Zdzisław Dziędzielewicz zaczął uprawiać taternictwo, w 1937 roku założył wraz z kolegami harcerski klub taternicki „Makolągwy”. W roku 1939 dokonał kilku pierwszych wejść (lewą częścią zachodniej ściany Kościelca i środkową częścią północnej ściany Wielickiego Szczytu (obie drogi ze Zbigniewem Kubiriskim), lewą częścią wschodniej ściany Zawratowej Turni (ze Stanisławem Wrześniakiem).

Po wojnie przez wiele lat z ogromnym zaangażowaniem uprawiał taternictwo letnie i zimowe, przechodząc wiele nowych dróg. Jest np. współautorem pierwszego zimowego przejścia żlebu Drege'a na Granatach. Poza Tatrami wspinał się w Alpach Wschodnich, Dolomitach i na Kaukazie.

Od 1945 roku był członkiem Klubu Wysokogórskiego PTT. Był jednym z założycieli Kół Klubu Wysokogórskiego w Katowicach i w Gliwicach. Był bardzo aktywnym działaczem w zarządach i komisjach tych kół, także w Zarządzie Głównym KW. Szczególnie zainicjowany w szkoleniu młodych adeptów, był wykładowcą, instruktorem taternictwa i narciarstwa, kierownikiem kursów i różnych imprez taternickich w Tatrach w lecie i w zimie. Równocześnie był znanym przewodnikiem tatrzańskim. Od 1945 roku był członkiem ochotnikiem TOPR, uczestnicząc w wielu wyprawach ratunkowych. Pisał artykuły na tematy turystyczne, taternicze, alpinistyczne, ratownicze i związane z ochroną przyrody.

Zdzisław Dziędzielewicz - Kirkin z radością przyjął wiadomość o powstaniu PTT, wstąpił do Oddziału PTT w Krakowie, a następnie po zorganizowaniu się Oddziału w Gliwicach, przeniósł się tam, służąc młodszemu kolegom radą i doświadczeniem. Sam niezwykle skromny, otwarty i przyjazny ludziom, jest osobą znaną także i w naszym środowisku. Dlatego postanowiliśmy Mu nadać członkostwo honorowe Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.

Barbara Morawska - Nowak

Maciej Mischke

Jeżeli ktoś ma zasługi dla obecnego PTT, to bez wątpienia największe i niepodważalne ma nasz były prezes - Maciej, a właściwie - Antoni Maciej Mischke. Urodził się 11 marca 1909 r. w Czerniowcach na Bukowinie jako drugi syn dr Tadeusza Mischke, znanego dentysty, eugenika i filozofa. W roku 1913 rodzina Mischków zamieszkała w Zakopanem, gdzie Maciej ukończył gimnazjum w Lilianie w roku 1927.

Dzieciństwo i młodość spędzona u podnóża Tatr dały mu okazję poznania ich od wczesnych lat. Przewodnikiem był mu starszy o 10 lat brat Kazimierz (patrz „Pamiętnik PTT” t. 3: Mój brat, mój mistrz). Wcześniej też i wszechstronnie opanował jazdę na nartach rozmaitymi stylami.

Maciej Mischke ukończył w 1934 roku Wydział Inżynierii Lądowej i Wodnej Politechniki Lwowskiej, a następnie odbył służbę wojskową w Szkole Podchorążych rezerwy przy 48 ppsk w Stanisławowie. W roku 1935 rozpoczął pracę zawodową przy regulacji rzek i potoków Rzeszowszczyzny. Wkrótce jednak przeniósł się do Krakowa, tu ożenił się w roku 1937 z koleżanką ze studiów Danutą Krużlewską i miastu temu - poza okresem II wojny światowej - pozostał już wierny.

W 1939 roku, jako pracownik Okręgowego Urzędu Budownictwa Wojskowego, ewakuował się wraz z Urzędem do Rumunii, skąd przedostał się do Francji, aby odbyć kampanię 1940 roku jako podchorąży w I Dywizji Grenadierów.

Po kapitulacji Francji dostał się do niewoli, z której uciekł do Szwajcarii i tam został internowany w obozie wojskowym Rohrbach (kanton Bern). W Rohrbach spotkał kilku taterników: dr Tadeusza Piechowicza, Jerzego Hajdukiewicza i Jana Sawickiego, ówczesnego asa taternictwa polskiego. W listopadzie 1940 r. został wraz z dr Piechowiczem przeniesiony do Obo-

zu Uniwersyteckiego Winterthur.

W czasie pobytu w Szwajcarii, Maciej Mischke pracował zawodowo i społecznie, pełnił funkcję asystenta i wykładowcy na obozowym Wydziale Inżynierii. Nas jednak najbardziej zainteresuje jego górską działalność alpejska. W czasie wycieczki na Piz Sol odbytej 15 marca 1942 r., Maciej Mischke wraz z Jerzym Hajdukiewiczem, Marianem Jankowskim i Romanem Golczewskim powołali Klub Wysokogórski Winterthur. Maciej Mischke był tego Klubu prezesem aż do swego powrotu do kraju w 1946 roku. Całokształt działalności Klubu zamknął się liczbą 162 wypraw letnich i zimowych z 237 wejściami, z czego 26 na szczyty czterotysięczne. Klub wydał w latach 1944 - 1945 pięć zeszytów „Taternika”. Niektóre wyprawy Maciej Mischke opisał w II tomie „Pamiętnika PTT”, a całokształt działalności Klubu w „Wołaniu”. *”Los był dla mnie łaskawy, pozwalając mi uganiać się po szczytach za mirażem szczęścia, w czasie wojny”* wspomina.

Po powrocie do kraju prowadził do 1956 roku zajęcia dydaktyczne na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej oraz Budownictwa Ogólnego Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. Równocześnie trudnił się projektowaniem. W latach 1951 - 1963 pracował w Biurze Projektów Przemysłu Cementowego i Wapienniczego, od 1965 aż do emerytury w r. 1974 prowadził Dział Techniczny w Krakowskim Biurze Projektowo - Badawczym Budownictwa Ogólnego. Wykonywał i do dziś wykonuje liczne ekspertyzy, opublikował dwa podręczniki i 63 inne prace. Jest też biegłym sądowym w dziedzinie budownictwa. Działał społecznie w organizacjach branżowych. Za pracę zawodową i społeczną został zaszczycony wieloma odznaczeniami.

Działalność górską, letnią i zimową, prowadził nieprzerwanie przez 68 lat. Po wojnie miał duże osiągnięcia w taternictwie zimowym w Tatrach Zachodnich, gdzie dokonał szeregu pierwszych i drugich wejść, w czym partnerowała mu często żona Danuta. Łącznie w latach 1946 - 1988 dokonał 979 wejść letnich i zimowych. Ma także duże osiągnięcia w narciarstwie wysokogórskim. Wprowadził krótkie narty, zwane od jego nazwiska „mischkami”. Na nartach tych podejmował bardzo ryzykowne zjazdy, m.in. z Kościelca, Rysów, Miedzianego, Żółtej Turni, Kominów Tylkowych przez dolinę Smytnią. W roku 1969 - pięćdziesiątym pierwszym roku uprawiania narciarstwa - uzyskał jubileuszową odznakę zjazdową 50 - lecia Polskiego Związku Narciarskiego.

W roku 1946 został członkiem zwyczajnym Klubu Wysokogórskiego PTT. W czasie kadencji dr Jana Dorawskiego był sekretarzem Zarządu Głównego Klubu. Następnie był wiceprezesem, a przejściowo prezesem Koła Krakowskiego KW. Pełnił też funkcję członka, a następnie (do 1977 roku) przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej KW Kraków. W 1949 r. został instruktorem taternictwa, szkoleniem zajmował się do 1971 roku. W 1977 r. uzyskał godność członka honorowego Klubu Wysokogórskiego Kraków, zaś w 1992 - Polskiego Związku Alpinizmu.

W roku 1958 został członkiem zwyczajnym Grupy Tatrzańskiej GOPR (obecnie TOPR).

W roku 1981 przystąpił do Obywatelskiego Komitetu Reaktywowania PTT, brał udział w Sejmiku proklamującym odrodzenie PTT i został członkiem Tymczasowego Zarządu Głównego. Na zebraniu założycielskim Oddziału Krakowskiego PTT, odbytym 23 lutego 1983 r., został prezesem Oddziału. Po nakazie rozwiązania PTT w 1984 r., Oddział działał nadal przy Dzielnicowym Domu Kultury Podgórze, a prezes Mischke brał udział w ogólnopolskich spotkaniach byłych ośrodków PTT, a następnie przejął wiodącą rolę w doprowadzeniu do rejestracji Towarzystwa.

Maciej Mischke jest naszym niekwestionowanym autorytetem. W 1989 r. po legalizacji, został wiceprezesem Tymczasowego Zarządu Głównego PTT. Przy braku zaangażowania ówczesnego prezesa, przejął inicjatywę i doprowadził do zwołania I Zjazdu Delegatów Towarzystwa Tatrzańskiego, na którym uchwalono powrót do dawnej nazwy - Polskie Towarzystwo Tatrzańskie.

Na Zjeździe tym został wybrany prezesem ZG PTT i funkcję tę pełnił, mimo podeszłego wieku, przez dwie kadencje. Z zalem przyjęliśmy jego odejście z czynnej działalności, poczuwając się do odpowiedzialności za dalsze losy Towarzystwa, które ukształtował.

Wnosząc o nadanie Antoniemu Maciejowi Mischke godności nie tylko Członka Honorowego Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, ale także godności honorowego prezesa PTT.

Barbara Morawska - Nowak

Zofia Radwańska - Paryska i Witold Henryk Paryski

Są osobami najbardziej znanymi wszystkim, którzy interesują się Tatrami. Od siedemdziesięciu lat są związani z Zakopanem jako znani taternicy, znawcy Tatr i wielcy orędownicy ich ochrony.

Zofia Radwańska - Paryska

Urodziła się 3 maja 1901 roku w Warszawie. Studia ukończyła na Uniwersytecie Warszawskim, uzyskując doktorat z botaniki i geografii w 1933 r. Od 1921 r. corocznie bywała w Tatrach, uprawiając intensywnie turystykę, od tego też czasu należała do PTT. Od 1923 roku uprawiała taternictwo i narciarstwo wysokogórskie. W latach 30 - tych była jedną z czołowych taterniczek i alpinistek polskich. Jako pierwsza kobieta prowadziła w Tatrach na drogach nadzwyczaj trudnych, dokonała wielu pierwszych przejść. Jako pierwsza kobieta została później przewodnikiem tatrzańskim. Jako pierwsza i jedyna przed wojną kobieta była oficjalnym członkiem wyprawy Klubu Wysokogórskiego w Alpy (1937) i wtedy jako pierwsza Polka weszła na Monte Rosa, Materhorn, Grandes Jorasses. W roku 1938 wraz z Maciejem Zajączkowskim dokonała pierwszego przejścia trudnej grani Freiwandek - Fascherkarkopf, a w 1939 r. była kierownikiem wyprawy narciarskiej w Dolomity. Działała w zarządzie Oddziału Warszawskiego KW PTT, potem w zarządzie Koła Zakopiańskiego Klubu. W ramach jego działalności zorganizowała pierwszą Szkołę Taternictwa na Hali Gąsienicowej w latach 1938 - 1939 (instruktorem była już w 1934 r.). W 1939 r. sędziowała na zawodach FIS.

W 1938 r. osiadła na stałe w Zakopanem, w tym też czasie związała swe życie z Witoldem H. Paryskim.

Jan Sawicki

Był przed wojną i obecnie jest członkiem PTT, jest również członkiem honorowym Klubu Wysokogórskiego.

Urodził się 16 grudnia 1909 r. w Bereźnicy Królewskiej koło Żydaczowa. Od r. 1911 mieszkał w Zakopanem, gdzie ukończył gimnazjum. Uczył go tam m.in. Mieczysław Świerż. Studiował historię na Uniwersytecie Jagiellońskim i weterynarię we Lwowie. Od szesnastego roku życia aktywnie uprawiał taternictwo. Od 1929 r. zaliczał się do ścisłej czołówki dzięki przejściu Filara Leporowskiego na Kozim Wierchu i północnego żlebu Koziej Przełęczy Wyżniej. Wspinał się głównie ze Stanisławem Motyką oraz Stefanem Zamkovskim, Janem Gnojkiem i Jerzym Hajdukiewiczem. Jego drogi rozwiązywały piękne problemy wspinaczkowe i można je znaleźć w każdym tomie przewodnika wspinaczkowego Witolda Paryskiego.

Wojna przerwała Janowi Sawickiemu studia i działalność wspinaczkową. Zmuszony do ucieczki po zadenuncjonowaniu dopiero co zorganizowanej siatki dywersyjnej której był członkiem, udał się przez Tatry na Węgry i dalej do Francji, gdzie walczył w polskiej armii. Internowany w Szwajcarii, uciekł przez Francję i Hiszpanię do Anglii. W latach 1943 - 1945 pływał jako marynarz w polskiej flocie handlowej w konwojach przez Atlantyk, uczestniczył też w inwazji Normandii.

Po wojnie pozostał w Anglii. Podejmował pracę w różnych zawodach, został w końcu malarzem pokojowym. Wspinał się w górach Walii z Zygmuntem Klemensiewiczem i Stanisławem Krystynem Zarembą. Usiłował zorganizować Polski Klub Wysokogórski w Anglii (próby te opisał w emigracyjnym piśmie „Polska Walcząca” 9.08.1947).

Od roku 1974 regularnie odwiedzał Polskę, przebywając przez szereg tygodni w Zakopanem i Tatrach, gdzie mimo zaawansowanego wieku wspinał się do ostatnich lat.

Obecnie na skutek niemal zupełnej utraty wzroku przebywa w domu opieki w Walii.

Tomasz Weber

Witold Henryk Paryski

Urodził się 10 września 1909 r. w Pittsburgu (USA). W Zakopanem zamieszkał w 1922 roku, tam zdał maturę (1928), następnie ukończył medycynę na Uniwersytecie Jagiellońskim (1933). Turystykę uprawiał od 1922 r., narciarstwo turystyczne od 1923, a taternictwo od 1925 roku. Uczestniczył w licznych pierwszych wejściach, wspinał się też w zimie. W latach 1936 - 1937 był uczestnikiem drugiej polskiej wyprawy w Andy, a w 1938/1939 w wyprawie do Nikaragui. Działał w zarządach Sekcji Taterniczej AZS, Sekcji Turystycznej PTT, Klubu Wysokogórskiego i PTT. Starszy instruktor taternictwa, przewodnik tatrzański i ratownik, członek TPR od 1928 roku.

Lata wojny spędzili państwo Paryscy w Zakopanem. Jako obywatel USA, Witold Paryski był więziony przez gestapo najpierw w zakopiańskim „Palace”, w krakowskim więzieniu na ul. Montelupich, potem internowany w niemieckich obozach w Bawarii.

Pani Zofia aktywnie działała w zakopiańskiej Opiece Społecznej i w tajnym nauczaniu, pomagała uciekinierom przez Tatry na Węgry. W latach 1944 - 1945 pracowała w nadleśnictwie „Zakopane 2” jako referent do spraw ochrony przyrody, zajmując się m.in. rekultywacją roślinności doliny Jaworzynki. Po wojnie (1945 - 1951) była kustoszem działu przyrodniczego w Muzeum Tatrzańskim, a w latach 1951 - 1971, aż do przejścia na emeryturę - kierownikiem Tatrzańskiej Stacji Naukowej Zakładu Ochrony Przyrody PAN na Antałówce w Zakopanem, przy której urządziła ogród naukowy roślin tatrzańskich, prowadząc równocześnie badania botaniczne w Tatrach i na Podtatrze. Opublikowała szereg prac naukowych i popularno - naukowych z dziedziny botaniki i ochrony przyrody, z których najbardziej znany jest album „Zielony świat Tatr”, za który otrzymała w roku 1957 nagrodę literacką Zakopanego.

O sprawach ochrony przyrody pisał także pan Witold. Inne jego liczne publikacje dotyczyły historii poznania Tatr, dziejów turystyki i taternictwa, biografii ludzi gór, pasterstwa, nazewnictwa. Wspólnie z żoną wydał podręcznik „Zasady turystyki górskiej” (Warszawa 1953) i popularne przewodniki po Tatrach. Witold H. Paryski wydał także przewodnik taternicki „Tatry Wysokie” w 24 tomach.

Jednak największym osiągnięciem życiowym państwa Paryskich stało się monumentalne dzieło „Wielka encyklopedia tatrzańska”, owoc ich wieloletniej, mrowczej, wprost benedyktyńskiej pracy. Poprzedziło je wydanie w 1973 r. „Encyklopedii tatrzańskiej”, o wiele jednak mniejszej objętościowo.

Mimo sędziwego już wieku (pani Zofia ukończyła 94 lata, a pan Witold 86), nadal niestrudzenie pracują. Witold Paryski zajął się opracowaniem słownika gwary podhalańskiej, świadomy, że nie tylko przyroda, ale także kultura ludowa jest zagrożona w swoim istnieniu. Państwo Paryscy byli już wielokrotnie honorowani przez różne gremia i instytucje. Ostatnio, jako pierwsi, otrzymali medal „Dobroczyńcy TPN”, ustanowiony w 40 -

lecie Parku. Niechże i nam wolno będzie prosić te niezwykle zasłużone dla Tatr i turystyki górskiej osoby o przyjęcie członkostwa honorowego Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.

Władysław Krygowski

Urodził się 23 stycznia 1906 r. jako syn Stanisława Krygowskiego, wybitnego taternika i wieloletniego działacza Zarządu Głównego PTT. W r. 1928 ukończył studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim. Już jako młody chłopiec był członkiem PTT. Od 1933 r. działał w ZG PTT: w latach 1933 - 1936 jako sekretarz generalny, a w latach 1936 - 1939 jako wiceprezes. Należał do grona pierwszych przewodników (przodowników) Górskiej Odnaki Turystycznej PTT, powołanych przez ZG PTT w 1935 r.

Wzięty do niewoli jako oficer rezerwy podczas kampanii wrześniowej 1939 roku, lata wojny spędził w obozie jenieckim w Niemczech. Powróciwszy do kraju w 1947 r. został etatowym pracownikiem ZG PTT, pełniąc różne funkcje. Bardzo aktywnie działał przede wszystkim w Komisji Turystyki Górskiej, której był wieloletnim przewodniczącym, najpierw w PTT, a następnie w PTTK. W latach 1950 - 1975 był redaktorem „Wierchów”.

Władysław Krygowski, jak nikt inny, reprezentuje na przestrzeni kilkudziesięciu lat ciągłość naszego ruchu i starań, pomimo wielu zawirowań, nacisków i bardzo złych okresów, o utrzymanie jego linii.

Przed kilku tygodniami w rozmowie ze mną powiedział na temat wymuszonego zjednoczenia PTT i PTK oraz pozostania przy pracy i turystyce górskiej w ramach PTTK: - „Pan sobie nawet nie wyobraża, jak to była bolesna i ciężka dla mnie decyzja. Były dwa powody, dla których ją podjąłem. Po pierwsze - chciałem za wszelką cenę próbować ratowania, co się da, z ideologii ruchu górskiego, dawnej ideologii PTT. Po drugie - to był mój chleb. Byłem etatowym pracownikiem organizacji. To był mój jedyny zawód. Jako przedwojenny adwokat, po kilkunastu latach przerwy i w warunkach, które właśnie wymusiły to zjednoczenie, nie miałem żadnych szans na powrót do mego wyuczonego zawodu. Staralem się w tych warunkach robić jak najlepiej, to, umiałem, w co wierzyłem i w czym ulokowałem moje serce”. Dowód tego dawał w swojej bogatej działalności publicystycznej, często bezimiennie, lub pod pseudonimem. Najpiękniejszym wyrazem tej miłości do gór są jego książki, które napisał już w późnym wieku, na emeryturze, wracając w nich do czasów dawnego Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.

Myślę, że Władysław Krygowski w pełni zasłużył na honorowe członkostwo PTT. Czuję się zażenowany, że Towarzystwo obdarzyło mnie tą godnością przed nim.

Ryszard W. Schramm

W sądeckim PTT

Szampan na Kordowcu

Dwudziestu pięciu członków nowosądeckiego Oddziału „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zakończyło bardzo udany ubiegły rok zabawą sylwestrową, która odbyła się oczywiście w górach. O północy na Kordowcu wystrzeliły race i... korki szampana. Potem była pieczona kiełbasa i jajecznicza prosto z ogniska.

Ale zaczął się nowy rok. Już od najbliższej niedzieli Oddział zaprasza mieszkańców miasta na cotygodniowe górskie wycieczki. 7 bm. zaplanowane są odwiedzić schroniska na Łabowskiej Hali (wyjazd autobusem PKS o godz. 6,50). 14 bm. odbędzie się wycieczka na Wielki Rogacz, a 21 bm. nastąpi wyjazd w rejon Szczyrbskiego Jeziora w słowackich Tatrach Wysokich. Tradycyjne spotkanie oplatkowe, połączone z prezentacją przezroczy, nastąpi w sobotę 27 bm. (JAZ)

3 stycznia „Dziennik
1990r. Polski”

Przewodnik: } Władysław
Relacja: } Kowalczyk

7 Styczeń 1996r.

Sabowska Hala

(1064 mnpm)

Il. uczestników: 11 osób

Wycieczka na Halę Sabowską rozpoczęła się ze Liotnego. A właściwie to w Nowym Sączu. Na dworcu autobusowym spotkało się 11 osób. Dojechaliśmy dokąd tylko było można aby potem w pigmej scenarii zimowej zwinia ścieżka nieośnakowana dojeżdża do Halii Krajnej. Stąd szlakiem czerwonym doszliśmy do schroniska na Sabowskiej Halii.

Tuż przed schroniskiem wyjechało słońce i cały świat pigmych iglastych drzew pokrytych czapami śniegu od razu zaświecił i jakby ożył. W schronisku przyjęci

Zostaliśmy niezwykle miło i serdecznie.
A przecież pamiętaliśmy jak to różnie w tym
sezonie w poprzednich latach bywało.

POPRAZKI PARK KRAJOBRAZOWY

Sezonisko wewnątrz jest bardzo gustownie
i estetycznie urządzone, tchnie czystością.
Wybór potraw, na każde wybredne podniebienie.
Oczywiście mówię o podniebieniu rasowego
turysty.

Z przyjemnością odpoczywamy tutaj około
półtorej godziny.

Po odpoczynku szlakiem niebieskim schodzimy
do Somnicy Źdroju podziwiając po drodze
szataśy pasterskie w zaspach śnieżnych
a robiące wrażenie fal morskich.

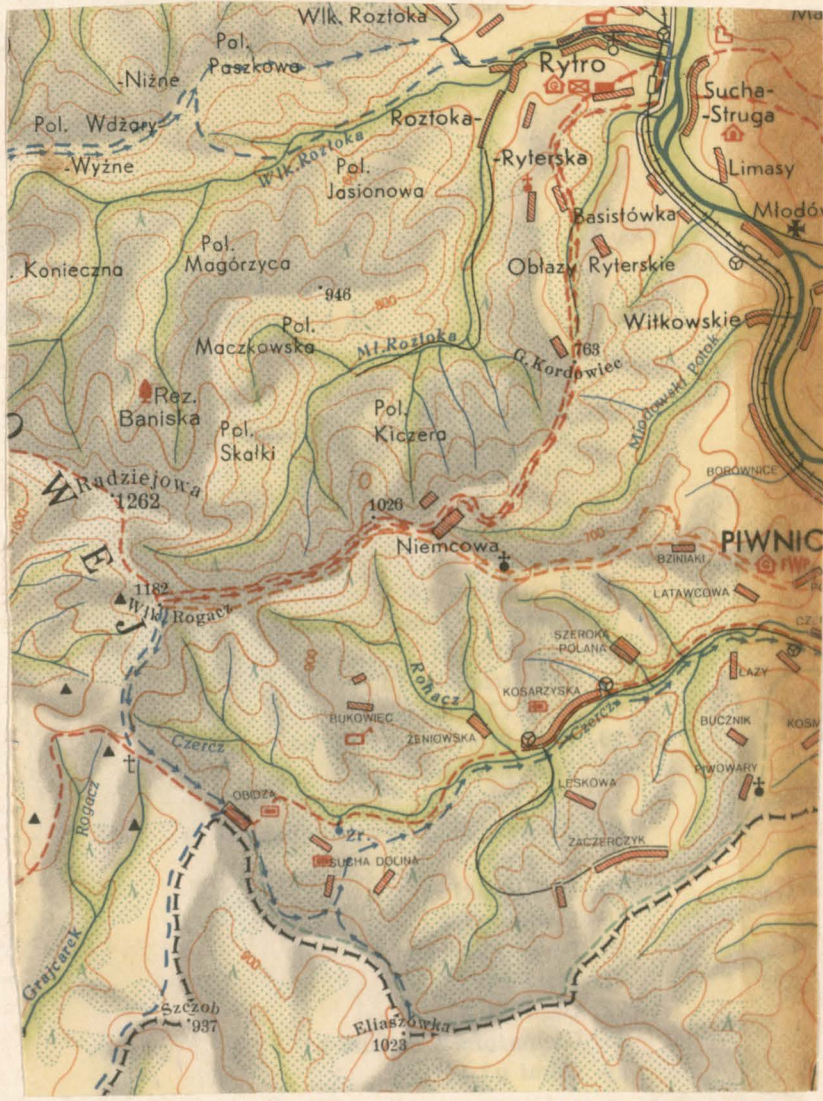
Linia autobusowa PKS wracamy do
Nowego Sącza.

Przewodnik: Wiadysław
Relacja: Kowalczyk

14 Styczeń 1996r.

Wielki Rogacz

(1182 m n.p.m.)

Il. uczestników: 15 osób

Autobusem komunikacji lokalnej - linia "F" - dojeżdżamy do Kosarzystk.

Początkowo bez szlaku Dolina Rohacka (od rzeki Rohacz - dopływ Czerza) i idziemy w kierunku bazy studenckiej, która znajduje się poniżej stali Niemcovej.

Trwało to półtora godziny marszu w mglistej, zimnej pogodzie.

Gdy potem podchodzimy do Wielkiego Rogacza pogoda zrobila się stoneczna. Nagrodą dla nas była na samym Rogaczu widoczna panorama Tatr które wznosiły się z mgieł jakby zalegały obłociny. Cytuje Władka: "jak wyspy z oceanu". Tutaj też spotykamy się z grupą przewodników Kola PTTK w Nowym Sączu i kilkadziesiąt minut gawędzimy przy ognisku.

RADZIEJOWA 1262 m npm

WLK. ROGACZ 1182

ZŁOMISTY W. 1226

PIWNICZNA
krajina zieleni

Po posiłku przy ognisku schodzimy w kierunku Obidży i znów zalega gęsta mgła, która towarzyszy nam w dalszej wędrówce aż do Kosarzystk. My jeszcze podroczkę wstępujemy do znanej nam "Bacówki" poniżej Obidży na gorące herbatę. I znów linia "P" powracamy do Nowego Sącza.

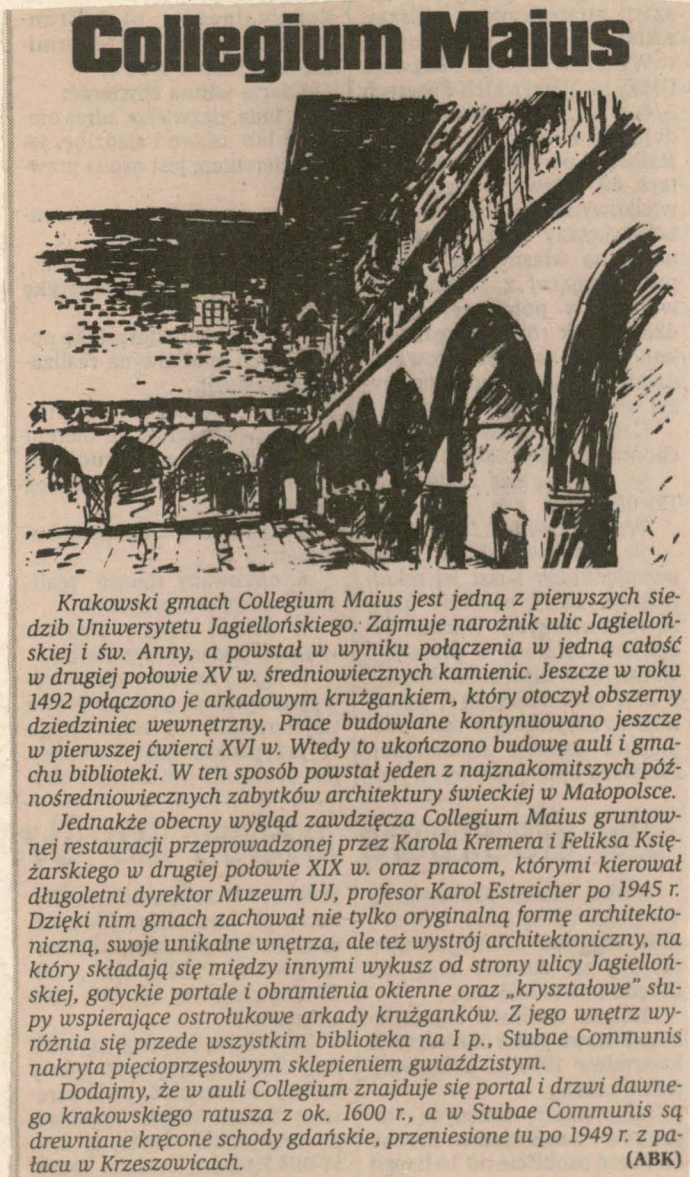

Kartka z pozdrowieniami od Józka Michlika z Między Hory.

Relacja: Maciej Lorenba

II Posiedzenie
Zarządu Głównego
PTT w Krakowie.

W związku z tym ze zebranie po wybraniu nowego Zarządu Głównego w grudniu w saloniku na Polanie Chochołowskiej ograniczyło się tylko do ukonstytuowania Zarządu posiedzenie zwyczajne w Krakowie było pierwszym roboczym.

Zwyczajowo też posiedzenia Zarządu Głównego PTT odbywają się w gorach. Tym razem zrobiono wyjątek.

Spotkaliśmy się w Krakowie w sali Kopernika Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego. Stało się to dzięki Antosiovi Dawidowiczowi, wykładowcy na tej uczelni a jednocześnie gospodarzowi posiedzenia. Jest on prezesem Obolżialu PTT w Krakowie. Cytuję Macieja: "Tonienaz Wojtek Sippa ze względów rodzinnych nie mogli przyjechać do Krakowa, stawiliśmy się na posiedzeniu we dwójkę z Mataosid Kieses."

Kraków - Collegium Maius.
Zwiedzaliśmy w przerwie obrad.
To była niespodzianka dla nas od Anka.

Na posiedzeniu w Krakowie dominowały Sprawy organizacyjne.

Przede wszystkim mowy Prezes PTT - Krzysztof Kabat poprzydzielał wszystkim „zakresy czynności”.

Mateosi Kieres przypadły w udziale kontakty z dyrekcjami Pienińskiego i Gorczańskiego Parku Narodowego.

Wojtek Sippa ma koordynować wyprawy organizowane przez poszczególne oddziały PTT w kraju.

Mackowi przypadły sprawy finansowe (nie zażalostcie!)
Poza tym sprawy Górskiej Odznaki Turystycznej PTT,
Przewodnictwo odznaczenia i sprawy członkostw honorowych PTT. Oj niemato Macku niemato!

Mówiono też o problemach finansowych związanym z okulkiem IV i V tomu „Ramienika PTT”. Jeseli dobrze pójdzie to IV tom powinien ukazać się w marcu. Uzgodniono też stanowiska na Zaple-
Monane rozmowy z dyrekcją TPN oraz z Zarządem Głównym PTTK. Niespodzianka był udział w posiedzeniu przedstawicieli Tow. Ochrony Tatr, którzy Zaproponowali włączenie go do PTT jako Sekcji Ochrony Tatr. Ustalono wysokość składek na 1500 zł Zarządu Głównego, które w 1996r. mają wynosić 6 zł a ulgowe (młodzież, renciści, emeryci) - 3 zł. Na wiejsze następnego, majowego posiedzenia wybrano Schronisko „Chyż u Babcy” na Młodej Horze.

Relacja: Matgorzja Kieres

Zdjęcia: Maciej Zarembo

Przewodnik: Wiesław Piprek

STYCZEŃ

Szczyrbskie Jezioro

1346 m n.p.m.

Il. uczestników: 45 osób

	OSTRÁ 2 350 M	KRÁTKA 2 365 M	KRIVÁŇ 2 494 M	ZÁPADNÉ TATRY	ZADNÁ BAŠTA 2 380 M	SATAN 2 416 M	PREDNÁ BAŠTA 2 364 M
--	------------------	-------------------	-------------------	---------------	------------------------	------------------	-------------------------

ŠTRBSKÉ PLESO

HOTEL PATRIA

ŠTRBSKÉ PLESO
1 346 M

ŠTRBSKÉ PLESO

MLYNICKÁ DOLINA
SEDOLO NAD SKOKOM

ŠPORTOVÝ AREÁL FIS
HOTEL FIS

NAJKRAJŠIE HORY SVETA • VYSOKÉ TATRY

Autokarem spod DKK szczerelnie
zapelnionym wyruszamy przez Mnistek -
-przejscie graniczne, przeleczy Vabec do
Wielkiej Lomnicy. Tu skrocamy aby
iechac u podnóża Tatry Wysokiej
tak wroklivych w tym dniu, ze trudno
oderwac od meli oczy! Sprawie to
bowiemz idealna olzisiaj pogoda,
można rzec "o dwóch chmurkach".

21 stycznia
1996r.

Widok z Wielkiej Łomnicy
na masyw Łomnicy

Dojeżdżamy
do przystanku
"Popradzki
Staw".

Jedziemy
na "Cintorin" -
Symboliczny
Cmentarz
Ofiar Tatr.

Obyłwa
Zdjęcia,
przy wejściu
na
Symboliczny
Cmentarz
pod Ostercą.

21 stycznia
1996r.

Poniżej Kaplicy na Cmentarzu.

Mackowi
w dniu
odcisnętych
udaje się
robić
ciekawo-
ści
ogrodzonych
miejsce.

Obok tablica
←
Ottakara
Stalla - chłowieka
obzięki któremu
powstał ten
Symboliczny
Cmentarz -
Cintorin.

21 stycznia 1996r. "Cintorin"

Obok - niedawno wmontowana
tablica ofiar katastrofy
"Sokola" w Dolinie
Olczyńskiej w 1994r.

21 stycznia
 1996r. "Cintoria"

Pomysł powstania tego
 cmentarza wysunął w r. 1922
 malarz i miłośnik gór -
Otakar Štafl.
 Oficjalne otwarcie nastąpiło
 w 1940r. w sierpniu.
 Statut tego cmentarza
 dopuszcza upamiętniania
 osób które zginęły
 winnych gwałtu świata.
 Projektodawca wraz z żoną
 zginął w 1945r. podczas
 bombardowania Prahy.

Motto tego cmentarza
 brzmi: "Martwym na
pamiętkę, żywym
dla ostrzeżenia".
 Zgromadziło tużaj
 180 tablic. Z nazwiska
 upamiętnionych jest
 10 - u Polaków.
 Niepiskne spiskie,
 ludowe krzyże
 wykonał eltop ze
 wsi Detvy - Fekiač-
Šumný.
 Zimę ten symboliczny
 cmentarz jest
 bardziej wymowny
 aniżeli w innej
 porze roku.

21 stycznia kapliczka spiska
 1996r. proj. R. Vosyka na tle
szczytu Osterny (1994 r.)

Rad "Cinforinew"
 górze obry czub
Osterny (1984 m n.p.m.).

Dzisiaj szlaki
 wokół tego szczytu
 zamknięte.

Mimo to góry trochę
 później odpoczywamy
 w schronisku nad

Popradzkim Stawem
 mieliśmy możliwość
 podziwiać "wyczyny"
 dość niestronnych
 turystów. Zjeżdżali
 na pewnych częściach
 ciała ale skończyło
 się wszystko szczęśliwie.

21 stycznia 1996r. Osterna.

Po zejściu
 z Symbolicznego
 Cmentarza
 idziemy
 w kierunku
 schroniska
 kpt. Morawku
 nad Popradzkim
Stawem.

Porozone na
 wys. 1498 m n.p.m.
 ma 120 miejsc
 noclegowych,
 restaurację
 ze 100 miejscami.

21 stycznia 1996r. Idziemy do
Schroniska.

Sam Topradzki Staw
leży po lewej stronie
Doliny Mięgiszowieckiej.
Ma 6,26 ha powierzchni
i ok. 17m głębokości.
Położony jest 100m
wyżej niż nasze
Marskie Oko.

W czasie ostatniej
wojny chronili się
tutaj polscy patrioci
i kumierzy podziemia.
Imię kpt. Morawski
nosi od 1951r.

21 stycznia 1996r. Tutaj zaczyna się
rzeka Poprad -
potok Krupa

Cyfruje Małgosia: "kierownictwo
miejscu ze względu na
piękna, słoneczną pogodę
założyło oświetlenie odpoczynku
przy schronisku".

Zdjęcia obok i poniżej
mówię jak, kto spędził
(i gdzie) wolny czas.
Bez komentarzy.

21 stycznia
↑ 1996r.

Nad Topradzkim
Stawem.

Cytuje Matgorzig:
 "Do Szczyrbskiego jeziora i olśniewy zielonym szlakiem i tego odcinka chyba nikt nie zapomni. Wydeptana ścieżka była tak śliska, że przejście jej bez jednego upadku było niemożliwe!"

21 stycznia 1996r.
 Po przyjeździe do Szczyrbskiego jeziora mieliśmy dość długi czas by zwiedzić tą dawną stolicę Simona.
 Dzisiaj bardziej lubiany i popularny jest Chopok.

21 stycznia 1996r. Szczyrbskie jezioro.

Po jeziorze zamarznętym idealnie, przeszliśmy na drugą stronę.
 Dla niektórych była to dodatkowa emocja.

21 stycznia 1996r. Na parkingu.

21 stycznia
1996r.

Koszyca w poświęceniu
konczącego się dnia.

Ze Szczybskiego Jeziora wyjeżdżamy już po zachodzie słońca a tylko dlatego że widok śniegu różowo-rososinowego na szczytach przy zachodzącym słońcu wszystkich zafascynował. Przejazd do Nowego Sącza przez Poprad, Keżmark, Podoliniec i Mniszek w Popradem.

Jeszcze cytuje 2 refleksje Maigosi do jej relacji:

1.) "Bardzo dobrze przygotowane dziesiętki kilometrów tras w podnóża Tatr pozwalają uprawiać marciarstwo biegowe. Tak duża ilość osób na biegowkach można spotkać w Polsce chyba jedynie w czasie okazjonalnych imprez. A jest to sport, który nie wymaga ani dużych pieniędzy ani specjalnych umiejętności."

2.) "Mniej przyjemne spostrzeżenie dotyczące zabudowy nad Szczybskim Jeziorem. Wielopiętrowe, nieciekawe budynki. Czyżby, jezioro w przyszłości miało się stać miedzynahotelowym basenem?"

Przyp. kronikarza: Dane dotyczące "Cintorina" i Popradzkiego Stawa oraz Selnowiska iaczepnietau z "Tatry" - Tożet Nuka.

Relacja: Anna Toton

27

Opiatek

Gospodyni spotkania: Matgorzata Kieres

z PTT

STYCZEN

1996r.

Przewroca: Oraf Rejthar
Fotografował: Maciej Laremba

Uczestniczyło: 50 osób

Ostatnim
miłym spotkaniem
w miesiącu
stycznia b. roku
było
"Spotkanie
opiatkowe"

I również
tradycyjnie
gospodynią
tego spotkania
była Matgorzia
Kieres.

27 stycznia
1996r. kto był w "taskach"
u Gosi ten mógł pokosztować
na tzw. "zab" to żnych ciast.
Kronikarz był w "taskach". Możecie zażądać.

Matgorzia
dzielnie
pomagał
cały
zespół
ale
najpraco-
-witsza
była
Gosia
Laremba
z mężem.

27 stycznia
1996r.

Goście "opiatkowego"
Spotkania.

SPRAWOZDANIE ZA ROK 1995

SPRAWOZDANIE z działalności Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, Oddział „Beskid” w Nwym Sączu za 1995 rok.

30 marca nasz Oddział obchodził piątą rocznicę reaktywowania. Ten rok był więc szóstym w jego działalności. Poniżej przedstawiamy naszym członkom sprawozdanie z naszych dokonań w 1995 r.

WŁADZE ODDZIAŁU

Początkowo nasz Oddział działał w składzie wybranym w dniu 26.09.1992 r.:

Prezes	Maciej Zaremba
Wiceprezes	Anna Totori
Sekretarz	Małgorzata Kieres
Skarbnik	Robert Mikusiński
Członkowie	Leszek Małota
	Jolanta Mikusińska
	Tadeusz Pogwizd
	Wojciech Świąg
	Halina Haraf
	Ryszard Firek
	Krzysztof Zawartka
	Witold Mikusiński
	Tadeusz Duda
	Rafał Dąbrowski

Komisja
Rewizyjna

Sąd
Koleżeński

Należy podkreślić, że wszyscy członkowie Zarządu wnieśli znaczący wkład pracy w podejmowane działania. W pracę zaangażowało się też kilka osób nie będących członkami Zarządu.

Zarząd odbył 8 protokolowanych posiedzeń: 18.01, 18.02, 29.03, 24.04, 14.06, 12.07, 9.08 i 12.09.1995. W razie potrzeby, spotykano się ponadto w mniejszym gronie.

W dniu 23.09.1995 podczas sprawozdania sprawozdawczo - wyborczego wysoko oceniono pracę dotychczasowego Zarządu Oddziału, co wyraziło się w wybraniu wszystkich jego członków do nowego Zarządu. Jednocześnie powiększono jego skład o kilka nowych osób i obecnie przedstawia się on następująco:

ZARZĄD

Prezes	Maciej Zaremba
Wiceprezesa	Wojciech Lipa
	Witold Mikusiński
	Małgorzata Kieres
	Anna Totori
	Władysław Kowalczyk
	Leszek Małota
	Jolanta Mikusińska
	Tadeusz Pogwizd
	Wojciech Świąg

KOMISJA REWIZYJNA

Przewodniczący	Leszek Nowak
Zastępca	Jan Krajewski
Sekretarz	Maciej Michalik
członek	Ryszard Firek

SĄD KOLEŻEŃSKI

Przewodniczący	Aleksander Berowski
Sekretarz	Bogusław Repelewicz
Członek	Kazimierz Wojnarowski

Ja obok funkcji monitarsza mam funkcję skarbnika naszego oddziału PTT.

Usiadłam w kacie ale wieloletnia i usitowałam coś od ludzi zebrać.

Nasze tegoroczne składki to 10 zł. nowych od dorostych.

5 zł. opłaty ulgowe.

Były też różne ciekawe publikacje do kupienia jak i nowy „Beskid” nr. 4/23.

Zdjęcie poniżej przedstawia właśnie czytającego nowy numer „Beskidu” naszego kolegę przewodnika - Wieszka

Pipka u którego wszyscy w biurze „Turysta” zapisują się na ogłoszane w afiszach PTT wycieczki.

SPRAWOZDANIE ZA ROK 1995

Dokończenie ze strony 1

Delegatami na III Zjazd Delegatów PTT wybrani zostali: Aleksander Berowski, Małgorzata Kieres, Wojciech Lippa, Leszek Małota, Jolanta Mikusińska, Robert Mikusiński, Leszek Nowak, Tadeusz Pogwizd, Wojciech Świąt i Maciej Zaremba, a rezerwowymi: Ryszard Firek, Maciej Michalik, Jerzy Serek i Anna Totofi.

Nowy Zarząd odbył cztery posiedzenia: 23.09, 11.10, 15.11 i 11.12.1995r.

Z inicjatywy Mariana Ryby w dniu 14.09.1995 reaktywowane zostało Koło PTT w Krynicy, które działa przy naszym Oddziale. Prezesem Koła wybrany został Marian Ryba, a członkami Zarządu: Władysław Augustyński, Franciszek Homa, Władysław Sady i Barbara Rzeszut.

SPRAWY CZŁONKOWSKIE

O atrakcyjności działań prowadzonych przez Oddział, świadczy duży przyrost przyjętych nowych członków, dwukrotnie większy niż w roku poprzednim, gdyż do Oddziału wstąpiło 67 osób. Łącznie w ciągu 6 lat działalności, zapisały się do niego 283 osoby. W 1995 r. składki opłaciły 152 osoby, jednak zgodnie ze statutem dopuszczającym roczne opóźnienie w ich płaceniu, Oddział liczy na 31.12.1995 r. 199 członków. W tym 19 członków to członkowie Koła w Krynicy, z których kol. kol. Bogumiła Koszucka i Jerzy Włoch otrzymali jako 6 i 7 osoba w Oddziale dyplomy członka-seniora PTT od Zarządu Głównego, jako członkowie, którzy wstąpili do PTT przed 1950 r.

DZIAŁALNOŚĆ WYCIEZKOWA

Od początku reaktywowania Oddziału, organizacja wycieczek w góry jest jego podstawową działalnością. Polega ona na zapewnieniu środków transportu dowożących turystów do gór oraz fachowej obsłudze przewodnickiej. Ogółem w 1995 r. zorganizowano 46 wycieczek, we wszystkich miesiącach od stycznia do grudnia. Były to imprezy jednodniowe, z wyjątkiem trzydniowego wyjazdu w Bieszczady oraz dwudniowej imprezy noworocznej. Wzięły w nich udział łącznie 1.654 osoby. Najczęściej wędrowano po Tatrach, bo 9 razy, a następnie w Beskidzie Sądeckim - 6, Gorcach i Beskidzie Niskim - po 3, Beskidzie Wyspowym, Żywieckim, Bieszczadach i Pogórzu - po 2 oraz po Pieninach, Beskidzie Śląskim, Małym, Łysogórach i Podtatrzu - po 1. Zorganizowano też 8 wyjazdów w Tatry słowackie oraz 4 w inne słowackie góry. Kilkudziesięciu naszych członków uczestniczyło także w organizowanych przez Koło Przewodników wyprawach w Dolomity i Wyskie Tury (lipiec) oraz do Grecji ze zdobyciem Olimpu (lipiec i sierpień). Dojazd do gór 35 razy odbywał się autokarem turystycznym, a 11 razy publicznymi środkami lokomocji. Dzięki dotacjom otrzymanym z Urzędu Miejskiego i Wojewódzkiego oraz z Funduszu PHARE, koszty udziału w wycieczkach kalkulowano znacznie poniżej kosztów własnych, przez co wycieczki były dostępne finansowo dla ich uczestników. Miało to szczególnie duże znaczenie dla młodzieży czy kilkuosobowych rodzin. Wycieczki prowadzone były społecznie przez 15 przewodni-

ków. Byli to: Władysław Kowalczyk - 13 razy, Maciej Zaremba - 10, Leszek Małota - 9, Wiesław Piprek, Antoni Piotrowski i Tadeusz Pogwizd - po 3, Leszek Traciłowski i Karol Krokowski - po 2 oraz Małgorzata Kieres, Eugeniusz Bednarek, Leszek Nowak, Bogdan Pawlikowski, Rudolf Gawlik, Mieczysław Pietras i Wojciech Lippa - po 1. Niektóre z wycieczek obsługiwane były po 2 przewodników.

Tradycyjnie, już po raz szósty, w ostatnią niedzielę czerwca, przy udziale 50 osób odbyło się przejście historycznej trasy z Piwnicznej przez Radziejową do Rytra, a więc szlakiem pierwszej wycieczki nowosądeckiego Oddziału z 1906 r. Ponadto w dniach 31.12.1994 - 1.01.1995 zorganizowano noworoczną wycieczkę na Jaworzynę Krynicką z udziałem we Mszy św. o północy. Planujemy, że noworoczne imprezy w górach staną się nową tradycją w naszym Oddziale.

Wycieczki ogłaszane były w afiszach umieszczonych w naszych gablotach w kilku punktach miasta oraz w niektórych szkołach średnich. Informacje o nich zamieszczała regulaminie lokalna prasa. Zapisy na wycieczki przyjmowane były w biurze „Turysty”.

DZIAŁALNOŚĆ WYDAWNICZA

Regularnie wydawany był kwartalnik „Beskid”, którego wyszły 4 numery, każdy w nakładzie 300 egz. Dzięki pomocy finansowej Urzędu Miejskiego, rozprowadzany jest on bezpłatnie wśród członków Towarzystwa i wszystkich zainteresowanych. Redagowaniem „Beskidu” zajmuje się kol. Maciej Zaremba, pisanie tekstów na komputerze i sprawami technicznymi - kol. Jacek Zaremba, a skład i druk wykonywany był przez firmę „ALT”. Pismo przekazywane jest do Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej gdzie udostępniane jest w czytelni, Biblioteki Publicznej w Gorlicach, Centralnej Biblioteki Górskiej w Krakowie, Muzeum Tatrzańskie w Zakopanem, Wojewódzkiego i Miejskiego Ośrodka Kultury w Nowym Sączu, redakcji lokalnych gazet i Radia „Echo” oraz do wszystkich Oddziałów PTT na terenie kraju.

GÓRSKA ODZNAKA TURYSTYCZNA PTT

Inicjatywa restytucji GOT PTT wyszła z naszego Oddziału do Zarządu Głównego jeszcze w 1991 r. Również na nasz wniosek GOT znalazł swe miejsce w uchwale II Zjazdu Delegatów PTT w Ludźmierzu w 1992 r. Opracowane w styczniu 1994 r. przez kol. Macieja Zarembę założenia GOT oraz regulamin odznaki, zostały przyjęte z poprawkami i uzupełnieniami na posiedzeniach Zarządu Głównego w kwietniu i październiku 1994 r. Nasz Oddział zajął się produkcją odznak GOT oraz odznak dla przewodników GOT. Z uwagi na przyjęcie przez Zarząd Główny ostatecznego regulaminu GOT praktycznie po zakończeniu sezonu 1994, akcję popularyzacji tej odznaki rozpocząć mogliśmy dopiero w 1995 r. Czyniono to za pośrednictwem prasy oraz specjalnie wykonanych afiszów. Zdobywanie odznaki rozpoczęło kilkadziesiąt osób, a do końca 1995 r. normy spełniło i odpowiednie dokumenty złożyło 15 osób, którym powołana przy naszym Oddziale Komisja d/s GOT odznaki przyznała.

Dokończenie na stronie 3

Udany rok ludzi gór

Dla 25 członków nowosądeckiego Oddziału „Beskid” PTT miniony 1995 r. był udany. Pożegnali go sylwestrową zabawą, która odbyła się w górach. — O północy na Kordowcu rozpaliliśmy ognisko — mówi prezes Maciej Zaremba — wystrzeliły wielobarwne rakietki i... korki od szampana. Były kielbaski, grochówka i tradycyjna jajecznicza.

Oddział zaprasza mieszkańców Nowego Sącza na cotygodniowe wycieczki górskie. 7 stycznia odbędzie się wyprawa do schroniska na Łabowską Hałę. Wyjazd nastąpi o godz. 6,50 autobusem PKS. 14 stycznia kolejna wycieczka na Wielki Rogacz, a 21 stycznia nastąpi wyjazd w rejon Szczyrbskiego Jeziora w słowackich Tatrach Wysokich. Tradycyjne coroczne spotkanie oplatkowe, połączone z prezentacją przeźroczy, zaplanowano na 27 stycznia. (bit)

27 stycznia 1996r.

W styczniu słuchają sprawozdania prezesa

4 stycznia 1996r. G. Krakowska

SPRAWOZDANIE ZA ROK 1995

Dokończenie ze strony 2

INNE DZIAŁANIA

* Dokonano oznakowania tabliczkami ścieżki dydaktycznej z Maślanej Góry do jeziora Morskie Oko w Beskidzie Niskim.

* Biblioteka Górską Oddziału pozyskała drogą zakupów ze środków własnych oraz dzięki dotacjom Funduszu PHARE i Urzędu Wojewódzkiego, a także dzięki darowiznom 208 pozycji i liczy ich obecnie 770.

* Działały trzy punkty informacyjne („Turysta”, „Pieniny”, ZW TKKF) przyjmujące zapisy do Towarzystwa, prowadzące sprzedaż wydawnictw i dystrybucję kwartalnika „Beskid”, a punkt w „Turyście” przyjmował także zapisy na wycieczki.

* Prowadzona jest przez kol. Annę Totoną szczegółowa kronika Oddziału. Nasze działania, a przede wszystkim organizowane przez nas wycieczki, zostały w 1995 r. opisane w V i VI tomie kroniki. Dzięki posiadanemu własnemu aparatowi fotograficznemu, kronika zawiera bardzo bogatą dokumentację fotograficzną.

* Członkowie PTT będący przewodnikami, prowadzili społecznie szkolne wycieczki górskie.

* W styczniu przy udziale 50 osób zorganizowano dla członków naszego Oddziału spotkanie opłatkowe, uzupełnione projekcją przeźroczy z imprez organizowanych przez Oddział w ubiegłym roku.

* Z powodu niesprzyjających warunków śniegowych, działalność Sekcji Narciarskiej prowadzona była w ograniczonym zakresie.

* Nasz Oddział był w dniach 6 - 8.10.1995 organizatorem X Posiedzenia Zarządu Głównego PTT w DW „Szczakowianka” w Krynicy.

* Członkowie wyprawy na Kilimandżaro: Małgorzata Kieres i Maciej Zaremba wygłosili prelekcje ilustrowane przeźroczeniami w Kole Przewodników i Stowarzyszeniu Civitas Christiana w Nowym Sączu, Oddziałach PTT w Chrzanowie i Gliwicach oraz w Szkole Podstawowej w Marcinkowicach.

WSPÓŁPRACA

* Współpraca z Zarządem Głównym układa się dobrze. Otrzymujemy na bieżąco wszystkie materiały, a przedstawiciele naszego Oddziału biorą udział w posiedzeniach Zarządu Głównego (Buczkowice - 3 osoby, Młoda Hora - 3 osoby oraz Krynica - 4 osoby). Maciej Zaremba był członkiem Prezydium ZG, przewodniczącym Komisji ZG d/s Przewodnictwa oraz członkiem Komisji ZG d/s GOT, a Małgorzata Kieres wiceprezesem Głównego Sądu Koleżeńskiego. Na III Zjeździe Delegatów PTT który odbył się 2.12.1995 w schronisku na Polanie Chochołowskiej, kol. Maciej Zaremba wybrany został wiceprezesem ZG PTT, a jego członkami Małgorzata Kieres i Wojciech Lippa. Sekretarzem Głównego Sądu Koleżeńskiego wybrana została kol. Jolanta Mikusińska. W Zjeździe uczestniczyło bardzo aktywnie 9 delegatów z naszego oddziału. Kol. Wojciech Lippa był wiceprzewodniczącym Zjazdu, Małgorzata Kieres i Leszek Nowak byli członkami Komisji Wniosków, a kol. Maciej Zaremba zgłosił kilka zmian w statucie oraz kilka wniosków do uchwały Zjazdu, które zostały przyjęte. Również na wniosek naszego Oddziału, Zjazd nadał godność Członka Honorowego PTT ustępującemu prezesowi Maciejowi Mischke.

* Różnie wygląda współpraca z innymi Oddziałami PTT. Wszystkie one otrzymują od nas kwartalnik „Beskid”, natomiast do naszego Oddziału ich wydawnictwa trafiają sporadycznie. Regularnie otrzymujemy tylko „Hyr” z Gliwic i „Wolanie” z Krakowa.

* Kol. Maciej Zaremba został z upoważnienia Zarządu Głównego delegowany do prac w Radzie d/s Turystyki przy premierze RP. Uczestniczył w

Dokończenie na stronie 7

Na spotkanie przyszło 50 osób. Najprzyjemniejsze było to, że prawie każdy coś przyniósł ma to wspólne spotkanie.

SPRAWOZDANIE ZA ROK 1995

Dokończenie ze strony 3

posiedzeniu Rady w dniu 3.10.1995.

* Nasz Oddział kontynuuje współpracę ze schroniskiem „Chyz u Bacy” na Młodej Horze. W 1995 r. ufundował gablotę dla ekspozycji rozprawdzanych przez schronisko wydawnictw.

* Z propozycją współpracy wystąpiło do nas schronisko „Hawiańska Koliba” w Gorcach, proponując zniżki dla naszych członków.

* Naszą działalność na rzecz społeczności lokalnej wspierają władze administracyjne i samorządowe. Wyraża się to m.in. przyznaniem nam dotacji z Urzędu Miejskiego i Wojewódzkiego, dzięki którym możliwe jest tak szerokie prowadzenie przez nas działalności. Otrzymaliśmy także dużą dotację z Funduszu PHARE, przyznawaną niezależnym organizacjom społecznym. Jak co roku, w trakcie obchodów Świątowego Dnia Turystyki, które odbyły się 8.10.1995 r. w Sromowcach, odznaczeni zostali nasi działacze.

W tym roku wojewoda wnwośadecki wręczył kol. Maciejowi Zarembie przyznany przez prezydenta RP Złoty Krzyż Zasługi, a Witoldowi Mikusińskiemu brązową Odznakę Zasłużonego Działacza Turystyki przyznaną przez prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

* O naszej działalności i organizowanych imprezach, regularnie informowała lokalna prasa. Łącznie w „Gazecie Wyborczej”, „Dzienniku Polskim”, „Gazecie Krakowskiej” i „Czasie Krakowskim” ukazało się 41 artykułów, wywiadów i notatek. Nawiązano też współpracę z nowosądeckim Radiem „Echo”.

SPRAWY FINANSOWE

Saldo na 1.01.1995	12.616,97 zł
Przychody	16.924,27 zł
Rozchody	29.340,08 zł
Saldo na 31.12.1995	201,16 zł

Były to i owoce i pyszne ciasta, a panowie oczywiście zadbali o szampana.
Spotkanie zaczęło się o godzinę 17⁰⁰ powitaniem gości przez prezesa Macieja Zarembę i który potem służył krótkie sprawozdanie z naszej działalności w 1995 r.

Zaproszony
 również został
Maciejnik -
 Wydziału
 Kultury i Promocji
 przy Urzędzie
 Miejskim
 w Nowym Sączu -
Pan Józef
Kantor.

27 stycznia
1996r.

Spotkanie "opiatkowe"

27 stycznia 1996r. ↓ Nasze 5-osobowy Chór PTT

Po sprawozdaniu
 były bardzo
 ciekawe
prezentacja
 z Dolomitów
 i z Grecji -
 z Kyjsia
 na Olimp.
 ciekawie je
 przedstawił
Olaś Rejthar.

Były śpiewane
również przez
Zurczie
dziecuchy
przy
akompaniamencie
gitary
kolegów,
pastorałki.
Reszta może
opócz Yoasi
tylko słuchała.

27 stycznia 1996r.

Były również
obok
tradycyjnych
przy tamaniu
się opłakiem
Zurczi
wznoszone
szamporem
toasty za
Zdrowie, za

27 stycznia 1996r.

popodę na szlakach,
za Zdobycie jakiegoś
wymarzonego "szczytu"
lub dotarcie do
ciekawego miejsca
w tym 1996r.

No a potem prawie
całe naczynie umył
sam wiceprezes naszego
oddziału - Wojtek Sippe.
No i tutaj małe
mu się olwie brama!
Wojtku! Prawdziwy
furysta wszystko!
potrafi. Gratulacje!

Relacja: Maciek
Zdjęcia: Jaremba

Makowica 948 m n.p.m.
Ilość uczestników: 19 osób
+ pies
Wraodka

Prowadzili: Maciek Jaremba, Władek Kowalczyk

Do Rytra
dojeżdżamy
pociągiem.
Tam przewodnicy
witają wszystkich
wraz z całą masą
uczestników,
którzy idą
z nami po raz
pierwszy.

4 luty
1996r.

Idziemy na Makowicę. ↑ ↓

Lutowe wycieczki PTT

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego powstał w 1906 r., czyli przed 90 laty. Z tej (ale nie tylko z tej) okazji, jego członkowie i sympatycy zostaną w br. zaproszeni na prawie 50 atrakcyjnych imprez turystycznych.

W styczniu odbyły się już cztery wycieczki. A co w lutym?

- 4.02 - Makowica
- 11.02 - Jaworzyna
- 18.02 - Przehyba
- 25.02 - Niżnie Tatry.

Ponadto w jedną ze słonecznych sobót planowany jest kulg, nie tylko dla dzieci. O szczegółach imprez organizowanych przez PTT zawierają afisze.

Informujemy również, że w punktach informacyjnych PTT („Turysta”, ul. Jagiellońska 38 i „Pieniny”, ul. Narutowicza 3), można otrzymać najnowszy, już 23 numer kwartalnika „Beskid”. (JAZ)

Maciek -
poprowadzi i
poprzejście
można
na topografie
na 42w. „kredę”
pod szczyt
Makowicy.

31 stycznia „Dziennik
Polski”
1996r.

Różnica poziomów
ok. 600m i pnieśmy
się ostro pod
górzę. Na szczyście
śniegu jest niewiele
ale dołuzo nam
moja i mata
widoczność.
A przecież na szczyt
Makowicy idzie się
po to aby podziwiać
wielki mawet na Taty.

4 lutego 1996r. Już blisko szczytu.

Blżej szczytu
śniegu jest,
coaż więcej,
ale mocno zmo-
żony wielokrotny
mawet.

4 lutego 1996r. Na szczyście Makowicy.

Na szczyście
przełwa i smażenie
przy ognisku
wielbasy.

4 lutego 1996r. Ognisko pod Makowicą.

Oczywiście smażę
ci do byli
domysli dzwigi
ze sobą wielbasy.
Innym cieknie
slinka.
A dalej rytuje
Macka: ^{Ważymy} na szczyt
w miejsce gdzie
wtedy stała wieża
"Antaulacyina"

4 luty Pomnik partyzantów
1996r. pod Ostą.

Cytuję obalę Macka:
"Z planowanego pierwotnie przejścia granicą przez Ostą, do Rawojuwej, już wcześniej zrezygnowaliśmy ponieważ przez tą widoczność zostałaby nam tylko marsz."

Władek zaproponował nam trasę "kombinowaną".
Ponieważ nie udało nam się szybko schodzić w dół do Barcic więc na skróty doszliśmy do Zielonego Szlaku a potem trawersując Ostą doszliśmy do pomnika partyzantów. Schodzimy do Wilczych Dołów i znów bez szlaku drogą leśną dochodzimy do Woli Kroguleckiej i Barcic.

Część grupy udała się do akurat nadzieją mającego kursowego autobusu - a reszta czekając na następny wstąpiła do restauracji "Pod Makowicą" by tradycyjnie zakończyć wycieczkę grzaniem lub zimnym piwem.
I kiedy następny autobus z wiadomymi powodów nie jechał a mając 5 kwadransy czasu powrócili do restauracji z czego najbardziej ucieszył się barman.
A my powtórzyliśmy piwo."

4 lutego
1996r

Zakończenie wycieczki w Barcicach.
Bez komentarza.

Anna oburzyła dzień
okazało się, że
2 osoby w tym
wiceprezes Wojtek
Sippa pomylili
miejsce spotkania
i przyszedł na
dworzec autobusowy.
Dostali do wiadomości,
że tylko oni
przyszedł, więc ugro-
wali i rozeszli
się do domów.

Kolejka na cenzurowanym

Piechotą na Kasprowy?

Kto w Polsce nie zna kolejki na Kasprowy Wierch? Ambicją każdego turysty, będącego w Zakopanem, jest przejechać się wagonikiem od Kuźnic poprzez Myślenickie Turnie do samego wierzchołka „świętej góry narciarzy”. Po sześćdziesięciu latach pracy tej kolejki, Zarząd Państwowych Kolei Linowych postanowił zmodernizować i unowocześnić staruszkę. Plany modernizacji przewidują rozpoczęcie remontu w maju.

Kolej linowa na Kasprowy Wierch powstała w ciągu kilkunastu miesięcy, w 1936 roku. „Pysznie złało się z krajobrazem, ani go nie rani, ani go nie mąci. A budynek na Kasprowym szczycie, ledwie widny, komuś, co nie wie o jego istnieniu, wydaje się wielkim kamieniem, co wyrósł przez noc” - pisał o początkach kolejki Kornel Makuszyński. Obecnie przeszkadza ona władzom Tatrzańskiego Parku Narodowego, które

za żadne skarby nie chcą się zgodzić na modernizację przestarzałej już kolejki. Po prawie dwuletnich negocjacjach pomiędzy PKL a TPN, doszło wreszcie do kompromisowego porozumienia. Postanowiono wspólnie, że PKL może rozpocząć prace modernizacyjne, byle nie łączyło się to z niszczeniem przyrody. Wspólne rozmowy ustaliły rozpoczęcie remontu od kwietnia br. Nowa kolejka będzie w pełni sterowana przez komputery.

Sporządzone plany obejmujące nieco większy teren niż dotychczasowa struktura budowlana kolejki. Na tę formę modernizacji nie godzi się TPN, stojący na gruncie obrony „zagrożonych” rejonów na stokach Kasprowego Wierchu. Sprawa konfliktu pomiędzy TPN a PKL trafiła do Ministerstwa Ochrony Środowiska, które będzie ją rozpatrywać w najbliższym czasie. Tatrzański Park Narodowy stoi na niewzruszonym stanowisku,

że należy chronić naturalne środowisko człowieka i nie zgadza się na modernizację kolejki właśnie z tego względu. Przebywająca w Zakopanem pod koniec stycznia br. delegacja z Ministerstwa, kierując się wskazówkami prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego, zdecydowała rozstrzygnąć sprawę nowej kolejki do maja tego roku. Według nieoficjalnych informacji uzyskanych od członków delegacji, ponoć rozważa się nawet możliwość zdymisjonowania obecnego dyrektora TPN, co może przyspieszyć proces modernizacyjny kolejki na Kasprowy.

Jak na razie, sprawa utknęła w martwym punkcie. Ciekawe, czy będziemy musieli na Kasprowy wychodzić na piechotę, czekając kolejne sześćdziesiąt lat na nową kolejkę? A może Ministerstwo wpadnie na jakiś pomysł, który pogodzi ze sobą dwie sprzeczne racje?

(PID)

lutego 1996r.

„Dziennik Polski”

Relacja Maciej Zarembka
Zdjęcia

10 luty 1996r.

Kulig do Malej
Rożtoki

Il. uczestników: 56 osób

Przejazd
po cięgiem
do Rybra.

Tam już
czekają na
nas same
i po prostu
nie wiem jak
można

lepiej
zrelacjonować
kulig aniżeli
opisując
Zdjęcia.

10. luty
1996r.

Rybro. Kulig.

Można tylko pośmiać się
↑ Szampańskie humorów
uczestnikom kuligu.

10 lutego 1996r ↑
Kulig do
Malej
Roztoki →
z Rybra

10 lutego 1996r. ↑

Przy ognisku humory
 były jeszcze bardziej
 wysmiewane. Po wraczeniu
 się pieczoną kiełbasą
 powrót kuligiem do
 Rybra a do Nowego
 Sącza kursowym
 autobusem.
 Bardzo wesołe
 Supernie inne
 spotkanie zorganizowane
 przez PTT.

↓

↑ Najmłodsi i
nieśmiętnik
 kuligu
 odpoczął
 w schronisku.
Po kuligu.

438-597, studia w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Zmechanizowanych we Wrocławiu (praca dyplomowa – do dziś utajniona! – dotyczyła ochrony granicy morskiej). Poprzednio pracował w Państwowym Pogotowiu Opiekuńczym i Karpackiej Brygadzie WOP w Nowym Sączu. Żona Kazimiera prowadzi hurtownię papierniczą „AWO PAPIER”; syn Bartek i córka Katarzyna – licealiści (oboje w II LO im. M. Kopnickiej). Bezpartyjny, jeździ škodą-120, zarabia 1020 zł brutto. Lippowie zamieszkują dom jednorodzinny przy ul. Gwardyjskiej („sam budowałem” – mówi z dumą nasz rozmówca). Zamiłowany turysta (sforsował niejedną szczyt Alp i Dolomitów, Tatr i Beskidów, a w br. górę bogów – Olimp w Grecji), przewodnik górski, wiceprezes PTT. Kolekcjonuje obrazy przyjaciół artystów, świątki i wydawnictwa turystyczne. Admirator marszałka Piłsudskiego. Słynie z talentów śpiewaczych (bogaty repertuar od „Kiedy ranne wstają zorze” po ballady harcerskie i prząsne piosenki żołniersko-ludowe). Najbardziej smakuje mu bigos myśliwski i kefir. Ostatnio lubi też ubierać czarne kapelusze. (leś)

*Żonowi nasz
wiceprezes
na Tatrach
sprawy
lokalnej.*

Wojciech Lipka – sędzią pięciu lat komendant Straży Miejskiej w Nowym Sączu, tel. nin, ur. 25 kwietnia 1953 r., od

Fot. Jerzy LEŚNIAK

27 lutego „Gazeta Krakowska”
1996r.

Narty w Krynicy

Małe jest piękne!

W Krynicy odbyły się zawody narciarskie dla dzieci. Zorganizowali je: reaktywowane krynickie Koło Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego oraz Biuro Obsługi Ruchu Turystycznego „Jaskółka”, które również ufundowało nagrody dla zwycięzców.

Pogoda była wspaniała i zawody też. We wzorowo przeprowadzonej imprezie, której sędzią głównym był Władysław Sady, wzięło udział 40 dzieci, zarówno z przedszkola, jak i trochę starszych, uczniów szkół podstawowych. Szczególny podziw budzili najmłodszy swoim bezbłędnym stylem jazdy, pokonywania bramek i ambicją sportową.

W poszczególnych grupach wiekowych zwyciężyli: Patrycja Jarek, Ilona Smoleń i Rafał Szarek, Agata Jazic, Luiza Szajna i Magdalena Borusiewicz, Łukasz Soszyński, Marcin Morawski i Dawid Czechusta, Katarzyna Sady, Ewelina Sady i Ewa Kolańczyk, Tomasz Gurgul, Dominik Jazic i Roman Gurgul, Barbara Kolańczyk, Bożena Gurgul i Ewa Lorens, Józef Chebda, Lesław Jarek i Paweł Macur.

Dobrze, że nie tylko w ferie organizuje się zawody dla małych i dużych dzieci. Nie tylko zakopiańskie olimpiady powinny się liczyć – tym bardziej, że za kilka lat może właśnie młodzie kryniczanie wystąpią z białym orłem na piersi? (JAZ)

29 lutego „Dziennik Polski”
1996r.

Relacja: Wojtek Sippa
Zdjęcia: Maciek Zaremba
Przewodnik: Wojtek Sippa

11 lutego 1996r

Zamorzona Krynicka

1114 m n.p.m

Il. uczestników: 19 osób

Kiedy bez pomyłki dotarłem na dworzec PKS i o godzinie 6:50 wraz z 19-oma osobami wsiadłem do autobusu w kierunku Krynicy to opowiedziałem jak pomyliłem się w poprzednią niedzielę.

11 lutego 1996r. Na przełęczy pod Górą Krzyżową

Grzejemy do Krynicy i przy sprzyjającej nam pogodzie od razu wyruszamy od restauracji

"Hawana" szlakiem niebieskim na Górę Krzyżową - 819 m n.p.m

Po forsownym tempie marszu mała przerwa.

11 lutego 1996r. Nad Czarnym Potokiem.

Grzebnia ma małe śniadanko
aby zaraz zejść do Czarnego
Potoku.

Stamtąd podejście (szlakiem
miebieskim) w stosunkowo
dużym śniegu pod znany
wrytym Diabelski kamień.

Tutaj dość długo
czekamy na ostatnich
uczestników wycieczki.
Jest urokliwie

ale i bardzo

zimno.

Wieje bardzo przenikliwy
wiatr.

Wojtek opowiada legendę
związaną z Diabelskim

11 lutego 1996r. „Diabelski kamień”

Kamieniem i czekają,
wszyscy ciepłowie.
Coty wszyscy są
w komplecie szlakiem
czarnym mychotką
na szczyt
Jaworzyny Krynickiej
11 lutym

11 lutego 1996r. „Diabelski
Kamień”

oddaje groś Wojtkowi.
 "Na Jaworzynie krzemiej
 mamy możliwość oglądać piękne
 widoki. Nawet wyjrzało słońce.
 Poniżej szczytu osłonięci
 lasem, dzięki mistrzowskiemu
 zdolnościom Leszka Małoty
 udaje się nam rozpalić
ognisko. Pieczemy kiełbasę.
 Ogniska nie trzeba gasić,
 zapada się w śnieg.
 A potem schodzimy
 w kierunku Muszyńny - Łochów.
 Cerkiew p.w. Św. Demetriusza
 możemy tylko oglądać
 przez kratę w przedsionku.
 Skonostas był widoczny
 w całości."

11 lutego 1996 r. Jeszcze
 przed szczytem Jaworzyny Kr.

Tau Józef Orlika wraz
 z innymi w bajkowej
 scenarii zimy poszły
 do Edycja Mackowi.

Grupa odciera
 w Muszynie do restauracji
 "Jankowa" gdzie kończy
 mycieczkę kuflem piwa
 a potem pociągkiem
 lub autobusem wracają
 wszyscy do Nowego
 Sącza.

← Na szczycie
Gaworzyńny
Krynickiej.

11 lutego
1996r.

POPRAZKI PARK KRAJOBRAZOWY

11 lutego 1996r. Pieczenie wiec basy.

Relacja: Maciej
Zdjęcia: Łaremba
Przewodnik: Maciej Łaremba

18 lutego 1996r.
Trzechyba - 1145mnpm
Il. uczestników: 13osób

Dzisiaj przyszła
na obrotzec PKS
przystawia
"pechowa"
trzymastka.
Być może zawdzięcza
fakt
dzisiejszego
referencje
mianem
lub nieźbyt
zachęcająco
zadumane
miebo.

18 lutego 1996r. Nad Jazowskiem

Dojeżdżamy do Jazowska, przełazimy
most i od razu pniemy się w górę.

Wraz wyżej idąc zatrzymaliśmy się aby podziwiać
rozciągający się widok i "przelewać" się do błękitu.
z minuty na minutę niebo. Czym wyżej, tym więcej
świeżego
śniegu i coraz
więcej słońca.

Na
Będzikówce
rożpalamy
już
"tradycyjne"
w naszych
zimowych
wędrowkach
ognisko.

18 lutego 1995r. Ognisko na Będzikówce

Oczywiście były
pieczone kiełbasy
a zapach ich
& pełnością
ochamilił wieś
jednego psa
we wsi.

A potem
przebraliśmy się
ob górę przez
połmetrowy
kopny śnieg.

18 lutego 1996r. Ognisko na Będzickowce ↑↓

Kilku kolegów
na zmianę
pełniło więc
role ratraków

Idąc
niezależnie
odzielnie
maszerującego
na czele
grupy
Pawyka.

18 lutego 1995r. "Sznureczkiem" w puchu śnieżnym.

Pamię
na dzisiejszej
wycieczce
wzięliśmy się
dużo ciekawą
gamę kołtów
stych ubrań
a szły na powrót
z meżeszynami.

Dawo!

18 lutego
1998r.

Przeszkoda i dzielną masz
Aurystka.

Tem marn
trwał prawie
5 godzin
i wysocy
marzgli
o
zaspokojeniu
"wysuszonego
podaiebienia,
Ale mrok
takiego
wędrówania
jest
niepowtarzalny.

← Kapliczka b. Kingi
na trasie naszej wędrowki.

Coły wyjechałimy na drogę
prowadzącą z Gótkowic,
mija nasz skuter śnieżny
„Phanter” który wiecie
zaparkowacie obok schroniska
na Trzehybie.

A zdjęcie ukazuje w jak
wspaniałych warunkach
mroźnej zimy oglądaliśmy
Wojobrażę.

18 luty 1996r.

18 luty
1996r,

Skuter śnieżny z zaopa-
tżeniem podjeżdża do
schroniska na Trzehybie.

T już Trzebyca.
 Trzebyca najbardziej szanowane
 miejsce oraz ze schroniskiem
 w tym regionie Polski
 i szanowane każdemu
celemnikowi kochającemu
 góry i wędrówce po nich.
 Trzebyca prezentuje się
 w pełnej zimowej krasie.
 Maćkowi zaś udało się
 wykonać przepiękne
zdjęcia.
Podziwiamy.

18 lutego
1996r.

Przekaznik wyjania się zza drzew aby ukazać
 się po chwili w pięknej scenerii zimowej.

18 lutego
1996r.

Przekaznik na Trzeby bie.

Będzie to
 piękna, obszerna
 baza
 turystyczna lecz
 brak funduszy
 paroluje, led
 jeszcze długo
 poszekamy aby
 pomieszkali
 w zim w czasie
 naszych wędrowek.

18 lutego
1996r.

schronisko na Przehybie i "Maskówka"

18 lutego 1996r. ↑ ↓ Przehyba - 1145 m n.p.m.

A jak bractwo
wstąpiło do
"Jaskółki" to
wszyscy nawet
panie mówią
co zrobili to był
Zakup i wypicie
"Zagłoby", "EB" na
"Wypuszczenie" markisek
"podwiebienia".
Zrobi tabym

18 lutego
1996r.

W "Jaskółce"

Do tego
potem
był
cudowny
relaks
gdy
na
Zapleciu
budynku
zobaczono
panoramę
Tatr
i Pienin.

to samo.
(przyj.
urow.)

Nie pił
piwa
tylko
No-letzi
Patryk
Tarkowski
Co
chyba
całkiem
rozumiem

18 lutego 1996r.

Pod "Jaskółką"

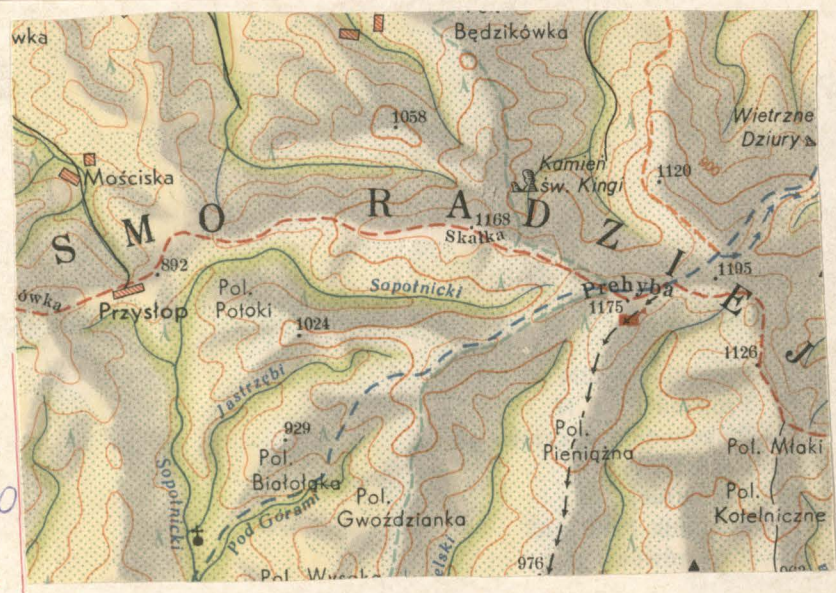

Oile droga z Jazowskiej kładna do przebycia nas nie obliwita to Łaskowicem była podobna sytuacja przy skadzeniu do Rytra. Domek lzej było iść w dolinie Wielkiej Rozłdki.

18 luty 1996r. Wychodzę z Przehyby.

Kolejne pira w "Jantarze" i "Pole Południa" i parost. do domu.

Dziękuję Maćkowi za ciekawa zupełnie nie podobną do mego relację!

Z Przehyby krajobraz rzadkiej piękności

Legenda Przehyby w Beskidzie Sądeckim żyje w pamięci kilku pokoleń turystów. Wieki temu sięgała tutaj granica terenów wypasowych użytkowanych przez Rusinów szlacheckich, prężną grupę etniczną.

Dla turystyki Przehyba odkryta została na początku naszego stulecia. Już w 1908 r. profesor Kazimierz Sosnowski zaproponował wybudowanie na hali Przehyba schroniska górskiego. Jego zamiar ziścił się dopiero w 1938 r. W czasie okupacji schronisko służyło partyzantom AK. W październiku 1944 r. niemiecka ekspedycja karna schronisko podpaliła. Zostało odbudowane w 1958 r., by ponownie spłonąć dwa lata temu.

Na Przehybie bywało wiele znanych osób: Ada Sari w czasie okupacji, Karol Wojtyła w latach sześćdziesiątych. Masowo — rozkochani w górach turyści z Krakowa i innych większych

ośrodków miejskich. Na Przehybie trzeba bywać, to należy do dobrego tonu, w licznej rodzinie turystów.

Co ich przyciąga na ten beskidzki szczyt? Niezapomniane widoki na Tatry, Pieniny, Gorce, Beskid Wyspowy i Niski. Przehyba była i jest dogodnym punktem wypadowym, tutaj krzyżuje się kilka ważnych szlaków turystycznych. **Dokładnie opisał je krakowianin, który Beskidom oddał serce i całe swoje umiejętności, Andrzej Matuszczyk w uroczej książce „Pasma Radziejowej”.**

Okolice Przehyby wchodzą w skład Popradzkiego Parku Krajobrazowego utworzonego w 1987 r. Wiele tutaj osobliwości świata flory i fauny. Nadto, jak pisał Jan Wiktor: „ziemia ta wyposażona jest w najszacowniejszy dar — w piękno, skupione na niewielkiej stosunkowo przestrzeni”. Wszystkie drogi prowadzą na Przehy-

bę. Z Piwnicznej i Rytra, Jazowska i Tyłmanowej, ze Szczawnicy i Jaworek, a także z Gabonia, doliną potoku Jaworzynka spływającego malowniczymi kaskadami, a dalej drogą stokową.

Na szczycie „Jaškówka” — domek wzniesiony w stylu góralskim, pełniący funkcję schroniska aż do czasu zakończenia odbudowy strawionego ogniem właściwego obiektu. Obok pole namiotowe. Duże połacie borowiny. W „Jaškówce” kuchnia, do której zapraszają gościnni nad wyraz gospodarze **Olga i Jan Bielakowie**, rezydujący na Przehybie już osiemnaście lat.

Czasami na ten świat warto spojrzeć z wysokości 1.175 m. Jakże z tej perspektywy maleją nasze codzienne kłopoty i troski... Jakże kojąco na skołatanę nerwy wpływa przyroda, której człowiek nie zdążył zabetonować i opasać asfaltowymi drogami.

KAZIMIERZ BRYNDA

7 lipiec 1994r. Gazeta Krakowska "A w południu już Jaška Bielaka nie było."

Relacja: Maciej
Zdjęcia: Zaremba

25 luty 1996r. 1/k.
Krynica, Czarny Potok
39 uczestników.

POLSKIE TOWARZYSTWO TATRZAŃSKIE
KOŁO W KRYNICY
BIURO OBSŁUGI RUCHU TURYSTYCZNEGO "JASKÓŁKA"

DYPLOM

ZA UCZESTNICTWO W ZAWODACH NARCIARSKICH
ZORGANIZOWANYCH W KRYNICY
25 LUTEGO 1996 R.

DLA _____

W Krynicy

Narciarskie zawody

Ferie już za nami. Ale ponieważ zima jakby nie przyjęła tego do wiadomości, imprez na śniegu i lodzie nie brakuje. Także w najbliższą niedzielę (25 bm.) w Krynicy odbędą się narciarskie zawody dla dzieci i młodzieży.

Do Ośrodka Wczasowego „Gromady” w Krynicy - Czarnym Potoku wszystkich chętnych na godz. 11 zapraszają: reaktywowane kilka miesięcy temu Koło Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Krynicy oraz Biuro Obsługi Ruchu Turystycznego „Jaskółka” - sponsor zawodów. Wszyscy uczestnicy otrzymają pamiątkowe dyplomy, a najlepsi - upominki.

Wszelkich informacji udzielają pracownicy BORT (ul. Piłsudskiego 19).

(JAZ)

23 luty "Dziennik
1996r. "Polski"

Miniaturka dyplomu wręczonego
Zawodnikom.

25 luty 1996r. Jeden z Zawodników.
Czarny Potok - Krynica

Reprezentowali
nasz oddział
jako goście:
Sekretarz - Boris Kieres
prezes - Maciej
Zaremba.

A wogóle to
bardzo dobre
świadomości o
naszych kolegach
z Krynicy.
Startują w swej
pracy ostro!

25 lutego 1996r.

O oło
parę
migawek
z tych
zawodów
rehabilitacji
przez
Maćka.

25 lutego 1996r. Czarny Potok, Krymka

25 lutego 1996r. Czarny Potok, Krymka

25 luty 1996r. Czarny Potok. Krymka

25 luty 1996r. Czarny Potok. Krymka

Pogoda dopisała wspaniale. Było to przesycie
Jaki dla organizatorów tych zawodów jak i ich
uczestników. Jeszta wystarczy przygladnosc
sie dobrze zdjeciom. Byc moze ktos z tych
zapalenicow tego sportu boicie kiedyś stamie
i z towarzyszeniem wspomni jako dojdzie
te zawody w Krymicy - Czarny Potok, kto wie?

DYPLOM

ZA UCZESTNICTWO W ZAWODACH NARCIARSKICH
ZORGANIZOWANYCH W KRYNICY
25 LUTEGO 1996 R.

DLA _____

Obok dyplomów każdy
z uczestników otrzymał
stodółkę.

Miniaturka dyplomu wręczanego
najmłodszemu.

Na zdjęciu obok:

Współorganizatorka i sponsor
właścicielka biura "Jaskółka" -
P. Kukla wręcza dyplom.

Obok prezes kółka PTT
w Krynicy - P. Marian Ryba
oraz główny sędzia

zawodów P. Władysław Sady.

No i ten mały szczęśliwy
narcista.

25 luty 1996r. Krynica - Szarny Potok

Stagrody wręcza
Prezes Kola PTT
 w Krynicy -
Pan Marian Ryba.

25 luty 1996r. Krynica - Szarny Potok

Przemawia główny
sekcja Zarodów - Paw

Władysław Saoly

25 luty 1996r. Krynica - Czarny Potok

25 luty
1996r.

Podsumowanie Zarodów
Z prawej - członek senior PTT-
T. Bogumiła Koszucka Zaradem
spiker Zarodów w dniu
dzisiejszym.

Nowy Sącz, dnia 26.02.1996r.

Redakcja "Gazety Wyborczej"
Oddział w Nowym Sączu

Niedawno reaktywowane Koło Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Krynicy, nie tylko propaguje turystykę górską. W ostatnią niedzielę lutego, przy wspaniałej słonecznej pogodzie zorganizowano w Czarnym Potoku zawody narciarskie dla dzieci. We wczoraj przeprowadzonej imprezie której sędzią głównym był Władysław Sady, wzięło udział 40 dzieci, zarówno maluchów z przedszkola jak i trochę starszych ze szkoły podstawowej. Szczególny podziw budzili najmłodsi, swoim bezbłędnym stylem jazdy pokonywania bramek, jak i ambicją sportową. W poszczególnych grupach wiekowych zwyciężyli Patrycja Jarek, Agata Jazic, Katarzyna Sady, Łukasz Soszyński i Tomasz Gurgul.

Współorganizatorem zawodów było Biuro Obsługi Ruchu Turystycznego "Jaskółka" z Krynicy, które również ufundowało nagrody dla zwycięzców, a ponadto wszyscy uczestnicy otrzymali słodczyce i pamiątkowe dyplomy.

POLSKIE
TOWARZYSTWO TATRZAŃSKIE
ODDZIAŁ „BESKID”
w Nowym Sączu

Prezes Oddziału

Maciej Zaremba

Zawody narciarskie

22 luty 1996r.

"Gazeta Krakowska"

... i Krynicy

Krynickie Koło Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego oraz Biuro Obsługi Ruchu Turystycznego „Jaskółka” zapraszają w najbliższą niedzielę na narciarskie zawody dla dzieci i młodzieży.

Zbiórka wraz z rodzicami o godz. 11 w ośrodku wczasowym „Gromady” w Krynicy-Czarnym Potoku.

(mol)

Póty można, póki śnieg!

Dało się pojeździć tej zimy, oj, dało! Nadal zresztą można - mimo że kalendarzowa wiosna coraz bliżej.

Korzystają z tego starsi, młodszy i całkiem młodzi miłośnicy dwóch desek. Jak ci, którzy niedawno wystartowali w Czarnym Potoku w zawodach zorganizowanych przez krynickie Koło Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Biuro Obsługi Ruchu Turystycznego „Jaskółka”. Uciechy było co niemiara.

Dobrze, że o dzieciach i młodzieży pamięta się nie tylko z okazji ferii i wakacji.

(JAZ)

16-17 marzec
1996r.

„Dziennik Polski”

PTT zaprasza

Zimowe wędrowanie

Mimo że mieszcuchom zima potężnie daje się we znaki, są tacy, którym ona nic a nic nie przeszkadza. Mało tego - sami jej szukają tam, gdzie panuje w całej swojej krasie. W górach.

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego rozpoczął tegoroczny sezon wycieczkowy w Sylwestra i nie zamierza na tym poprzestać. W każdą niedzielę organizuje wycieczki, na które zaprasza wszystkich chętnych, także nie będących członkami PTT. Na marzec zaplanowano trasy rzadziej odwiedzane przez turystów, choć bliskie Nowego Sącza. Będą to: 10 marca - Magura Małastowska, 17 - Jaworze w Górach

Grybowskich, 24 - Okopy Konfederatów Barskich i 31 - Modyń. Wszędzie zaplanowano ogniska z pieczeniem kiełbasy.

Zapisy przyjmowane są, jak zwykle, w biurze „Turysty” (ul. Jagiellońska 38). Tam też można zapisać się do Towarzystwa oraz bezpłatnie otrzymać najnowszy numer kwartalnika „Beskid”.

Na chętnych czeka również Sekcja Narciarska PTT, propagująca wędrowki na nartach śladowych. Oprócz codziennych, popołudniowych spacerów brzegami Kamińcy, narciarze z PTT zapraszają w najbliższą sobotę (9 bm.) na wędrowkę z Poręby przez Ostrą do Rytra. Wyjazd autobusem MPK nr 3 o godz. 8.03 z dworca autobusowego przy PKP.

(JAZ)

7 marzec 1996r.

„Dziennik Polski”

Relacja: Anna Toton

25 luty 1996r.

Zdjęcia: Wojtek Sippa
Sesiek Malota

Słowacja - Tatry Niżne

Przewodnicy: Wojtek Sippa
Anna Toton
Seu Tracilowski

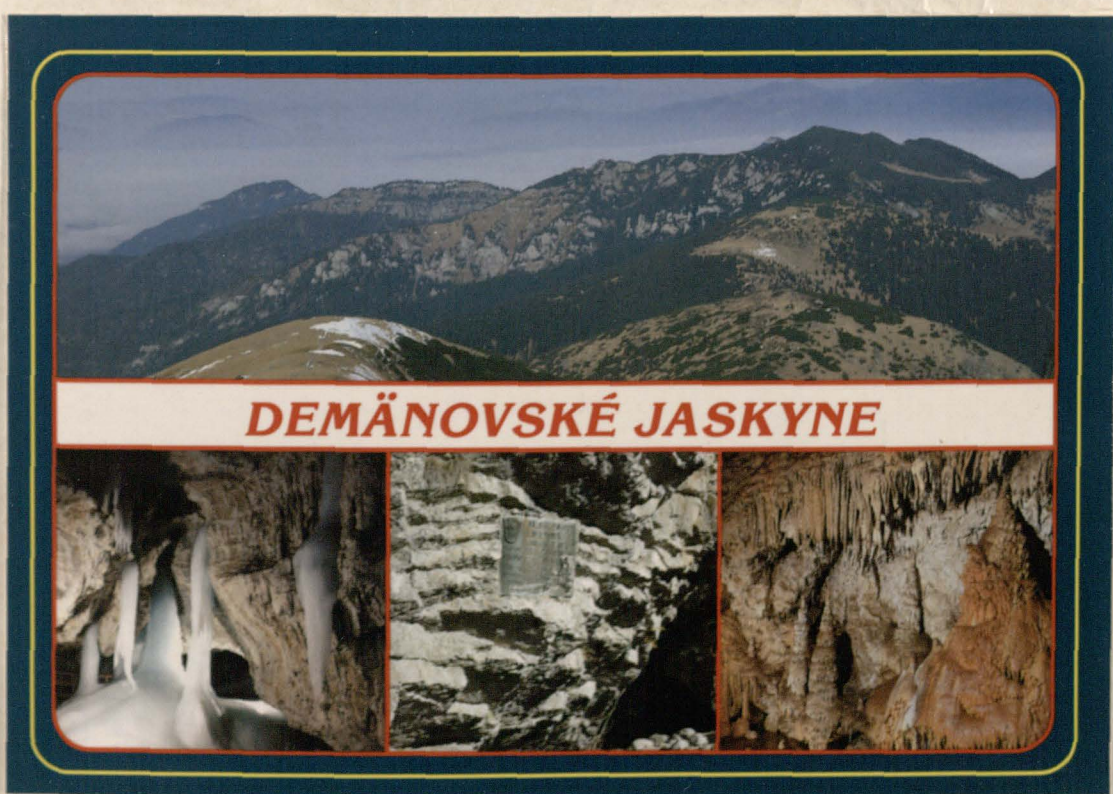
Chopok (2024 m n.p.m.)

Il. uczestników: 59 osób.

Przez
 Mzisek
 w Popradem,
 Starą Subowinę,
 Poprad,
 Liptowski
 Mikulasz
 objeżdżamy
 dol
 Demianowskiej
 Doliny.

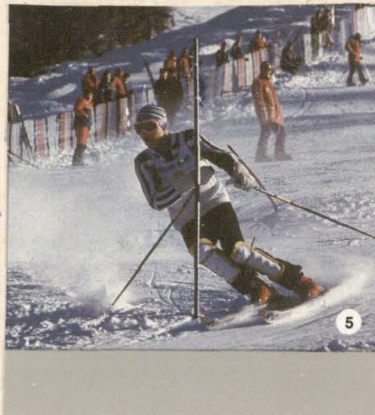
Przez cały
 czas
 bardzo
 ciekawie
 opowiada
 o tym
 regionie,
 miastach,
 historii
 ziem
 bardzo
 dokładnie
 przygotowa-
 ny
 Wojtek
 Sippa.

SPELEOTERAPIA

Około godz. 10-ej część grupy (16 osób) wysiada przed miejscem w Demianowskiej Dolinie skąd można dojechać do Demianowskich Jaskiń. Opiekuje się tą grupą, udzielając informacji Anka Totuń-pisząca tą relację. Najwyjmniej raz mi muszę prosić o zdanie relacji z wycieczki od kogoś innego. Sama Demianowska Dolina rozciągająca się na długości 15 km jest najpiękniejszą i najliczniej odwiedzaną doliną w Tatrach Niżnich. Sznur aut osobowych i autokarów ciągnie wyżej do ośrodka narciarstwa pod Chopokiem do Jasnej. My też tam dotrzemy ale po zwiedzeniu Jaskini Wdłosej. Z rentą grupy autokar właśnie sam jedzie. My czekamy na otwarcie jaskini o której od rzeki Demianowka idzie się 10 min.

Na stokach Brzłiska szaleją narciarze

Wyciąg kolejki kabinowej - Otupne

Obydwe fotki przedstawiają Chopok. Tutaj była reszta naszej grupy.

Demianowska Jaskinia Wolności (Slobody) jest obok Jaskini Sodowej najpiękniejszą a zarazem najniższą w tej dolinie. Wejście do niej 50m nad dnem doliny. Długość jej - 8.5km, do Świdżania ok 2km lub dłuższą trasą - 3km. Odkrył ją Kral & Misuram w 1921r a po zabójstwie - Czemu, wybudowaniu chodników została udostępniona do Świdżania w 1924r. Wejście do niej czynie od 1950r jest na stoku Toćistej (1700mnpm). W przeciwieństwie do Jaskini Sodowej która otwarta jest tylko w lecie to Jaskinia Wolności czynna jest przez cały rok.

25 lutego 1996r Grupa Wojtka na Chopoku (2024 mnpm)

Natomiast grupa Wojtka podjechała do Jasnej i kolejką wyjechała na Łukowa-1600mnpm. Jest to stacja przesiadkowa do kolejki na Chopok. Niestety ze względu na bardzo silny wiatr kolejka dzisiaj na

25 lutego
1996r.

Na szczycie Chopoka.
(2024 m n.p.m.)

Chopok męczyma.
W Związku Złoty grupa Wojtka
wychodzi na
Mogadi.
Na szczycie
w restauracji
odpoczywają
aby potem
znów zejść
do Sukowej
i zejść do
Doliny Jasnej.

Pogoda piękna, słoneczna. Panorama dookoła.
Szokuje ostrość szczytów

25 lutego 1996r. Na szczycie Chopoka.

Zwłaszcza tych
najbliższych
nie mówiąc
o panoramie
Tatr Wysokich,
Zachodnich.
Zresztą moja
grupa albo
wychodzi pod
wyciągiem
albo wyjeżdża
i też ze zbocz
Brzliśka

oglądamy przepiękną panoramę Demianowskiej
Doliny, Jasnej a gdy wspinamy się coraz
wyżej to staje się panorama Tatr Wysokich
i Zachodnich. Grupa moja okazała się
niestrudżona i po zsunieniu Jaskini,
wspinaniu się na Brzliśka robiliśmy
jeszcze nad Urbické pleso.

25 luty 1990r.

Na Chopoku. ↑ ↓

Brhliška (1100 m n.p.m.)
 40 polana
 kotłystnie
 nachylona dla
 narcizy i wż
 pod Deresłami
 (2003 m n.p.m.)
 Statomiaśt
Urbićkie Pleso
 (1113 m n.p.m.)
 To najwićksze
 jezioro
 w Tatrach Niżnich.

Jezioro jest
 polodowcowe,
 ma 0,68 ha,
 długość 115 m,
 szer. 62,5 m
 głęb. 4 m ale
 miejscami 8 m.

Tużasme to jezioro w tych
 warunkach obecnej śmy samanzięte
 przelhodzimy na przetaj po
 kolana w śniegu ciesząc się
 jak małe dzieci. Tuż przy nim
 jest schronisko Mikulaśka
Chata.

Chopok
i Dziumboir

Była jeszcze 7-osobowa grupa która opiekował się Sech Traciowski i która w silnym wietrze odłączyła się od grupy Wojtka na Chopoku, podjechała pod Dziumbur ale nie wychodziła na szczyt. Przez Kosowe Siadło, Królewski Stół bez szlaku, zapadając się w śniegu po pas odciera do Polany Sucky - ok. 1km² pow. na wys. 1000m^{nppm}. Tam na chwilę czekam z resztą grupy i wyruszamy w drogę powrotną mając cały czas krywań przy zachodzącym słońcu. Ten widok wiszących oczarowuje. Podczas powrotnej drogi każdy z przewodników zdaje relacje z przebytych tras i widzi wielkie zadowolenie z dnia pełnego słońca, śniegu, widoków i wiatru. Potem jeszcze tylko Podoliniec, piwo i Nowy Sącz.

Na zdjęciu obok mają grupka na Środku Zamrażonego jeziora - Urbiście Pleso.

Fot. Tato Ralyska

"Misiu" chciał się odzisiaj, zmęczyć trochę i właśnie to robił w drodze na Balkiszko.

Relacja: Władysław Kowalczyk
Zdjęcia: Maciej Łaremba
Przewodnik: Władysław Kowalczyk

3 marzec 1996r. 10.

Pasma Gubałowskie
Il. uczestników: 20 osób

Autokarem
jedziemy
przez Kłosierzko,
Nowy Targ
do Porozina.

W Porozinie
zaczyna się
masz. dzisiejsze
wędrowanie.

3 marzec 1996r. z Suchego bez szlaku w górę.

z przysiółka Porozina - Suche idąc przez
mostek nad Suchym Potokiem bez szlaku

idziemy
w górę.
Następuje
pierwsze
złknięcie się
z kilkudziesięciocentymetrową
warstwą
świeżo
spadłego śniegu.

3 marzec 1996r. Już na granicy Pasma Gubałowskiego.

W Zwięzku z tym
 olężym opadem
 śniegu trasa
 Tatry w lecie
 dzisiaj okazała
 się trasa
 wymagająca
 olężego wysiłku.
 Dlatego też
 kilkunasto-
 osobowa grupa

3 marzec
 1996r

Kościółek na Furmanowej.

z Domu Dziecka,
 która została
 zabrana
 nieodpłatnie
 pojechała
 dalej do
Zakopanego,
 i ołogęła do
naspo myślenia
 kolejką
na Gubałówkę.

3 marzec 1996r. Zbliżamy się do Gubałówki.

My też jak
 bawanki
 śnieżne
wysiliśmy
na Gubałówkę.
Przez
Furmanową.

3 marzec 1996r. Na Gubałówce.

3 marzec Kościółek Bachledów
1996r. na Gubałówce.

Ze względu na opad
śniegu i słabą
widoczność Tatry były
niewidoczne ale za
to zapierały dech
w piersiach bajkowo
osmieszona drzewa
i cały miśjany
wokół krajobraz.
Maciek uhmyci to
piętko wspaniale.

Tylko, że o tej
porze roku śniega
powinno zaniknąć.
Mnie się za 180 dni
kalendarzowa wiosna!

3 marzec Na trasie do Butorowego.
1996r.

Z Gubałowski
dochoodzimy
do Butorowego.
Tam przerwa
na posiłek
i grzane piwo.
Oczywiście
piwo dla
dorośli.

5 marzec
1996r. Butorowy. Przerwa na grzane piwo.

5 marzec
1996r. Na Butorowym.

ale majdanej
było nam
Schokic
Z Butorowego
do Kir.
Kawa 80cc
pruskiego
smiegi.

3 marzec 96r. Jadziemy w kierunku Rysulówki

Zolęcia
 ukazuje
 zejście grupy
 z Butorowego
 do Kir
 i szaleństwa
 w puszystym
 na słońcu śniegu.

3 marzec 1996

Szaleja
 przede wszystkim
 dzieci z domu
 Dziecka ale
 i dorosli też
 się mież
 cują, w
 tym śniegu.

↑ 3 marzec
 1996r.

←
 Dzieci
 wesoło,
 patrząc
 na
 amieszone
 narce,
 na śniegu.

A że to była
wspaniała
 Zabawa wiech
świadczą
koczownicze
buzie
jak i gorce
podziękowania
opiekunów
chleci za
wspaniałą wycieczkę.

3 marzec
1996r.

3 marzec 1996r. ↑ Tutaj kończymy wycieczkę

Kończymy
wycieczkę
w Kirach.
Najpierw
w rest. „Harnas”
piwo dla
dorosłych
na „wysuszone”
zmysłku
gardła.

3 marzec
1996r. Tym razem inne piwo w „Harnasiu”

3 marzec
1996r.

Paruing w Kościeliskach-Kiry.

Wsiadamy
do autokaru
i jedziemy
do Nowego
Sacza.

Na parunku w Kirach
Spotykamy
grupę z kolo
PTTK "Grodzkie"
z Nowego Sacza,
która to była
w Dolinie
Kościeliskiej
i nad
Smreczynskim
Stawem.
Wracamy
do domu
prawie tak
samo jak
i oni.

Widok na Czerwone Wierchy od wschodu. © Fot. Ryszard Ziernak

A takie Talce moglibyśmy
oglądać gdyby nie braki
widoczności w dniu dzisiejszym.

Mamy wszyscy
małżeje, że
w Nowym Saczu
nie jest tak
świeżo.
Okazuje się, że
trochę mniej
ale jest śnieg.
No cóż.
Czekamy na wiosnę.

Spotkanie PTT z PTTK w COTG Kraków

W dniu 24 lutego 1996 w centralnym Ośrodku Turystyki Górskiej PTTK w Krakowie odbyło się spotkanie ZG PTT i ZG PTTK. W spotkaniu z naszej strony uczestniczyli: prezes Krzysztof Kabat, wiceprezesi Maciej Mischke i Maciej Zaremba, sekretarz Barbara Morawska-Nowak, przewodniczący Komisji GOT PTT Janusz Smolka, Antoni Dawidowicz, Stanisław Trębacz, Romuald Zaręba. Ze strony PTTK: prezes Adam Chyżewski, w-ce prezes Edward Kudelski, przewodniczący KTG PTTK Marek Staffa. Tematem rozmów było wyjaśnienie spraw kontrowersyjnych między Towarzystwami, nawiązanie współpracy oraz uzgodnienie wspólnego stanowiska przed konferencją na temat turystyki tatrzańskiej. Ustalono następujące punkty:

1. Powołanie Stałej Komisji Współpracy PTT-PTTK
2. Prezes Adam Chyżewski zadeklarował życzliwość wobec

***“Stwórzmy razem
naprawdę wspaniałe
czasopismo o górach
dla wszystkich ludzi
gór. “***

---

organizacji odwołujących się do tradycji TT i PTT

3. Pierwsze posiedzenie Stałej Komisji Współpracy odbędzie się dnia 16 marca 1996 w COTG w Krakowie.

CO SŁYCHAC?

INFORMATOR GÓRSKI POLSKIEGO TOWARZYSTWA TATRZAŃSKIEGO

Numer 3 (63) marzec 1996

Relacja: J. Wojtek Sipka
Przewodnik: J.
Zdjęcia: Maciek Szemba

10 marzec 1996r.
Przełęcz Małastowska
11 uczestników: 28 osób

Przez Grybów,
Gorlice, Sękową
dojeżdżamy na
Przełęcz
Małastowska

10 marzec 1996r. Magura Małastowska.

Idziemy w kierunku cmentarza z I wojny św.

jest to cmentarz projektu Dusłana Jurkowića.
Chyba najbardziej znany i najczęściej
fotografowany do wszystkich publikacji

w tej
tematyce
i naszym
terenie.
jest też
najlepiej
zachowany
cmentarz
z I wojny
światowej.

10 marzec 1996r. Zwiedzamy cmentarz

10 marzec kaptlica na cmentarzu.
1996r.

Potem idziemy
w kierunku sektoriska.
Dochodzimy do niego
po ok. 20 min. marku
de jest tak w środku
nadymione, że nie wchodzimy
tylko idziemy dalej.
Trudno to mówić
marku, śniegu jest
bardzo dużo i kucyduje
Wojtko: „brniemy po j...a”.
Wojtek ok. 100kg wagi
zapada się jako pierwszy
głęboko więc dla dobra
innych awienia go krępsiek

10 marzec Sektorisko na Magurze
1996r. Malastowskiej. Do brookka
nie wchodzimy gdyż jest
ciemno od dymu.

Sawantka.
Studentka
Szkoły Biznesu
z Nowego Sza
przesyłała
afis, napisała
się i teraz
eigzko jej
forsować tą
Grasę.

Bardzo ładnie,
że się wybrała z nami.

Naprawdę z ludem

pokonujemy następny odcinek Grasy mimo iż
Wojtek robi przerwę na odpocznik.

Po ok. 5 godz.
brudnego marcu
silniejsza
grupa obojara
do Bielanki.
Tam czekał
mili autokar
a potem
oglądając film
na video osekaja
na rentę
grupy.

10 marzec
1996r.

Wyciąg marciarski wieczny!
Mimo tak pięknych warunków zimowych.

↑
← Ale to to
jest "tradycyjne"
ognisko
i pieczenie
kiełbasek.
w czasie
przewoza
na
Złapanie
odlechu.

10 marzec
1996r.

"Kłaba" w Szymbarku.

Tutaj odbyło się przy
piwie Zakończenie wycieczki.

Coły w wyscy obchodzą Zmoczemi, Zmoczemi
ale zadowoleni wyruszą w powrotną drogę
do Nowego Sącza zatrzymując się w ładnie
urządzonym barze "Kłaba" w Szymbarku
na tradycyjne piwo.

A tak swoją drogą to tradycja tradycja
ale co wycieczka to piwę ni w sprawo-
zdaniach - oguńsko, pieczenie kiełbasy
no i piwo a dopiero do domu.

Może założyliby stali bywalcy wycieczek

"Klub kiełbasiano piwny?"
Ogryp. Wawilana.

17 marzec
1996r.

12.

Zdjęcia: Maciej Zaremba
Relacja: Kładek
Arzewodzik: Kowalczyk

Jaworze (882 m n.p.m.)

Uczestników: 10 osób

PKS-em
przejazd
przez Grybów
ob Białej
Wypięcej.
Tętu Mas 10 osób,
od początku
Arasy brzoimy
w śniegu.

17 marzec
1996r.

Kłyście i Białej Wypięcej

Na Modymiankę
szlak
przetarty
przez
mieszkańców
wioski.
Szło się
łatwiej.

17 marzec
1996r.

Poolejście pod Modymiankę

Tradycyjnie
palimy ognisko
i piecemy
chlebse.

Po odpołudniu
podchodzimy
na Jaworze.
Jest półmetrowa
warstwa śniegu.

17 marzec
1996r.

Na Modymiance (682m)

17 marzec 1996r. Podjeście na Jaworze.

17 marzec 1996r. Na szczycie. Jaworze (882m n.p.m.)

Wagrodę dla
wszystkich na
szczycie jest
wiołek
przepięknej
szaty
zimowej.
Ciepłe za
wiosna?

17 marzec 1996r. Na szczycie, Jaworze

17 marzec Pokopie przesawi się śnieg...²
1996r.

Na Jaworze, na
szczycie mamy
krótki
odpoczynek.
Potem przez
Postawne
schodźmy do
Plaszkowej.

17 marzec
1996r.

Jedna, jedyna knajpa
w Ptaszkowej z hyperagonium
piwem jest niestety zamknięta.

Wsiadamy do pociągu i wracamy
do Nowego Sącza.

Zolęcia: Maciek Loremba

Relacja: Wojtek Sippa
Arze Wodzik

24 marzec 1996r. 13.

Wysokie Beresie

895 m n.p.m.

Il. uczestników: 23 osoby

Trzynasta w tym roku
wycieczka i oby wie
była pechowa.

Autokarem przez
Krynice i Piaroszów
objeżdżamy do
Wojkowej. Wios założona
w 1595r. przez kardynała
Jerzego Radziwiła.

Zwiedzamy cerkiewkę.
Pochodzi z 1790r
i posiada zachowany
ikonostas.

Obecnie kościółek
rzymsko - katolicki.

24 marzec 1996r. Dawna cerkiewka
a obecnie kościółek w Wojkowej.

Podchodzimy
strumiu,
podejściem
na kamienny
strob - 821 m n.p.m.
a potem
w kierunku
Wysokiego
Berescia.

24 marzec 1996r. odpoczynek po przejściu pola śniegowego.

24 marzec
1996r.

Ostatni dociera Leszek.

24 marzec Młodzież wyszła
1996r.

na ambone.
Tam przynajmniej
nie ma śniegu.

Początkowo bawimy
w śniegu po kolana,
potem idziemy szlakiem
przetartym przez
skuter Straży
Granicznej.
Był nawet moment,
że prawie na
odcinku 200 m
poszliśmy wążem
pasa granicznego
ze Słowacją.

Znajdujemy odpowiednie
miejsce na ognisko
i piecemy tradycyjną
klobasę.

Spotykamy też
nawiedzonych przodków
bo my mamy tylko
kijki do narty i wotki
świecić się wędruje.

24 marzec ↑ Jolciemy przetartym szlakiem.
1996r. ↓ Przetart nam szlak Straży Granicznej.

24 marzec
1996r.

24 marzec ↑
1996r.

Chwilowy →
odpoczątek
na trasie
pod
Szadarniem.

24 marzec
1996r.

Senek atakuje Wojtka
dwżym soplem, czy tak się traktuje przewodnika?

Docieramy do
przełazu
Wojciechowskiego
 "Okopy
 Konfederacji"
 nad
 Muszyką.

24 marzec
 1996r. ↑ Przy obelisku poświęconym
 ofiarom konfederacji barskiej kłójtek
 wygłosiła krótka prelekcję na ten
 temat.
 ↓

Po prelekcji
 docieramy do
 oczekującego nas
 autokaru
 i jedziemy
 do Tylicza.

24 marzec
 1996r. Qnewodzik "głowkuje" na dzisiejszy
 temat na wyjeździe, uczestnicy się
 oksiężalają.

24 marzec Tylicz. legie,
1996r. wody mineralnej.

Zatrzymujemy się w Tyliczu.
 kiedyś Tylicz nosił nazwę
Miastko (w 1363r.)

24 marzec Była cerkiew
1996r. w Tyliczu. z r. 1743

24 marzec Kościółek w Tyliczu. z r. 1682.
1996r.

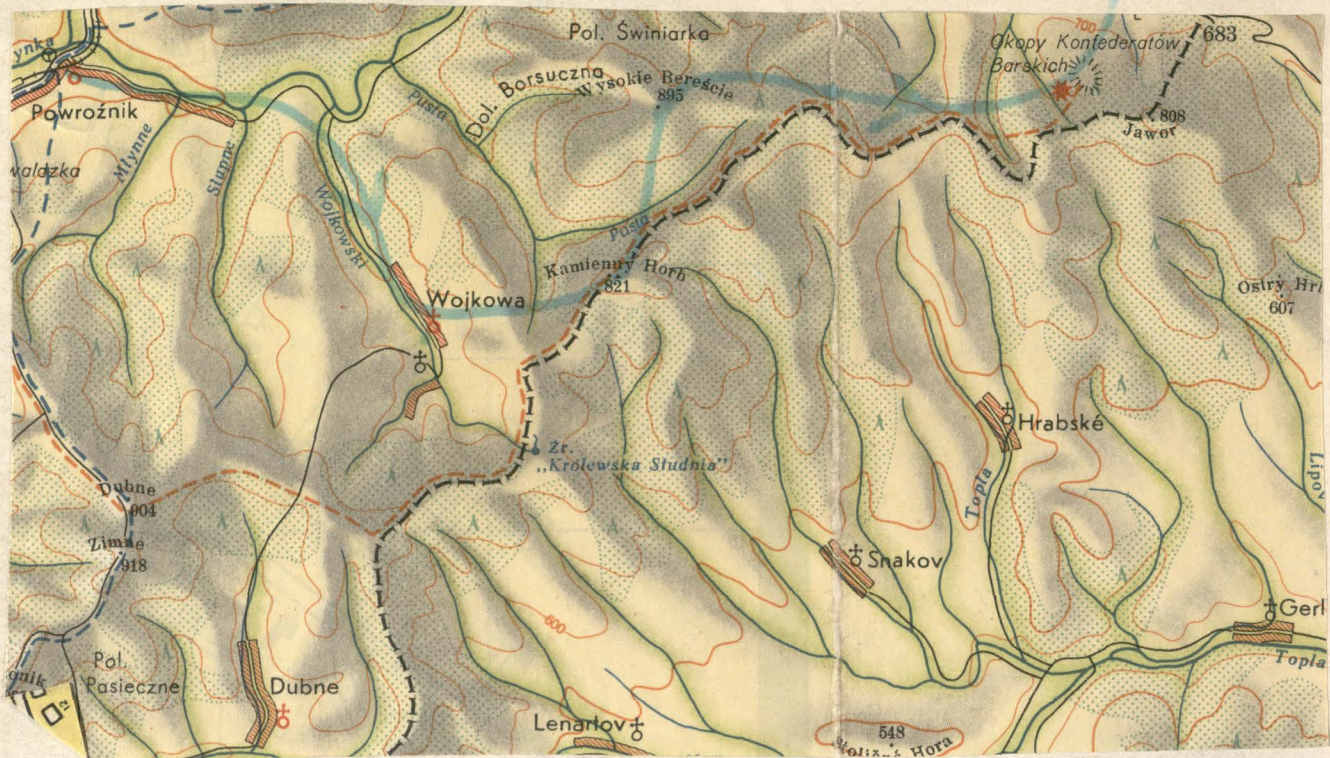

Przy stole
było 3-óch
palaczy.
Jeden z nich -
Seszek (awstrycki
sig(i)stusnie)
i schował
papierosa
pod stół.

24 marzec ↑ Restauracja "Ornawa"
1996r. w Tyliczu. Zawiązuje się następną
konfederacja, chyba Jurystyczna.
"Konfederacja czterocznego
↓ wędrownika."

24 marzec
1996r. Tylicz. "Przyrodocy Konfederacji"
wychodzą z rest. "Ornawa"
Tylicz założony w 13 wieku nazywał
się właśnie Ornawa. Potem Miastko
a od 1612r. - Tylicz.

A potem już z Tylicza przez Krynicę powrót do Stowego Sącza.

Tradycyjnie już, co roku otrzymywane Śyczynię świąteczne od naszych sympatyków.

Editions Prestige®

Zdrowych i pogodnych
Świąt Wielkiej Nocy
oraz smacznego świątecznego
jajka
i miodowego dyniusa
zyczą Asha i Paweł

14.

Relacja: Maciek Zaremba
Zdjęcia:
Przewodnik: Wladek Kowalczyk

31 marzec 1996r.
Modyż (1029 mnpm)
Il. uczestników: 9 osob.

Wycieczka rozpoczęła się pełnowo gdyż kierowa nie uwzględnił zmiany czasu i spóźnił się o godzinę. Dojeżdżamy do Jastrzębia. Wladek wybrał trasę bez szlaku i jest o wiele ciekawsza.

31 marzec 1996r. Jesteśmy nad Jastrzębiem

Jedziemy przez Kłoczuk i Jasieniczuk. Cały czas widokowa. Na szczęście co jakiś czas przeciera i przez

niebo się pewien czas mamy łosną pogodę. Śniegu im bliżej szczytu coraz mniej.

31 marzec 1996r. W drodze na Modyż

31 marzec
1996r.

Tradycyjne ognisko
pod szczytem Modynia.

Na szlaki
na
Modyń.

31 marzec ↑
1996r. →

Na szczycie
Modynia
zaczyna
padać
śnieg.

31 marzec Na szczycie Moolynia mieliśmy się
1996r. spotkać z grupą PTT z Chwałowa.
Miała podchodzić od Siemanowej.

Między nami doczekaliśmy się. Zostawiamy
wiadomość na "rogalu" ze znakami.

Najpierw schodzimy szlakiem a potem
bez szlaku przez Skalnicę i Piechówkę
do Kiczeni. Tam na nas czeka mikrobus.

W Łacku bardzo zmęczeni szybkim
marszem liczyliśmy na dobre piwo
w restauracji. Zamknięta.

Dopiero w Jażowsku w prywatnym
lokalu Limnym "EB" gasimy nasze
pragnienia. Wzrost Stary Sącz powrót
do domu.

Bociany już
przyleciały!
Amosna?

Wesołego Alleluja

Od gromadki
dzieci
z Domu Dziecka
otrzymaliśmy
święteczne
życzenia.

Wiocześnie
pamiętają
węchówkę
z nami.

W dniach od 12 do
13 kwietnia odbyły
się w Poznaniu
uroczystości 75-lecia
oddziału Poznańskiego
Polskiego Towarzystwa
Tatrzańskiego.
1921 - 1996r.

_ Oddział PTT w Poznaniu zaprosił nas na uroczystości 75-lecia Oddziału, organizowane w dniach 12 i 13 kwietnia pod protektoratem wojewody poznańskiego.

"Beskid" nr 1 (24)

DOM DZIECKA

W NOWYM SĄCZU

33-300 Nowy Sącz Plac Kolegiacki 2

Tel. 43-85-62

Zdrowych i radosnych
Świąt Wielkanocnych
dla wszystkich, którzy są
ludźmi wielkiego serca żyjącą
wychowankowie Domu Dziecka
w Nowym Sączu.

Do życzeń dotychczas się
Dyrekcja, wychowawcy
i pracownicy.

Od gromadki
dzieci

Z Domu Dziecka
otrzymaliśmy
Świąteczne
Życzenia.

Wi docznie
pamiętają
wędrowki
z nami.

W dniach od 12 do
13 kwietnia odbyły
się w Poznaniu
uroczystości 75-lecia
oddziału Poznańskiego
Polskiego Towarzystwa
Tatrzanskiego.

1921 - 1996r.

_ Oddział PTT w Poznaniu zaprosił nas na uroczystości 75 - lecia Oddziału, organizowane w dniach 12 i 13 kwietnia pod protektoratem wojewody poznańskiego.

"Beskid" nr 1 (24)

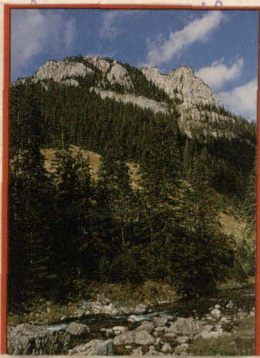
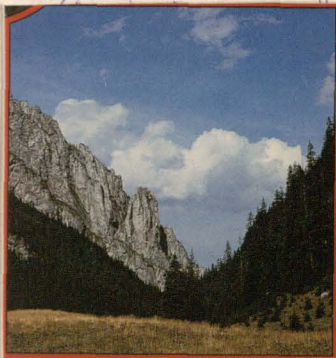
Kamień Taterników
- Cmentarz Zasłużonych Wielkopolan
POZNAN

Glaz
Władysława hrabiego Zamojskiego
POZEGOWO

Tablica Kantaka
Dolina Kościeliska
ZAKOPANE

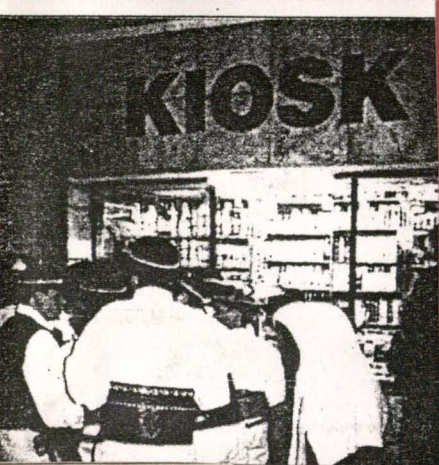
Pare
migawek
z tej
możli-
wości.

 DOLINA KOŚCIELISKA

KNO. 3RD/029 41-05 3N1NN-088RU 792

**POZNANIACY
I GORALCY**

SOLISTAMI kwietniowej premiery „Poznaniaków i górali” byli: podhalańska artystka, Bożena Gąsienica Byrcyn i wojewoda, Włodzimierz Łęcki. Ona małeńka, ciemnowłosa, w kwiecistej spódnicy i kierpcach. On - górujący wzrostem i urzędową powagą. Pani Bożena prezentowała swoje prace - gobeliny i obrazy. Pan wojewoda otwierał jej wystawę w holu Urzędu Wojewódzkiego. Role oficjalne grali ponadto prezesi: Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego - Krzysztof

Kabat i szef oddziału poznańskiego - Jerzy Preisler. A postacią niewątpliwie najbardziej malowniczą (poza gośćmi) był poznański góral „Siwek”, któremu lata nie zabrały pogody ducha ani... czupryny.

To powszechnie widoczne zbratanie ludzi z Tatr i Niziny Wielkopolskiej było najbardziej charakterystycznym elementem

jubileuszu 75-lecia poznańskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Począwszy od nabożeństwa w kościele pw. świętego Wojciecha, gdzie przygrywała góralska kapela, poprzez okolicznościowe wystawy, po ognisko pod tatrzańskim gładem na Osowej Górze, poświęconym Władysławowi hrabiemu Zamoyskiemu.

Hol Urzędu Wojewódzkiego opanowała góralska muzyka. Grała kapela „Tutki”, śpiewały i tańczyły dzieci z młodzieżowego zespołu z Zakopanego. Bożena Gąsienica Byrcyn przywiozła ze sobą góry i zamieszkujących je ludzi na czterestu gobelinach i około stu obrazkach. Obrazki były w zasięgu oka. Na gobeliny z kolei patrzyło się jak na góry - zadzierając głowę ku galerijce w holu.

Tylko góralska „Święta Rodzina” była niżej i bliżej. Zastąpiła urzędowy zegar. Czasu niby nie było, ale mijał. Oto wojewoda przeciął czerwono-białą wstęgę (dziewczynki z Zakopanego trzymały ją na opak); oto artystka przypisała nam - Wielkopolanom - „duse” podhalańską. Bośmy:

- Stali jak turmie i nie dali się ruszyć.

Ale czas, ukryty za gobelinem, jednak mijał; rozpoczynała się uroczysta konferencja, na której czekały na zasłużonych dla turystyki złota, srebra i pamiątkowe odznaki. Tylko dwa dni prace Bożeny Gąsienicy Byrcyn zdobiły poznański urząd. Górale wyjechali. Pozostały tylko zdjęcia.

Barbara SADŁOWSKA
fot. Artur Kubicki

12 kwietnia
msza św.
godz.: 15³⁰

uroczyste obchody rozpoczęto
w kościele św. Wpicięcha o godz. 11⁰⁰
i Łożemem kuratów pod biażem Taterzików.

otwarcie przez Wojewodę Poznańskiego
wystawy prac Bożeny Gósiemicy-Byrcyn
w holu Urzędu Wojewódzkiego.

godz.: 17⁰⁰

otwarcie wystawy w IV SO p.u. 75 lat
Odolzień Poznańskiego PTT."

13 kwietnia

godz.: 17⁰⁰ - spotkanie z olziaciami
turystyki oraz koncert zespołu
góralskiego dla wieśniaków Subonia.

godz.: 19⁰⁰

zakończenie obchodów oraz wspólne
ognisko przy kamieniu Lamoyskiego
w Mosinie Pozegowie.

W dole słońce, w górze chmury

A my w góry!

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego wszystkie tegoroczne niedziele wypełnił propozycjami górskich wycieczek. Mogą w nich brać udział nie tylko członkowie PTT, ale wszyscy mieszkańcy miasta i okolic. W tym roku zorganizowano już czternaście eska-

pad. Po wielkanocnej przerwie, PTT zaprasza na kolejne. Wbrew uprzedzeniom wielu ludzi, zimą (a w górach leży jeszcze sporo śniegu) również można spędzić wiele przyjemnych chwil.

W najbliższą niedzielę (14 bm.) proponujemy odwiedzić Doliny Chochołowskiej oraz wejście na Grzesia. Tydzień później (21 bm.) odbędzie się jednodniowa wyprawa w Góry Czergowskie na Słowacji, a na ostatnią niedzielę kwietnia zaplanowano wyjście na Turbacz.

Można już także zgłosić swój udział w wycieczce w Bieszczady (1 - 3 maja). Natomiast odważnych PTT zaprasza do udziału w lipcowej wyprawie w góry Pamir, połączonej ze zdobyciem Piku Lenina (7.134 m n.p.m.).

Jak zawsze, zapisy na wycieczki przyjmowane są w biurze „Turysty” (ul. Jagiellońska 38). Również tam już wkrótce będzie można zakupić najnowszy, czwarty tom „Pamiętnika PTT” z Pirenejami jako wiodącym tematem.

Fot.: Jacek Zaremba

(JAZ)

TATRZAŃSKI PARK NARODOWY

BILET WSTĘPU

50 gr
(5.000,-zł)

Nr 0148617

Mc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII				
dzień	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	X
	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Bilet jest ważny w dniu datowania — zachować do kontroli
DKK zam. 1182/95 nakł. 6.000 bl. a 100 k.

Dziennik
„Polski” 12 kwietnia
1996r.

Relacja: Maciej Łaremba
 Zdjęcia: Anna Totoń
 Przerodzik: Antoni Piotrowski
Anna Totoń

14 kwiecień 1996r.

Rakoń (1879 mnpm)

Il. uczestników: 59 osób

Przez Krościenko,
 Nowy Targ,
 Chochotów (gdzie
 się zatrzymujemy
 przed
 pomnikiem obok
 kościoła) jedziemy
 do Hucisk.

14 kwiecień ↑ w Chochotowie przy pomniku
 1996r. ↓ upamiętniający „pomieszczenie
 Chochotowskie”

W tym roku mija
150 lat od wybuchu
 Powstania Chochotowskiego.
 Uroczystości z tej
 okazji były wcześniej
 tutaj obchodzone.
 My zatrzymujemy się
 z nadzieją, że dwa
 w związku z tą
 rocznicą wystawą.
 Miastety, już składowana.

14 kwietnia 1996r. "Wypucowane" domy w Chochotowie,
jak co roku o tej porze
roku.

14 kwietnia 1996r. Tylko takie kwitnące
krokusy udaje się
sfotografować ślackowi.
Kolo kościółka w Chochotowie.

O tej porze
roku również
kwitną tak
piękne krokusy
w Chochotowie.
Ale nie tym
razem.

14 Kwiecień 1996r Wymusłamy & Hucisk.

Dzisiaj
wedruje & namu
masze "mecenas"
& Urzędu Infrastruktury
w Nowym Sączu
P. Józef Leubor
& córka Monika.
To dobre gdyż
sam zobaczył
jaki chude
masze PTT.

11 Kwiecień 1996r
Kto chce
i gdzie zobaczyć
wymusłowsko
Zima, wiosna,
ale w śniegu.
Przed dalszym
marszem →
Słuchamy
relacji
i uskażówek
Antka.

Cała grupa
iżie Dolina
Chochołowska
w kierunku
Schroniska
na Polanie
Chochołowskiej
Karażie
pogoda sprzyja
naszemu spacerowi.

14 kwietnia
1996r.

14 kwietnia jeden z szatańców na Polanie
1996r. Chochołowskiej.

Do
schroniska
przez ostatni
odcinek
doliny iżiemy
w kierunku
śnieżyca.
Na szczęście
jest mały
wiatr.

14 kwietnia 1996r. Dochodzimy do schroniska.

Najmłodszy uczestnik Krzysiu gasi pragnienie bezalkoholowym piwem. Oczywiście pod czujnym okiem taty. A tata? Chyba jednak % piwo.

14 kwiecień 1996r. ↑
W schronisku na Polanie Chocholowskiej.

14 kwiecień 1996r. Przed schroniskiem.

20 osób wybrało się z przewodnikiem Antkiem Pichowskim na Grześca, a potem mimo miękawej pogody Antek z 3-oma słowakami postłi na Rakon, Bravo.

14 kwiecień 1996r. Ostatnia przewodnicka instrukcja.

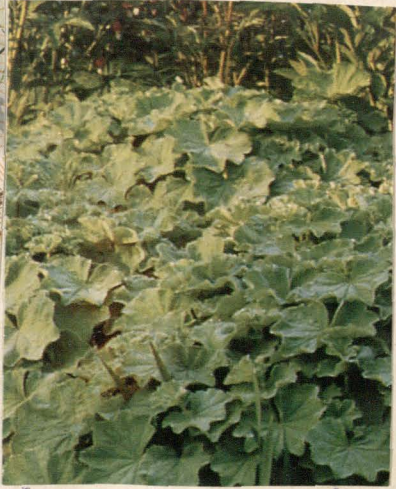
Druga grupa
 z naszym
kozikiem
 po odpoczynku
 w schronisku
 zeszła do
 Doliny
 Jarczabskiej
 i posła
 Szlakiem

14 kwietnia 1996. Na Grzesiu w Ładyńce.

wedrowki
Jana
Stawia II
 czyli
 poprzekanie
 Szlaki:
"Szlak
Papieski"

14 kwietnia 1996. Urok Doliny Chochotowskiej i o tej porze
roku. Przecież to
już wiosna!

Natale taka ↑

Szlakiem Papieskim

"Zia ma mała grupka:
 Marysia Pierzga,
 Basia Wlepka ze swymi
 "bablami" - Agnieszka i Ewelina,
 urocze siostry kuczkowne,
 Helenka Smdeń, Monika
 Kantorówna i ja.
 Myśmy się po prostu
 bawily tą drogą raz
 w słońcu, raz w zadyńce
 gdzie nie było widać.
 Marysia była "rakietem"
 a "babe" imkojęcyli
 "ajócičkami".

Wszyscy byliśmy pod
 urokiem tego świeżego
puszku, ciży co aż
ciży bolały i wszyscy
 mieli dostanale

14 kwietnia Konnikarz klasz
1996r. w Dolinie Jarząbkiej.

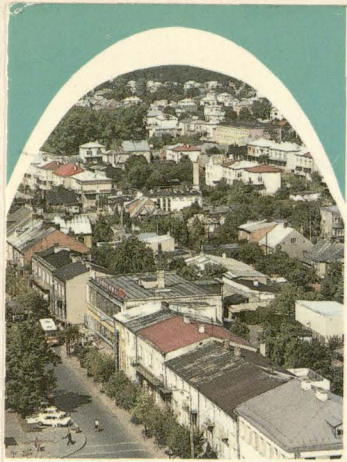
Humory.

Przedmiły
relaks.

A potem
 wszyscy
schodzimy
do Hucisk
 i wracamy
do domów.

14 kwietnia
1996r.

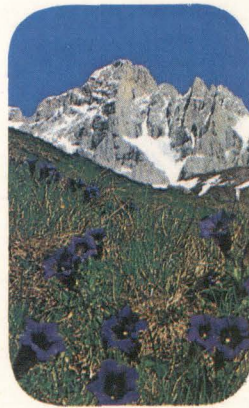
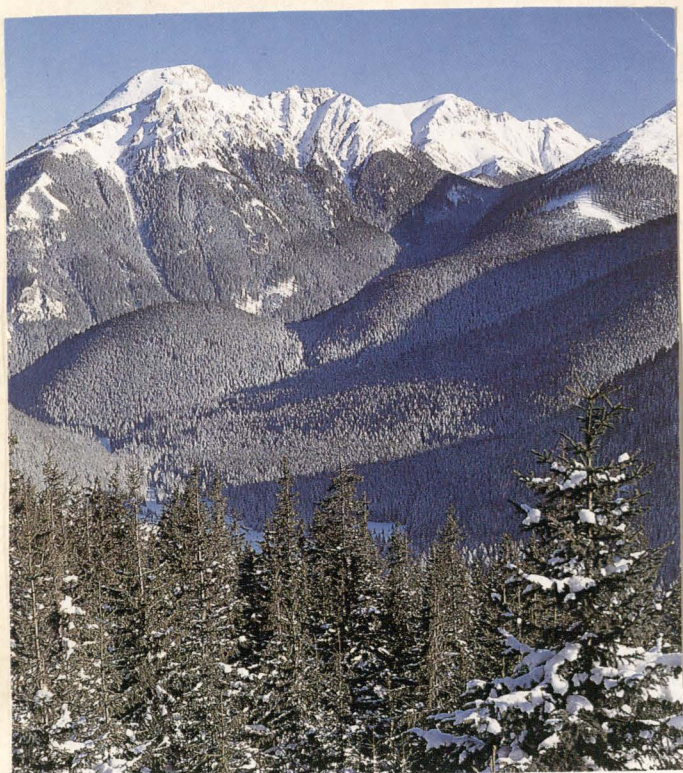
Przy Kapliczce, która kończy
Szlak Papieski. Śnieg pada, że hej!

AUGUSTÓW i okolice

A Maciek znovu gołcis Zawędrował
 w Polskę i przysłał nam kartkę.
 Był zaproszony na kurs dla działaczy TKKF.
 Był uczestnikiem tego kursu a jednocześnie
 wykładowcą na temat: "Działalność reaktywanego
 PTT"

Chwałę Cię, Panie,
 całym sercem,
 opowiadam wszystkie
 cudowne Twe dzieła.

Ps 9,2

AGUSTÓW i okolice

Agustów - fragment miasta, port żeglugi pasazerskiej na Bystrzy. Przewież - kąpielisko i przystań nad Jeziorem Białym. Łódka wypoczynkowa Stoczni Rzecznej we Wrocławiu. Łódka nad Jeziorem Studzienicznym

fol. L. Surowiec - KAW

KRAJOWA AGENCJA WYDAWNICZA

AGUSTÓW, 15.05.1996

PODZIWIENIA DLA
GOŚCIEK ZNAJĄCICH 2 NIEM
I DEJON AUGUSTOWIANOM
POMOCY
MACIEK 2.

POLSKIE TOWARYSTWO
TATNAŃSKIE O/ "BESNY"
W. PANI ANNA TOTON
33-500 NOWY SĄBÓL
ożn. kod. poczta
Ul. WNECOWY 45/10

drowań
tke.
ziarczy TKKF.
ednocześnie
bść reaktywanego
ATT"

ię, Panie,
ercem,
wszystkie
we dzieci.

Ps 9,2

21 kwietnia Schronisko p
1996r. Cergow na w

Schronisko brydne z kuchn
na odległości toaletami.

Relacja: Małgosia Kieres

Zdjęcia: } Maciek Łaremba
Pozwodziak: }

21 kwiecień 1996r.

Čergov (1050 mnpm)

Il. uczestników: 19 osób

Małgu mi krobusem
przez Mnistek,
Sipany, Sabinov
i Drenice
dojeżdżamy do
hotelu „Sport”
pod Lysa.

Okazuje się,
że w górach jeszcze
długo śniegu.
Korzysta z niego
reszta zaparkowane
narcjarskie

21 kwiecień Schronisko pod szczytem
1996r. Čergov na wyp. 920 mnpm

Schronisko brudne z eukhngcyeni
na odległości toaletam.

21 kwiecień Śesiek obłaskawia
1996r. psa rasy husky. Jak zwykle.
Subią go bez względu na rasę.

i nasz
kochany Śesiek
Małosa. Tym
nasem było
z jazdy na
wyciągu i to
jeszcze z wyciągu
nieczynnego.
Jak to Śesiek.
Odpoczynek
i siadanie
przy schronisku.

Jak to, pine Matgoria
 W relacji: "Najwiękze zainte-
 -resowanie budziły kilku-
 -metrowe czapy śniegu
 napotymane w drodze do
 schroniska, wyrastały wprost
 z zielonej trawy i widać było
 warstwy porządkowych, kolejnych
 opadów. Mnie jednak
 najbardziej utkwiły
 w pamięci przepiękne
 pola śnieżyczek zarówno
 na otwartych przestrzeniach
 jak i w głębi lasu. Takiej
 ilości nie widziałam
 jeszcze nigdy w naszych
 lasach!"

21 kwietnia Poolejskie ma
 1996r. Szczyt Cergow

21 kwietnia
 1996r. Jeszcze jedno ciekawe
 miejsce wędrowki na
 szczyt Cergow w czasie
 wiosny a zima!

21 Kwiecień Twż przed szczytem.
1996r.

Po odpoczynku przy
cieiekawym schronisku
wyruszamy na
szczyt Čergova.
Śniegu ale już topniejącego
dużo ale śniegi wspaniałe
wiosenne słońce.
Omo to gromia, że mimo
humorów mamy
dopisują.

Na szczycie odpoczynek.
Potem schodzimy
wzdłuż potoku Tokareva
w towarzyskie biota
i woody. Aż po kostki.

Humory mamy tak
wspaniałe, że te trudy
nam nie przeszkadzają.
Tak schodzimy
do Majdanu.

Wszyscy cieszymy się
że słońca a jak czas
pokaże po paru dniach
tuszczyta się nam
skóra.

21 Kwiecień Szczyt Čergov - 1050 mppm
1996r. Kuba roqwił jest na 1052 mppm

21 kwietnia 1996r. Cergow - 1050 m n.p.m.

21 kwietnia 1996r. Bez komentarza.

21 kwietnia 1996r. "Łodowiec" przed Wielką Jaworzyną.

"Beskid"

16.21.04.1996 - CZERGOV

Przejazd mikrobusem przez Mniszek, Lipany, Sabinov i Drenicę do hotelu "Sport" pod Lysą. Wejście na Cergov i Velką Jaworzynę. Zejście wzdłuż potoku Tokaren do Majdanu. Powrót przez Lutinę, Lipany i Mniszek do Nowego Sącza. Prowadził kol. Maciej Zaremba.

Nr 1/24/

21 kwiecień
1996r.

Olejnikowo. Jak, hostinec.
To wiadomo pożegnawne piwo.

Przez Sutinę, Sipany i Mniszek powrót
do Nowego Sącza.

24 kwietnia 1996r.

jedno z zebrań PTT odbyło
się w Wojtku Świguta w domu
rodzinnym w Jambicy.

To zebraniu
były imieniny
2-och Wojtków
Coly i Jaruga PTT
był bardzo
serdecznie
mgośczeni
przez jego
rodziny
a związka
uroczę mamę
Kłojtką.

24. kwiecień 1996r.
Jambica.

Bez komentarza.

A gdy przeniesliśmy się na dwór do ogniska gdzie smażono kiełbasę i raczono się przerożniami smakołykami tej wódzicia Joasia, też wrocze gospodyni naszego spotkania.

24 kwiecień
1996r.

Jamnia. Smieniny Wójtków.
Bez komentarza.

Ja natomiast w nimieniu całego Łarzędu Łyczę Obydwu Wójtkom obwzo Łotrowia i radości Łucia i szybkich wiosenno- letnich wojacz.

Relacja: } Małgosia Kieres
 Zdjęcia: }
 Przewodnik: Władysław Kowalczyk

28 Kwiecień 1996r.

Turbacze

Il. uczestników: 31 osób

Autokarem jedziemy
 przez Sadko i Krościenko
 do Sopusznej.

Jak co roku wiosną
 jedziemy w Gorce
 gdyż mają i urok
 budzącej się zimy
 przyrody jak i tutaj
 można podziwiać
 najniższe
polany krokusów.

Tym razem Władek
 wymyślił trasę
 z Sopusznej
 przez Bukowinę

28 Kwiecień 1996r. Wymarzę na Sylan

Waksmundzką
 na Turbacze.

28 Kwiecień 1996r.

Bez komentarza.

28 września Na szlaku.
1996r.

Ci, którzy tydzień temu byli w Górach Czergowskich zaskoczeni byli faktem, że aż do samego schroniska na Turbaczu nie było wcale śniegu. Tych kilka słonecznych dni spowodowało całkowite stopnienie śniegu na stokach południowych i idziemy podługami pełnymi krokusów. Ten piękny szafar spiski Ławiszę jako pierwszy kwiat wiosny bułzi zachwył turystów.

28 września Idąc na Ławiszę
1996r. do kroniki - czasopisku.

(Tylko mały brak podpisu
gdzie zostało zrobione? - przyp. kron.)

28 kwiecień
1996r.

Bez komentarza.

28 kwiecień
1996r.

Wypuszczamy dalej.
Dalej aż do schroniska wśród
fioletu krokusów.

28 kwiecień
1996r.

Turbać. Przy schronisku. ↑
Na tarasie. ↓

Schronisko
Zimienia
gospodarka.
Jest brudno,
miewielki
wybór napojów,
jedzenia.
Co prawda
nie sezon
letni jeszcze.
Ale czy to
Turbać?

28 kwiecień 1996r. koło schroniska, w tle Hala Długa.

Po odpoczynku
na tarasie
przed schroniskiem
idziemy dalej.
Lukaj, Małgosie:
"Przejdźcie na
Czoto Turbaczka
i Turbaczyc
nie uszko nam,
na sulho".
Zalegato Lukaj
jeszcze dawno
śniegu.

28 kwietnia Czoto Turbaczka. "Wódz" objaśnia. śniegu.

Miejsca mi
śniegu było
powyżej
kolarz. Dobrze,
że niektórzy
mieli po kilka
par butów
zapasowych
i można było
nawzajem
się ratować
tytu deficyto-
nym towarem.

28 kwietnia 1990r. Zaczynamy schodzić

w kierunku
← Turbaczyc.

Schodzimy
do Koninek.
Tem celu
autokar
i powrót
do Nowego Sączu.

jeszcze cytuje Maigosię:
 "Władek na prowadzenie
 tej wycieczki przygotował
 się wyjątkowo dobrze.
 Skończył z tego, że
 przyjazd był o
 punktu wyjścia na
 Turbacze przez teren
 przyszłego jeziora
 Czorsztynskiego
 i zaprezentował nam
 materiały dotyczące
 zbiornika jak plany,
 przebieg i sposoby
 zabezpieczenia
 Góry Zamkowej."

28 kwietnia Schodzimy o Turbaczyka.
 1996r.

Poparte to było olśniewającym komentarzem.
 Gaudio pytanie, że następnym razem Władek

chyba robi
 przestrzenne
 malowidło
 Szary
 Władek
 powiekszył,
 że jak
 będzie
 trzeba to
 się zrobi!"

28 kwietnia Odpoczynek na Turbaczyku.
 1996r.

28 kwiecień
1996r.

Odpočinek na Turbaczyku.

Po prostu nie wiem czy grupa się opala? czy też suszy buty aby miało w czym dojść do autokaru?

28 kwiecień
1996r.

Na trasie z Turbaczyka
do Korinek.

Daleki Członek Honorowy - tak bliski...

Góry są coraz dalej...
Sięgam do wspomnień...
Przeglądałam dziesięć zeszytów
"Kroniki", gdzie opisałem
moje wyprawy górskie i podróże.
Tysiąc sto dziewięćdziesiąt cztery
wypraw, cztery tysiące sześćdziesiąt
dziewięć dni w drodze. Zdarzenia
ciekawe i błahe, jak "Bahledzki
Wierch 1991-08-09". I nagle zapis pod
numerem 818a: "Lato 1979. Wizyta
Papieża. Drugiego czerwca. Papież na
lotnisku..."

Jakżeż był wtedy nam bliski, tak
ludzki. Dzisiaj widzimy na ekranach
schorowanego człowieka w majestacie
Pontyfikatu. Nie zawsze jednak był
taki...

Siedemnaście lat temu, 6
czerwca 1979, śpiewaliśmy Janowi
Pawłowi II przed Pałacem Biskupim w
Krakowie: "Słuchaj Ojczy, jak Cię
błaga lud, przemów do nas jeszcze
kilka słów". A Papież odpowiadał z
okna: "Dawniej byłem poważnym
człowiekiem, a teraz każecie mi łązić
po oknach... Wystarczy wyjechać z
Krakowa i zaraz cymes".

W Kronice zapis 4 czerwca
1979 - słowa Papieża: "Komu w drogę,
temu podstawiają samochód. Nie
zawsze jest tak dobrze, czasem trzeba
iść piechotą. Czasem by się nawet
wołało." "...Wszyscy pilnują porządku,
ja jeden robię bałagan."

Zapis z 6 czerwca: Dekoracja
Pałacu Potockich - Towarzystwo
Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, i
domów akademickich na Piastowkiej...

U Dońci dekoracja - na rano
zrwana przez dyrektorów. Siódmego
czerwca: ... U Dońci Rada Zakładowa
interweniuje u Sekretarza Komitetu
Krakowskiego - Barcikowskiego i robi
nowe dekoracje...

Ludzie przed Pałacem
Biskupim: "Dobranoc, dziękujemy."
Papież: "Jednak sumienie zaczyna się u
was ruszać. Teraz to naprawdę jestem
wzruszony."

Zapis z 8 czerwca: Nowy Targ-
Maniowy-Kraków... Słowa Papieża:
"Wyglądałoby że duszpasterstwo to
turystyka. Dużo ludzi w Polsce
uprawia turystykę, a z tego wcale nie
wychodzi duszpasterstwo... Teraz
toście mądrzy, a 16-go października
(data Conclave - MM) to was nie
było".

Zapis 8 czerwca na Skalce:
"Niech duszpasterstwo kwitnie wśród
młodzieży szkolnej, akademickiej."
Okrzyk: "I w wojsku!" Papież: "Nie
można wszystkiego naraz."

Zapis 9 czerwca 1979 na
Skalce: "Papieżem to nawet można
być, tylko czasu człowiek nigdy nie
ma."

10 czerwca na lotnisku Balice
zegnali Papieża: Jabłoński, Wyszynski,
etc: "To wydarzenie bez precedensu
było z pewnością aktem pewnej
odwagi z obydwu stron, jednakże
naszym czasem potrzebny był taki
właśnie akt odwagi. Trzeba czasem
odważyć się pójść także w tym
kierunku, w którym dotąd jeszcze nikt
nie poszedł."

***

To były pożegnalne słowa Papieża w
czasie Pierwszej Pielgrzymki. Później
Papież przyjął odznakę odnowionego
PTT. W roku 1992 po Zjeździe w
Ludźmierzu nie odrzucił ofiarowego
Mu tytułu Członka Honorowego
Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego

Maciej Mischke
Kraków

TATRZAŃSKI
PARK
NARODOWY

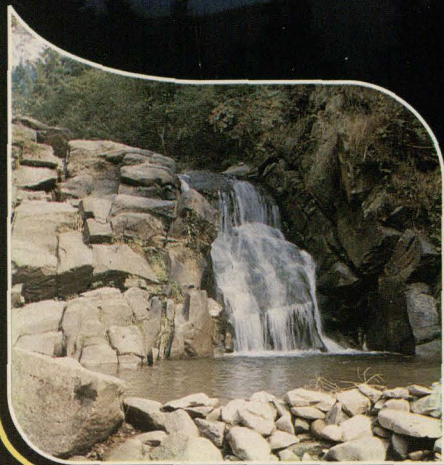
Niepylak apollo
Parnassius apollo L.

Tonie Macieju!
Dziękuję za to
urocze wspomnienie
o tak bliskim
a tak dalekim
maszynie niekochanym
papieżu.

Kronikarz.

Anna Toton

POPRAZKI PARK KRAJOBRAZOWY

Od Kaliskiego Odolziatu PTT

VILNIUS

Od uczestników wycieczki na Sitwę.

Nie tylko Pireneje

Jest już do kupienia IV tom „Pamiętnika Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego”. Na obwolicie widnieje hasło „Nie tylko Pireneje”. Słusznie, bowiem oprócz działu poświęconego wyprawom w te mało w Polsce znane góry, „Pamiętnik” zawiera – jak zawsze – mnóstwo ciekawych materiałów. Wymieńmy tylko niektóre z nich.

Jacek Wasilewski i Andrzej Górecki piszą o zwierzętach Karpat polskich, a Jerzy Lefeld o unikalnym znalezisku w Tatrach skamieniałości „przedpotopowych” zwierząt wyglądających jak kwiaty, czyli liliowców. Marian Plezia przypomina „Tragedię na Małym Jaworowym w dniach 5 – 6 VII 1910”, najstraszniejszą chyba wyprawę ratunkową w Tatry, w której zginął król tatrzańskich ratowników – Klimek Bachleda. Inną ofiarę gór, Jana Długosza – poetę i taternika, wspomina Marek Stefański.

Inne postaci, nierozdzielnie związane z górami, w artykule „Bieszczadnicy” opisuje Andrzej Burghardt. Padają tu nazwiska Henryka Victoriniego, Lutka Pińczuka, czy najstraszniejszego ze strasznych, niedawno zmarłego Jędrka Połoniny...

O kłopotach związanych z poznawaniem rumuńskich gór pisze Zbigniew Grzegorzewski. Wycieczkę w także prawie nieznaną, węgierskie Góry Słanskie, wspomina Krzysztof J. Szmid.

Galerię ludzi, o których powinniśmy pamiętać otwiera wspaniały fotografik Stanisław Zdyb (tekst Marii Gumińskiej), po nim następuje sylwetka Leopolda Świerza (Stanisław Wasilewski), czy twórcy Orlej Perci – ks. Walentego Gadowskiego (Stanisław Kobiela).

Dalej Józef Durden dzieli się częścią swej wiedzy o „Dawnej pocztówce tatrzańskiej”, a Barbara Morawska-Nowak podsumowuje okres „120 lat zorganizowanego przewodnictwa tatrzańskiego”. Dopelnia ten artykuł praca Zofii Steckiej „Jak się przewodnicy dawniej nosili”.

Nie brakuje także tekstów „do użytku służbowego”, jak m.in. „Kronika PTT”, materiały poświęcone III Zjazdowi Delegatów PTT, wykaz stanu osobowego Towarzystwa.

„Pamiętnik PTT” jest bezsprzecznie wydawnictwem, które obowiązkowo powinno się znaleźć w podręcznej biblioteczkę każdego miłośnika gór.

(JAZ)

„Dziennik Polski” 11. Maja 1996r.

Majowe propozycje PTT

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, obchodzący w br. 90 – lecie swojego powstania, przygotował na najbliższe tygodnie szereg kolejnych, atrakcyjnych propozycji dla mieszkańców Nowego Sącza.

W najbliższą niedzielę PTT zaprasza na słynącą z wspaniałych widoków Rycerzową w Beskidzie Żywieckim. Obok schroniska PTT odbędzie się ognisko z pieczeniem kiełbasy. Na 19 bm. zaplanowano wyjazd w Beskid Śląski z wejściem na Stożek oraz Czantorię, a na 26 bm. wycieczkę w Tatry, na Gęsią Szyję.

Zapisy na wycieczki przyjmowane są w punkcie informacyjnym PTT w biurze „Turysty” (ul. Jagiellońska 38). Można tam również zapisać się do Towarzystwa, zakupić niedawno wydany IV tom rocznika „Pamiętnik PTT” oraz bezpłatnie otrzymać najnowszy, 24 już numer kwartalnika „Beskid”.

(JAZ)

„Dziennik Polski”
11 maja 1996r.

W góry, w góry, miły bracie...

PTT w Nowym Sączu w najbliższą niedzielę 19 maja zaprasza w Beskid Śląski. Z Ustronia nastąpi wyjazd kolejką na Wielką Czantorię a następnie przejście Głównym Szlakiem Beskidzkim przez Soszów Wielki i Stożek Wielki na Przełęcz Kubalonkę. Zapisy na wycieczkę przyjmowane są w punkcie informacyjnym PTT w biurze „Turysty” przy ul. Jagiellońskiej 38.

***

„Echo” - Tygodnik Regionalny Nr. 3

Czerwcowe propozycje

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego obchodzi w br. jubileusz 90-lecia swego powstania. Może właśnie dlatego tegoroczny kalendarz imprez jest wyjątkowo bogaty.

Po ostatniej wycieczce na Gęsią Szyję (była to dwusetna wycieczka od reaktywowania Oddziału sześć lat temu), w sobotę, 1 czerwca, z okazji Dnia Dziecka, PTT zaprasza dzieci wraz z rodzicami do Skamieniałego Miasta koło Ciężkowic. Po zwiedzeniu tego unikalnego rezerwatu odbędą się konkursy zręcznościowe dla dzieci, zorganizowane przez TKKF „Starówka” w Nowym Sączu. Dzień zakończy ognisko i pieczone kiełbaski.

Następnego dnia (2 czerwca) odbędzie się wycieczka na Wielką Fatrę (Słowacja). A na kolejne niedziele PTT proponuje: 9.06 – spotkanie Oddziałów PTT pod Leskowcem, 16.06 – Mała Fatra (Słowacja) a 23 – Liptowska i Rysianka w Beskidzie Żywieckim.

W ostatnią niedzielę czerwca nastąpi tradycyjne przejście trasy Piwniczna – Radziejowa – Rytro. Tej samej, którą 1 lipca 1906 r. przeszła pierwsza wycieczka zorganizowana przez nowosądecki „Beskid”.

Jak zawsze, zapisy na imprezy przyjmowane są w biurze „Turysty” przy ul. Jagiellońskiej 38.

(JAZ)

29 maja 1996r. „Dziennik Polski”

Ireneusz Kasprzyski

Obrady ludzi sympatycznych i życzliwych

(po Zjeździe Delegatów PTT)

Poczerwiano od swetrow w wielkiej sali konferencyjnej gościnnego schroniska PTTK na Polanie Chochołowskiej w Tatrach, gdzie w dniach 2 i 3 grudnia 1995 roku odbywał się III Zjazd Delegatów Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.

Sweter, własny sweter organizacyjny - jedyna własna rzecz, opatentowana, nie budząca niczych pretensji i nie będąca przedmiotem kontrowersji. Sytuacja - przynajmniej - przedziwna, jeśli się pomyśli, że Towarzystwo zostało legalnie zarejestrowane 7 lat temu (jeszcze za komuny), 9 grudnia 1988 roku, a jego tradycja sięga lat ponad 120-tu! Jest przecież dzisiejsze PTT spadkobiercą w prostej linii jakże zasłużonego dla turystyki i kultury narodowej Towarzystwa Tatrzańskiego, powołanego do życia w 1873 roku.

Przepraszam: własny, absolutnie własny, jest jeszcze wydawany ofiarnie, mimo wielu trudności, *Pamiętnik Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego*, którego trzy roczniki ogromnie cieszą liczną rzeszę turystów górskich, nie tylko i niekoniecznie członków Towarzystwa. Tom czwarty *Pamiętnika* (1995r.), który się rodzi w wielkich bólach finansowych, wkrótce się ukazuje - musi się ukazać!

O tym, co według niektórych funkcjonariuszy bratniego Towarzystwa, PTTK, **nie jest własne** w reaktywowanym przed siedmioma laty Polskim Towarzystwie Tatrzańskim - będzie jeszcze mowa w niniejszym artykule.

Zjazd na Polanie Chochołowskiej (by tak powiedzieć) otworzył i serdecznie przybyłych gości przy-

witał prezes PTT, Maciej Mischke, następnie zaś Członek Honorowy PTT, prof. Ryszard Wiktor Stanisław Siedlecki (r.1912), Jan Staszel (r.1915).

W Zjeździe uczestniczą tylko Maciej Mischke i Zdzisław Dzieńdziałowicz.....

Sprawozdanie merytoryczne Zarządu Głównego PTT przedstawia sekretarz Towarzystwa - Barbara Morawska-Nowak. Zainteresowanych szczegółami odsyłam do starannie i przejrzyście wydane *Sprawozdania ZG PTT* w formie oddzielnej broszury (wiele bardzo ciekawych danych i faktów!), natomiast Czytelnikom tego tekstu polecam lekturę artykułu programowego p. Barbary Morawskiej-Nowak (Informator PTT „Co słysza-

łaś?“, nr 11/1995), który z drobnymi skrótami przedrukowujemy na str. 4.

Następują kolejne sprawozdania: finansowe, Głównej Komisji Rewizyjnej, Głównego Sądu Koleżeńkiego. A po nich - krótkie wystąpienie dyrektora Tatrzańskiego Parku Narodowego, dra Wojciecha Gąsienicy-Byrcyna. Referuje, co od czasu ostatniego Zjazdu PTT (w 1992 r.) udało się zrealizować w działaniach Parku. A także - i to już znacznie obszerniej - czego niestety zrealizować się nie dało, głównie z powodów finansowych.

Ks. Władysław Pilarczyk - prezes Towarzystwa Przyjaciół Orawy, który nazajutrz rano w tej sali odprawi Mszę św., składa gratulacje i życzenia dla Zjazdu - w imieniu Krajowej Rady Regionalnych Towarzystw Kultury (na prośbę prezesa tejże Rady).

Wiceprezes Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych, Zdzisław Turkot, życzy Zjazdowi

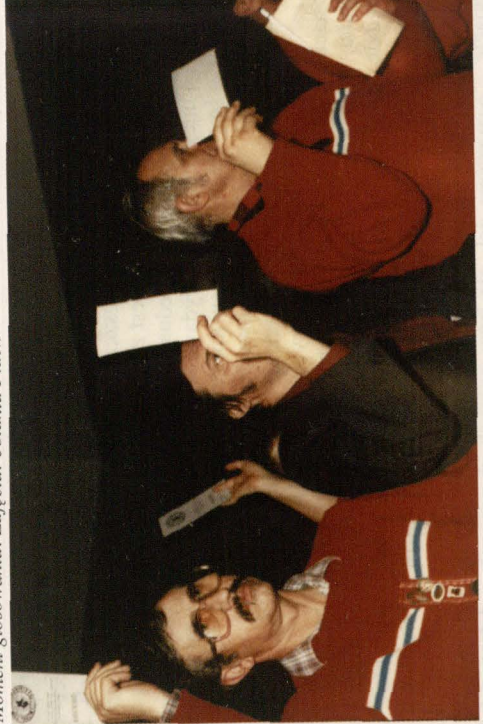
Wieloletni prezes Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego - Maciej Mischke.

Wieloletni prezes Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego - Maciej Mischke.

Wieloletni prezes Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego - Maciej Mischke.

Wieloletni prezes Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego - Maciej Mischke.

Wieloletni prezes Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego - Maciej Mischke.

Moment głosowania. Zdjęcia: Jolanta Flach

W numerze 1-2 1996r. czasopisma - miesięcznika „Hale i Dziedziny” ukazał się artykuł o Zjeździe PTT. O wyborach nowych władz ZG PTT.

owocnych obrad i wartościowych uchwał. Proponuje ściślej współpracę Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego z PTSM - dla dobra polskiej młodzieży.

W imieniu przewodników tatrzańskich przemówił z kolei ich prezes - Jan Krupski.

Dyskusja, jaka teraz nastąpiła, nie dotyczyła sprawozdań, ale w głównej mierze spraw szerszych, będących w sferze zainteresowań członków PTT. Była też dość żywa polemika z głosami niektórych delegatów.

Spraw jest bardzo wiele, wśród nich również i te najbardziej bolesne: konieczność upominania się przez młodą (?) organizację o swoje prawa i dobijania się o uprawnienia organizacyjne w turystyce. Poczynając od własnej nazwy w brzmieniu **Polskie Towarzystwo Tatrzańskie**, po wprowadzenie trzystopniowej **Górskiej Odnaki Turystycznej PTT**, co w obu przypadkach zakwestionował w 1995 roku w oficjalnych pismach sekretarza generalny ZG PTTK Wojciech Redzej. Brzmi to niewiarygodnie, ale jest faktem. Zapomniano, kompletnie zapomniano skąd wzięła się organizacja turystyczna pod nazwą PTTK, a w jej ramach - Górska Odnaka Turystyczna PTTK... Na szczęście są w tej sprawie, tak, bratniej, naprawdę bratniej, organizacji ludzie, którzy myślą „historycznie” - a nie tylko doraznie - i szanują „...własne korzenie! Należy do nich niewątpliwie prezes PTTK p. Adam Chyłowski, który zyczliwie i rozsądnie rozmawiał o tych sprawach z p. Barbarą Morawską-Nowak z PTT, i obiecał raz na zawsze zaniechać roszczeń do nazwy Polskie Towarzystwo Tatrzańskie. Wiele dobrego może przynieść uzgodnione już spotkanie przy-

diów Zarządów Głównych obu Towarzystw - na początku tego roku. Przedmiotem rozmów będzie m. in. istniejąca nadal kontrowersja 23, na Antoniego Dawidowicza 18.

Od lewej prezesi PTT: dotychczasowy - Maciej Mischke i nowo wybrany - Krzysztof Kabat. Z prawej - prof. Kyszard Wiktor Schramm prowadzący obrady.

wokół formy (wyglądu) małej odznaki GOT PTT (duże podobieństwo do odznaki GOT PTTK), a generalnie obydwa Towarzystwa powinny dążyć do poprawnego ułożenia wzajemnych stosunków we wszystkich istotnych kwestiach. Na polskiej turystycznej niwie musi znaleźć się miejsce dla obu bardzo potrzebnych organizacji - bez lepszy: czy brat starszy, z przebiegłą tradycją lecz sam bardzo ubogi, czy też może brat znacznie młodszy, lecz w miarę bogaty?

Nadeszła wreszcie pora wyborów do władz PTT, czemu z reguły towarzyszą największe emocje. Jak było tym razem? Na zewnątrz dość spokojnie. Zgłoszono troje kandydatów na funkcję prezesa PTT - Morawska-Nowak, Krzysztof Kabat, Antoni Dawidowicz. Głosowało 85 osób (na 87 obecnych na

Mischke, Kraków (53); Michał Myśliwiec, Oświęcim (48); Jan Siwiec, Gliwice (44); Leszek Czarnyszewicz, Poznań (42); Konrad Garda, Łódź (40); ~~Krzysztof Lippa~~, Nowy Sącz (38). ~~Wojciech~~

Główną Komisję Rewizyjną tworzy 5 osób: Bronisława Alicja Nabzdok (przew.), Stanisław Misztal, Jan Oczkowski, Leszek Raczynski, Tomasz Weber.

Główny Sąd Koleżeński - 7 osób: Bogusław Kamiński (przew.), Zbigniew Jaskiernia, Czesław Kurkowski, Józef Kwiatkowski, Jolanta Mikusińska, Jan Poręba, Andrzej Skotnicki. Na pierwszym posiedzeniu Zarządu Głównego wiceprezami Towarzystwa zostali: **Maciej Mischke**, **Maciej Zaremba**, **Zbigniew Grzegorzewski**, sekretarzem: **Barbara Morawska** - Nowak, skarbnikiem: **Ludwik Rogowski**, członkami Prezydium: **Antoni Dawidowicz**, **Michał Myśliwiec**, **Juliusz Jerzy Preisler**, **Romuald Zaręba**.

Polskiemu Towarzystwu Tatrzańskiemu, tej młodej starej organizacji turystycznej, Towarzystwu ludzi sympatycznych i zyczących dla całego świata - dla otaczającej nas przyrody i dla nas samych - trzeba życzyć ciągnącego, harmonijnego rozwoju, napływu młodej krwi do organizacji, możliwości szerszego penetrowania polskich gór (zwłaszcza Tatr) przez jej członków, szybkiego i „bezkolizyjnego” powracania do pięknych tradycji, zapisanych złotymi głóskami w dziejach polskiej turystyki górskiej.

A także - realizacji tego wszystkiego, co dla Towarzystwa i jego ludzi jest najważniejsze i najpilniejsze, i co zostało zawarte również w uchwałach III. Zjazdu Delegatów PTT.

c.d. artykulu.

Relacja: Tadeusz Roguski

1-3 maja 1996r.

Maria Pięta

Bieszczady.

Przewodnik: Stanisław Nieć

Il. uczestników: 48 osób

1 maja 1996r - środa

Przez Gorlice, Biecz, Jasło, Krosno, Polaneczki, Lesko dojeżdżamy do miejscowości Polana.

Stąd udajemy się w pasmo Otrytu. Czyli najpierw Polana - Hulskie, Otryt Górny - Dwerniczek.

Pogoda zmienna i słońce i czasami pada.

Na Otrycie Górnym schronisko studenckie

tzw. "Chatka Socjologa". Cytuje Tadek: "Tutaj

zobaczyliśmy naszkicowanego na tekturze wółca rewolucji z 1917r. z napisem "wiecznie żywy". Umocowane to było na kosisku wraz z czerwoną flagą. Kpina czy rzeczywistość?"

Gdy jesteśmy w miejscowości Dwerniczek

autokarem udajemy się do Cisnej. Na nocleg do przyzwoitego schroniska. Jest nawet ciepła woda.

Ustrzyki Górne.

2 maja 1996r - czwartek

Z Cisnej jedziemy przez Wetline, Przętęcz Wylężniańska - Ustrzyki Górne do Pszczelisz.

Najpierw idziemy wciekawą trasą w/g szlaku w lesie.

Po jakimś czasie na górze - przepiękna panorama - idąc potorzyną Bukowe Berdo.

Wiolać pasmo Krzemienia i Tarczicy. 1313 mupm.

Bieszczady. Gran Bukowego Berda.

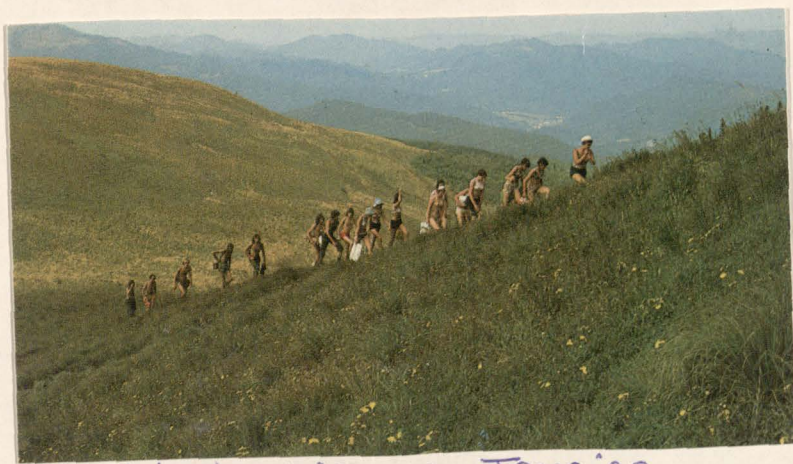
Widok na Krzemień (1335 m n.p.m.)

Z drugiej strony panoramy jaka się nam
rozłożył widok na Wielką Rawkę, Połoninę
Carnińską i Wlehińską. Robimy przerwę
na posiłek aby potem przejść gran Krzemienia
i zejść do siodła pod Tarnicą. Jest mgła,
pada lekki deszcz. Nie wszyscy zdecydowali się

na wyjście na najwyższy szczył Bieszczad - Tarnicę (1348 m n.p.m.).

Bieszczady. Tarnica. Widok z Rozsypanca.

W drodze na Tarnicę.

Część schodzi z Marysią do Włosatego.
Część idzie na Tarnicę a potem przez Halicz, Rozsypaniec

schodzi do Włosatego. Wszyscy spotykają się w Ustrzykach Górnych. Stamtąd autokarem do Cisnej gdzie we wspaniałym hymnalu palimy ognisko, smażymy kiebasę i to z muzykowaniem. Rej wzięły Olga i Sabina jako oprowadzająca. Było wesoło. Ale nie do "białego tana.

3 maja 1996r - projekt.
 Planujemy się w Lisnej do małego o ciekawym
 wystroju kościółka na mszę św. Uszak to 3 maja.
 Po mszy autokarem przez Wetlinę jedziemy do
Brzegów Górnych. Stąd wychodzimy na Potoninę
Caryńska. - 1297m n.p.m. Pogoda wymarzona.
 Widoki również.

Potonina Caryńska. 1297m n.p.m.

Możemy sobie oglądać trasy, które przeszliśmy
 w dniach poprzedzających. Mamy dużo czasu,
 robimy przerwy na podziwianie tych niepo-
 -wtarzalnych, pełnych przestrzeni krajobrazów.
 Schodzimy do Usztyk Górnych. Przez Lisną
 jedziemy do Komańczy - zwiedzamy klasztor
 gdzie był internowany prymas Stefan Wyszyński
 aby móc wsiąść do autokaru i przez
 Dukię, Gorlice powrócić do Nowego Sącza.
 Wszyscy byli bardzo zadowoleni i pewni, że
 w Bieszczady powrócą.
 Może w jesienne dni gdy lasy robią
 się dywanami o pięknych kolorach? Może.

19.

Relacja: Jan Krajewski
Zoljećia: Andrzej Tarkowski
Przewodnik: Jan Krajewski
Kazimierz Wojnarowski

5 maj 1996r.
Słowacki Raj
Il. uczestników: 44 osoby

Rejon Słowackiego
 Raju cieszył się
 zawsze dużą
 frekwencją.
 Tym razem
 pełny autokar
 chętnych.
Cytuje Jaśka:
 "Jak to będzie?"
 To pytanie
 trochę mnie
 nurtuje, gdyż

5 maja 1996r. Szarmajski Jaśko, nawet
swię dłoń "wpołuży" dla damy.

przypadł mi w udziale mój obowiązek poprowadzenia
 po raz pierwszy tak licznej grupy. Marazie idzie
 jak po maśle. Wpięto też młoda wspaniała majowa
 pogoda. Przejście przez Mnišek u Popradem trwało

krótko. Jedziemy
 przez Kieżmark,
Spiski Czwartek,
 do Pily.
 Przechodziemy
 przez Białą
 Dolina do
Klasztoriska.
 Ale jak?
 Proszę popatrzeć
 na zdjęcie.

5 maja 1996r. Słowacki Raj. Marazie w porządku.

5 maja 1996r. Słowacki Raj

5 maja 1996r. Słowacki Raj ↑ ↓

Początkowo dość szeroki wylot doliny przechodzi w wąski typowo kraśowy wąwóz. Dnem wąwozu płynie tym razem bardzo wąski potok. Tym razem prawie wszyscy więcej skaczemy aniżeli chodzimy, ale jest ciekawie i co ważne bezpiecznie. Musimy nawet trawersować miejscami skądś wychyłała to czas podjeżdża a grupa rozciąga się, że hej!

Oj przydałyby się gumki!

Cybie, Jaśka:

"Szczególną rolę, zabezpieczającą były pełni dżiśtoj pełen poświęcenia Kazimierz Wojnarowski. Ten litonij chodzi zawsze szybko i w "szpiacy przedniej" tym razem musi zamulać cały kowoból. No coż czasem trzeba się poświęcić!"

5 maja 1996r.

Słowacki Raj.

Jak zwykle za naszą pogodą mocniejsza grupa "wyrzyna" do przodu i ma czekać w umówionym miejscu.

Po godzinie słońce ludów szukania aby stępać po suchych miejscach odczekaliśmy się magrody.

Wchodzimy w najciekawszy odcinek Bidej

Doliny. Cykuję Jaska:

"Wąskie, wypreparowane w wapieniu szczeliny pełne wodnych kaskad i progów wprowadzają na dwa wysokie wodospady."

Pokonujemy je przy pomocy stalowych drabin.

Wspinając się po nich na górę mamy obok nas masy przelewającej się wody. To robi wrażenie.

Ci, co są pierwsi też mają obrzętyk emocji i se zawrożeń.

Po pokonaniu tego urokliwego odcinka dalsza trasa ma charakter spacerowy.

5 maja 1996r. Słowacki Raj.

Spotykamy się tam wszyscy. Czeka na nas w bufecie: polienka, herbata, kawa i ... małe piwo!

Wzrostła woda nosi
 Nagroda - wspaniały
 wiosek na
 ośmięzione
 Tatry.

5 maja 1996 r.

Biała Dolina. Słowacki Raj

5 maja 1996 r. Zastawione piwo dla jaśka i kasia.

Wzrostła pamiętkowe
 zdjęcie ludzkie
 wossmianej
 grupy przed
 obalszą trasę
 i w szlasy
 schodzą
 w dolinę
Hornadu.

5 maja 1996 r.

Klasztorisko.

5 maja 1996r. Dolina Homadu.

Też się do Podleszka również mógł być bezpiecznym szlakiem byliby mniej ciekawe gdyby grupa nie była już zgraną i każdy pomagał drugiemu jak tylko mógł. Dwie najmłodsze uczestniczki, znane statystki

bywałom naszym wycieczek - blizniaczki: Ewelina, i Agnieszka też znalazły swoich obojętne "wujków" nie szły bez problemu. A potem do autokaru, przeszły tradycyjne piwo w Podolinie i do domu.

Też się jedna wycieczka odbyła w tym przygodowym bo 5-dniowym wolnym czasie.

Nasz w-ce prezes nowosądeckiego Oddziału - Wojtek Sippa, który musiał przeżyć to co każdy z nas musi kiedyś w swym życiu przeżyć czyli śmierć ojca - serdeczne wyraży

Współczucia od nas wszystkim dla Ciebie Wojtku!

postanowił regenerować swoje i żony siły penetrując okolice Źródła Sanu.

Robił po prostu w waszym gronie rekonesans dla przyszłych wycieczek naszego PTT. Idał mi krótką relację, podarował zdjęcia a mamy nadzieję, że dusza jego i rozterki w tych dniach smutnych zostały na tonie przyrodoły wygnadzone.

1 dzień - W grupie 4-ech osób dojeżdżamy do Sutowisk i wytabiamy specjalne zezwolenie u obwodcy straży granicznej na wędkowanie szczytami granicy polsko-ukraińskiej.

Z Włosatego przez Przełęcz Bukowską (1107mnpu), Kińczuk Bukowski, 1251mnpu, Stiżska (1212mnpu), Rozsypaniec, 1146mnpu, Łydowski Beskid, 863mnpu, Opołonek (1028mnpu), Pimiaszkowy 961mnpu

Na trasie. Wtęle Potorzina Bukowska.

do Przełęcz Ułockiej (853mnpu). Jesteśmy nad źródłem Sany. Pogoda idealna, widoki zapierające dech w piersiach. Trasa bardzo trudna.

Dawno nikt tedy nie chodził. Cały czas idziemy otwartymi terenami i granicą polsko-ukraińska. Widoki na jeden i drugi pas przygraniczny. Widzimy w bardzo dobrym stanie kamienie graniczne z 1924r., z dawnej granicy polso-czechosłowackiej.

Schodzimy o Sianek. Stąd niedawno jest wylętasz szlak przez Dyrekcję Bielskiego Parku Narodowego o Bukowca. Tam czeka nas moja żona Aśka z samochodem i stąd jedziemy na nocleg do Ustrzyk Górnych.

2 dzień - Z Brzegów Górnych wycieczka idziemy na Pofoninę Wietlińska. Aśka waca od pewnego miejsca na trasie a my w trójkę dochodzimy do

Szczytu Smerek (1222mupm) i schodzimy do
wsi Smerek. Tam czeka na nas Aska.

Na szczycie Smereka - 1222mupm.

To zdjęcie
robione jest
w 5-im olniu
kiedy postanawiamy
zobaczyć Arłamow -
- miejsce gdzie był
internowany prezydent
Sech Włodek - właśnie
stojmy obok diagowskiego
i ok. 400m z tego
miejsca jest Arłamow.

Potem Pogórzem
Przemyskiem przez Suchy
Uboż i idziemy do
Kawarni Podawskiej.

KALWARIA PACLAWSKA

Wlojtek z żoną Joasia
na tle sanktuarium Matki Bożej.

Sprawozdanie z III Posiedzenia Ł. 6 TTT
 jakie odbyło się na Młodej Górze w dniach
 od 10 - 12 maja 1996r. Relacjonuje: } Maciej Szymba
 Zdzięcia: }

Na Młodej Górze
 pojechaliśmy
 z Andrzejem Kieres,
Krzysztofem Świątkiem,
Krzysztofem Szymbą
 i ja) już
 w przeddzień
 posiedzenia
 z Andrzejem w piątek -
10 maja.

10 maja 1996r. W bacówce pod Rycerską
 na dobrym piwku.

Siedzieliśmy, że tym razem pogoda będzie taszawska
 niżeli rok temu gdy przez Solki padało. Strzeżymy się
 pogoda była taszawska. To zajęcia "bocianiska".

(każda sala
 w "Bacy" ma
 swoje nazwę)
 i w zabawianiu
 się wymyślił
 na Rycerską.
 Wstęp przyjemy
 na piwo do
zajęć się
 pod szczyt
bacówki.

10 maja 1996 W schronisku na Młodej Górze.

Bacówka pod Rycerzową to pierwszy z obiektów
wybudowany 21 lat temu z inicjatywy s.p. Edwarda
Moskali. Miasteczko, a może na szczęście bacówka jest
puszczyzna. Jestem tutaj prawie 6-ty raz i zawsze
jestem jedynym gościem. (Tym razem chyba nie? - przyp. wau.)

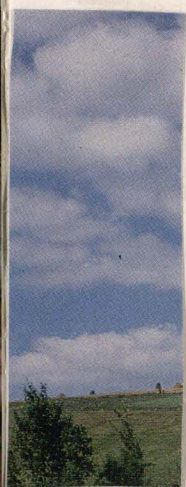
11 maja - sobota - to dzień
obrad.

← Oficjalnie przywitaj nas
gospodarz obiektu czyli
Jożek Michalik "Baca"
z Zebranie otworzył Mony
Anteś Łazędu Stównego
PTT - Krzysztof Kabat
Przedstawi nam książka
Jożefa Biskupa
z Zakonadzenia O Kapucynów.
Książka jest rodem z Sukowicy
Miedaleko N. Szcza. Jest
rektorem Wydziału Teologicznego
go Papieskiej Akademii
Teologicznej

11 maja Wita nas "Baca!"
1996r.

11 maja
1996r.

Zebranie
otwiera
Mony
Anteś
PTT -
Krzysztof
Kabat.
→

11 maja 1996r. Przemysław Wigoł & Józef Biskup, którzy zgodzili się na objęcie funkcji kapelana PTT.

Nastąpiły
obrady.

- uzgodniono z Prezesem Towarzystwa Ochrony Tatr kol. Jerzym Salaśnikiem, że członkowie TOT wstąpią

11 maja 1996r. obrady.

o PTT i przy naszym Towarzystwie utworzona zostanie Sekcja Ochrony Gór.

- wybrano skład komisji z PTT na brzoźca kadencji: komisja GOTT
Przew. - Janusz Smolke (Radca)
Maciej Laremba -
- i członkowie z członków.

- Komisja Przewodnicza - przew. Jan Weigel (Bielsko-Biala - jeden z członków Maciej Jaremba)

- Przedstawicielem PTT przy Centrum Przewodnictwa TPN został Szymon Piotr Malinowski z Bielska-Białej.

- Kilkunastu członków z 6 PTT w tym kłójtek Sippa i ja "Humaczyli się" ze swymi datycarzami dokonań w zakresach przydzielonych nam w styczniu przez Prezesa Krzysztofa Kabata.

- Omówiono sprawy wydawnictwa i rozliczenie IV tomu "Pamiętnika", przygotowanie redakcyjne do V tomu, funkcje miesięcznika "Co się chacie"? kwestia przewodnika po Tatrach dla dzieci.

- Przyjęto regulamin obrad IG oraz instrukcję finansową.

- Dyskutowano na temat finansów Towarzystwa zarówno Zarządu Głównego jak i Oddziałów.

- Ustalono, że następne IV Posiedzenie Zarządu Głównego PTT odbędzie się 19 października 1996r. w Ławoi a organizatorem będzie Oddział z Sosnowca. Będą też kulturalne dyskusje jak to na zdjęciu.

↳ "Borca"
Humaczyli
Coś
naszemu
kłójtkowi.

11 maja 1996r. "Chyż u Bacy!"

11 maja 1996r. „Podgorny”, „Baca” i Miada Hora.

11 maja 1996r. Fried Schroziskiem na Miadej Horze. Z Jankiem Preisslerem.

A wieczorem masz mowy kapelan PTT - ks. Jozef Biskep odprawia mszę świętą, w znajdującym się kilkanaście metrów od „Chyży” wroczyń, drewnianym kościółku.

11 maja 1996r. Młoda Hora.

11 maja 1996r. Młoda Hora

CHYZ U BACY
 Miejskiego Towarzystwa Tatrzańskiego
 PTT Józef Michlik
 Złoty Park Krajeński MŁADA HORA 291
 34-371 UJSOŁY
 Beskid Żywiecki

11 maja
1996r.

Nasza ekipa przy ognisku. Cieszymy się wraz
z Januszem z Radomia i z Bystrkiem z Łodzi.

11 maja Ognisko na
1996r. Władziej Horze.

"Obok tradycyjnie jak to
przy ognisku pieczonoj
kiebasy, piwa, atrakcja
wieczoru był Antos
Dawidowicz i jego
galicyjskie przysłówki."
Wp relacji Macia

Dalsze dzieje naszej
ekipy Macie z relacji
Władka Kowalezyka
z myśliczki naszego
"Beskidu" w dniu
12 maja 1996r.

A III Posiedzenie
EGPTT zakończyło
się 12 maja rozjazdami
do domów tego zarządu.

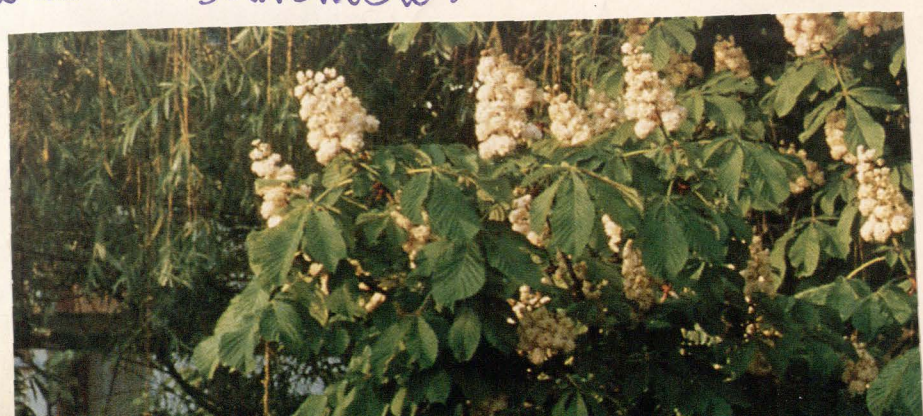
A jak wiozłab to blojtek Sippa - uczestnik
Gosiedzenia IOPTT.

Jego krótka relacja: klyjechaliśmy rano.

Yedziemy przez Simanową, Suehą Beskiotzkę,
normalna masa. Yedkie nas 4 osoby takie
mnóstwo literatury Made in PTT Odolziat, Beskid
w Nowym Sączu, że wypełnienie me "full" to grecnie
powniectiane. Pogoda fatalna. Coty cros na nasie
dojazdu pada deszcz.

Dojeżdżamy nie do samego schroniska. Trzeba
nam iść, prasa, literatura musi być domiectiana,
ludzie mogą iść. Najbardziej mnoczała, marzellata
Matgoska. Na progu wital nas sau gospoolar
"Baba" i otrzymaliśmy najbarokiej "komfortowy"
pokoj 4zw. "Bocianisko", a w nim grafik pylenia
kwiataw. Potem zauważamy, że pokoj ma
wspaniałe "sufit" - podwieszane, kasetonowe
stare kawałki płyt piłśniowyci. oraż przepiękną
lampę od Tiffane'go czyli stara zardzewiała
oprawka z żarówką 25W.

Dla nas to "pecha". Nie zwracaliśmy jui wagę
na te drobiazgi a liczył się niepowtarzalny
maszroj jaki jest tylko w tych schronisku
a maszroj ten stworza obecności naszego "Tacy".
Sprawa, że jestes w tych schronisku i goscicu
i gospoolarzem. A to rzadkość wśród
wielowielow schronisk.

Relacja: Władek Kowalczyk

Idęca: Maciek Szaremba

Przewodnik: Władek Kowalczyk

12 maja 1996r.

20.

Rycerzowa - 1120 m upm

St. uczestników: 20 osób

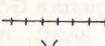

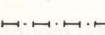

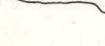
Przez Limanową, Żywiec, Węgierską Górkę objeżdżamy do Rycerki. Stąd łączymy naszą wyprawę przez Hutywów na Młoda Huta. Tam spotykamy naszych kolegów i koleżankę

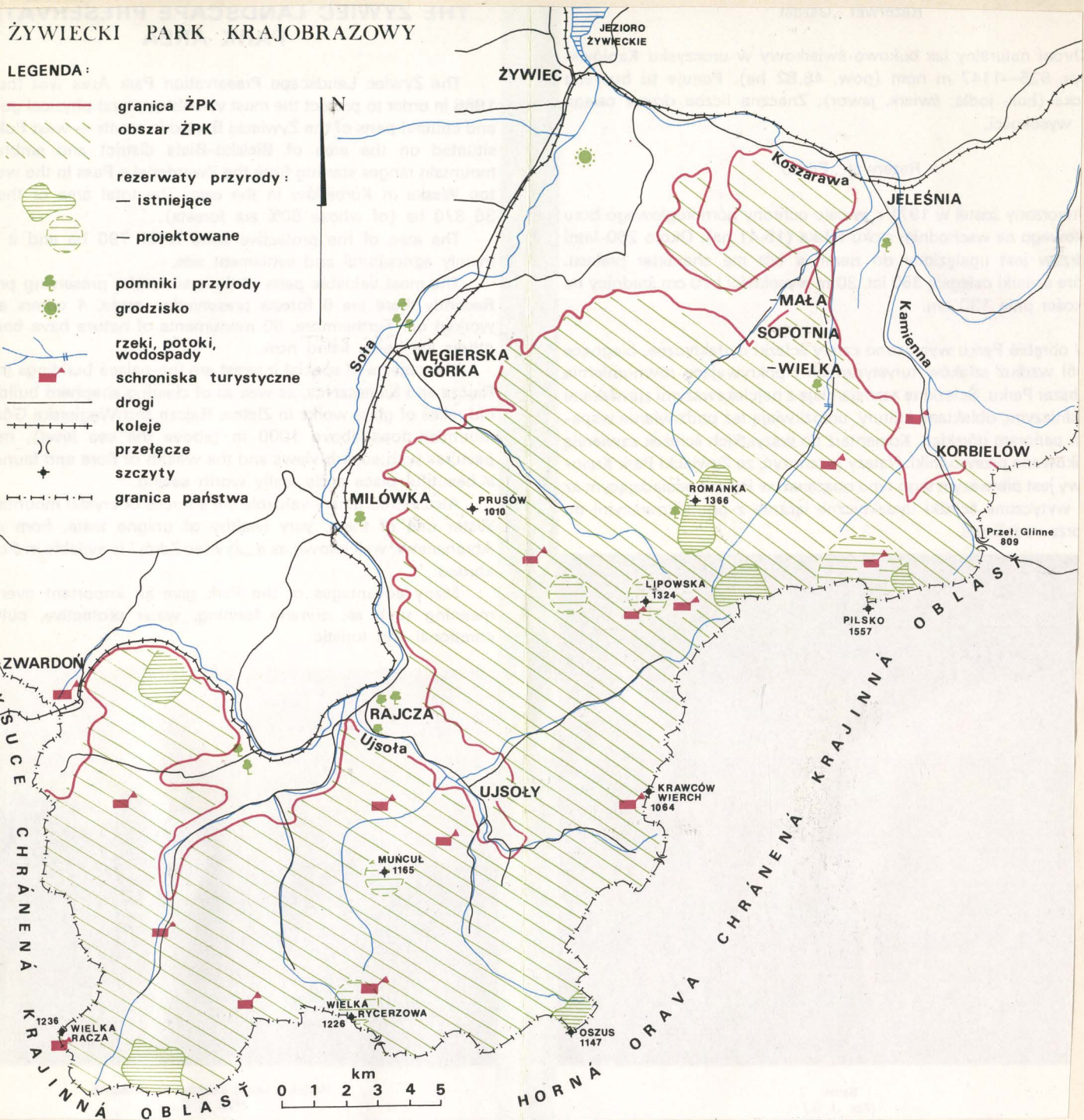
z Zarządu Oddziału PTT w Nowym Sączu.

Byli na odbywającym się tutaj od 10 maja obradach LG PTT.

ŻYWIĘCKI PARK KRAJOBRAZOWY

LEGENDA :

- granica ŻPK
- obszar ŻPK
- rezerваты przyrody :
  - — istniejące
  - — projektowane
- pomniki przyrody
- grodzisko
- rzeki, potoki, wodospady
- schroniska turystyczne
- drogi
- koleje
- przełęcz
- szczyty
- granica państwa

96 5 12

12 maja
1996r.

Grupa pojechała do Małej
Tomy

12 maja
1996r.

Miada Hora, Wspólne ognisko.

Herbata do pieczonej, smażonej

kiełbasy

przy

ognisku

to dar

od gospo-

darza na

Miadej

Horze!

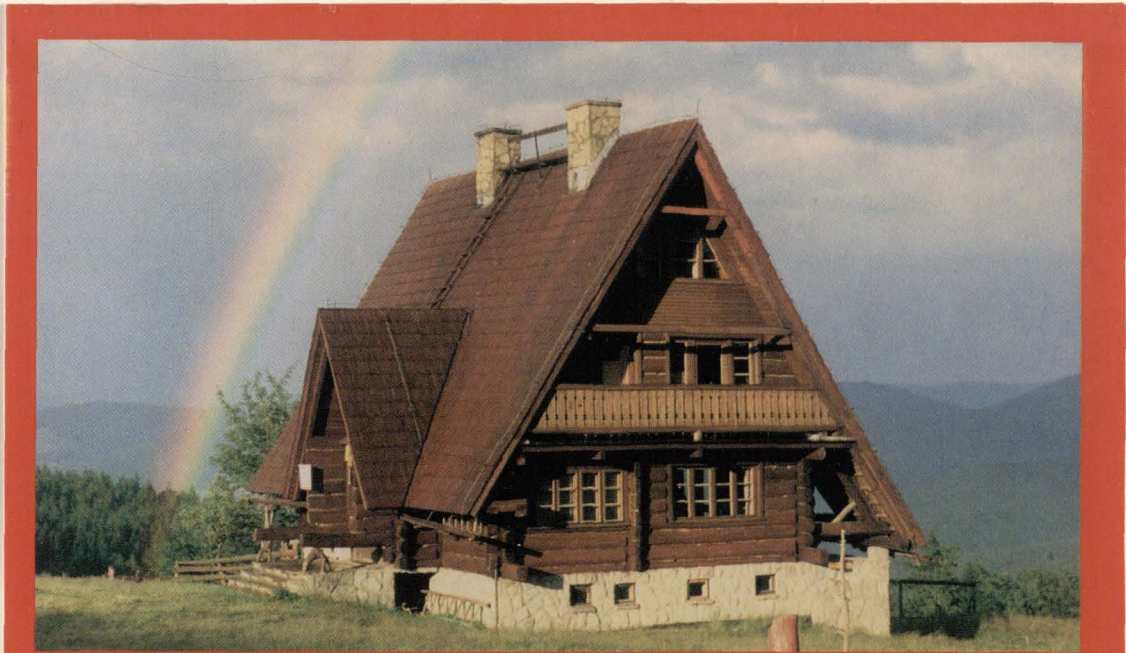
- Józka Bacy.

To

ognisku

z ziemy

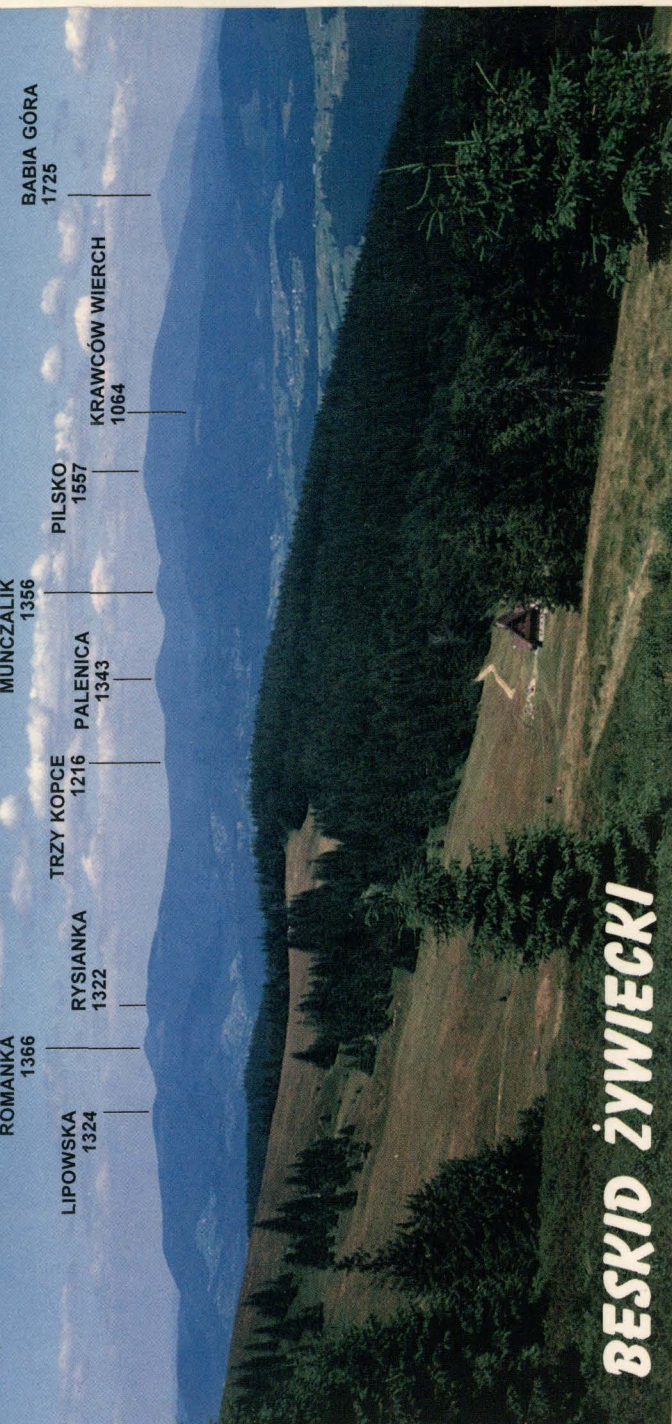
wszystcy

BACÓWKA PTTK NA RYCERZOWEJ

wspólnie na Rycerzową i Wielką Rycerzową.

Pogoda zrobiła się idealna, wyjrzano słońce.
Dłuższa przerwa w słońcu obok schroniska
aby potem zejść do Soblówki. Tam czeka
autokar. Przez Wysolę, Lyniec wracamy do domu.

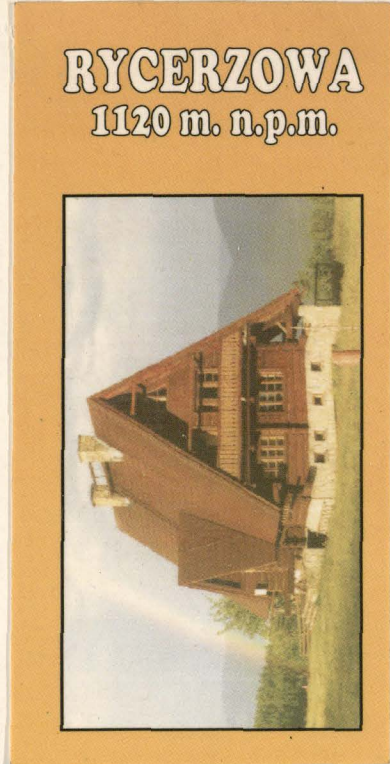

ROMANKA 1366
 LIPOWSKA 1324
 RYSIANKA 1322
 TRZY KOPCE 1216
 PALENICA 1343
 MUNCZALIK 1356
 PILSKO 1557
 KRAWCÓW WIERCH 1064
 BABIA GÓRA 1725

BESKID ŻYWIECKI

12 maja
 1996r.

Panorama z Wielkiej Rycerzowej (1226 m.p.m.)

RYCERZOWA
 1120 m. n.p.m.

SKI PARK KRAJOBRAZOWY

ŻYWIECKI PARK KRAJOBRAZOWY

CHYZ U BACY
 Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego
 PTT

Józef Michlik
 MŁADA HORA 291
 34-371. UJSOŁY
 Beskid Żywiecki

Relacja: } Wadek Kowalczyk

Przewodnik:

Zolęcia: Rysiek Firek

19 maja 1996r.

Wielka Czantoria ^{995 m n.p.m.}

St. uczestników: 35 osób

Autokarem, przez Siemanow, Lyniec, Buczkowice objeżdżamy do Szczytku - Górki.
Tu zwiedzamy sanktuarium Matki Boskiej. Stąd też rozciąga się wspaniała panorama na Skrzyczne - Najwyższy szczyt Beskidu Śląskiego - 1257 m n.p.m. oraz na Małe Skrzyczne Jeolziemy do Ustronia - Polany.

19 maja 1996r. Szczytki. Kościół na Górze

Na trasie wiolek na Pasma Baraniej Góry

Po przyjeździe do Ustronia, kolejką krzesiową wyjeżdżamy na polaną podszczytową - Stokiosica. Następnie wychodzimy na Wielką Czantorię - 995 m n.p.m. Po odpoczynku na sędzycie idziemy na

19 maja 1996r. Wielka Czantoria - 995 m n.p.m.

Soszów Wielki, Stożek Wielki aż do Kiczor. Ślad schodkowy do Przełęczy Kubalonki. Odcięcie od Wielkiej Czantorii aż do

19 maja 1996r. Soszów Wielki - 886 m n.p.m.

Ao 10.5 km i prawie cały czas granicą polsko - czeską i cały czas malowniczą trasę szwielokami na Skrzyczne, Baranią Górę, Klimczok, Wisłę - miedzowisko. Przewy były przy 2 - ości schroniskach na Soszowie i na Stożku.

W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się w Stebnej gdzie zatrzymaliśmy kosiódtek na którym jest tablica poświęcona nimalajskie - Jersemu Kukuczce a potem podjeżdżamy do Koniakowa aby w Żłbie Regionalnej Jana Kawuloka wysłuchać koncertu córki Kawuloka Suzanny. Grała wspierała na instrumentach pasterskich. Również prez Simanong powrót do domu.

Relacja: } Maciek Zaremba
 Zdjęcia: }
 Przewodnicy: Seszek Małota
Naciej Zaremba

26 maja 1996r.

Gęsia Szyja - 1490 m n.p.m.

Il. uczestników : 55 osób

Autokarem przez
Krosienko, Nowy
Targ, Bulwinę,
Tatrzańską

ołożad
 do Zasadni
Dolina
Filipka
 i Dolina
Łota
 obochodimy
 do
Kaplicy na
Wilkorówkach

BUKOWINA TATRZAŃSKA

26 maja Kaplica na Wiktorówkach.
1996r.

Gdy wyjeżdżaliśmy
z Nowego Sącza -
padał deszcz.
Nie przyszli wszyscy
zapisać na liście!
Po drodze zabieramy
10 osób przeważnie
młodzież malejącą
do oddziału PTT
w Nowym Targu.
Jadę razem
z Prezesem PTT
w Nowym Targu -
kol. Wiktorów
Włoszycem.

Po drodze nie ma tradycyjnego przystanku na
podziwianie panoramy Tatr w Bukowinie Tatrzańskiej
gdyż jest mgła, albo zacięgnięte chmurami.
Cyklicznie Maika: "Ponieważ dzisiejsza wycieczka
jest 200-a w historii reaktywowanego "Beskidu"
przeprowadzitem konkurs. Na pytanie "jaka jest
wysokość dzisiejszego celu - "Gęśiej Szyni" niezwykle
odpowiedziały (tęż. niezwykle rozwinęły mapę) siostry
B. Charłówny. W nagrodę otrzymały moją książkę
IV tom

"Pewniaka
PTT!"
Po
ogłdnięciu
Kaplicy
na
Wiktorówkach
należy
na
Rusimową
Polanę.

Rusimowa Polana.

26 maja
1996r.

Na Rusinowej Polanie.

To zdjęcie
na odwrocie
Maciek podpisał:
"Trzy stare
konie na
Rusinowej
Polanie"
Fotografuję rzecz!
Ja jako wronikar^z
dodałam, że
najbardziej
podoba mi się
biały koń i tych
kręte i czerwone
brapeczka na
jednym z nich
przyp.
wronikar^z

26 maja
1996r.

Cała grupa na Rusinowej
Polanie na Hie Tatr. Trzeba zaznaczyć,

że pamoramę pigluie objaśnił nam Leszek
Małota a Maciek zapoznał grupę z historią
kaplicy na Wiktorówkach, (60 lat temu ^{została} wybu-
dowana w miejscu objawienia się Marysi
Murzańskiej w 1860r. postaci Matki Boskiej).

Królowa Tatr.

Panoramy i Królowa

W najbliższą niedzielę sądeczanie będą mieli możliwość podziwiania trzech najsłynniejszych panoram Tatr. Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zaprasza bowiem chętnych na wycieczkę na Gęsią Szyję.

Piękne widoki czekać będą na Polanie Głodówka, Rusinowej Polanie i Gęziej Szyi. Zaplanowano również odwiedziny pięknego, stylowego kościoła Królowej Tatr - Matki Boskiej Jaworzyńskiej, tak lubianego przez Karola Wojtyłę.

Wyjazd autokarem spod Domu Kultury Kolejarza o godz. 7.

(JAZ)

24 maja „Dziennik
1996r. Polski”

Następną panoramę
Tatr oglądamy
z Gęziej Szyi.

Tę panoramę lubi
najbardziej obr. Tytus
Chaturbiński.

26 maja
1996r.

Główny cel dzisiejszego
wspinania - Gęsia Szyja - 1490m n.p.m.

Na szczycie przejechała na
posiłek aby potem
przez Przystop Waksmundzki,
Rowień Waksmundzkę
zejsi na Psiej Trawkę.

26 maja 1996r. Zejsi z Gęziej
Szyci.

Po odpoczynku na
Psiej Trawce i wspólnym
piwie EB w restauracji
"7 kotów" na Cyrkli

26 maja 1996r. Zaszczerówka.

Zjeżdżamy
do kaplicy
Witkiewicza
na Zaszczerówce.

26 maja 1996r. odpoczynek na Psiej Trawce.

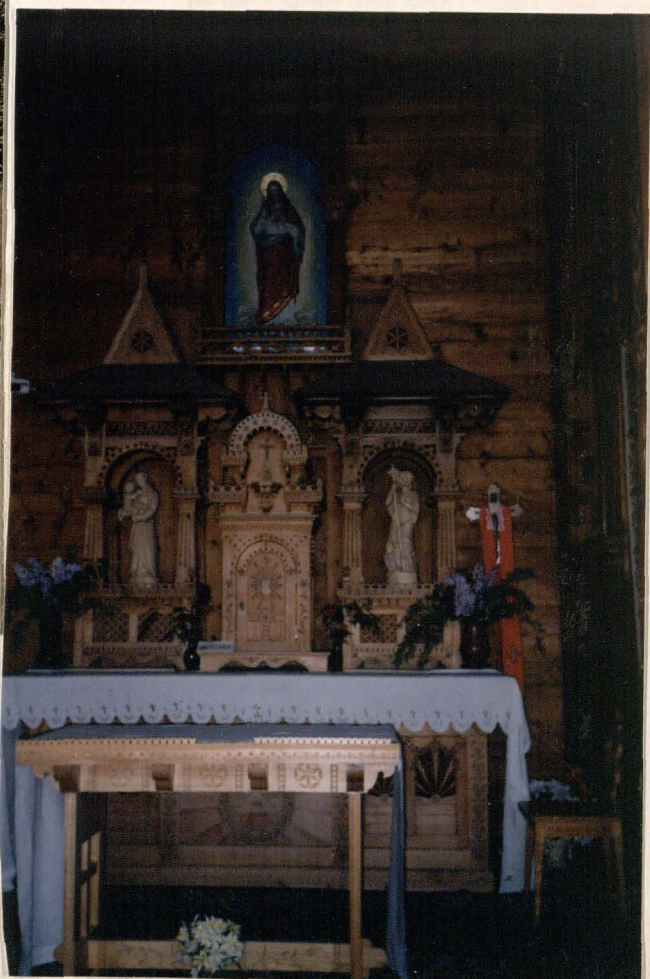
W drodze
powrotnej
Zostawiliśmy
w Nowym Targu
przemieć
między
i ok. 900 zł. 1750
jestem
w Nowym Sączu.

26 maja
1990r.

Cyfra. Restauracja „Kotów”

J tym sposobem
skonczyłam relację
z 200 -szej wycieczki
organizowanej przez
Oddział PTT „Beskid”
w Nowym Sączu.

Wnętrze oraz wygląd na ↑
szenną 90-letnią. →
kopycy na Jaszczyńcu,
przyrodę bródowicze
Salapianńskiego. Projektant:
Stanisław Witkiewicz - ojciec
„Witkacego”

jeszcze dwie ciekawe
wycieczki kd. Andrzeja
Tarkowskiego
z tej wycieczki.

25 maja
1996r. kaplica na Wiktorówkach.

25 maja
1996r. Widok na Tatry Bielskie,
Rusinowa Polana z trasy
podejścia na Gęsia Szczyt.

Jest jednym z najczęściej fotografowanych obiektów w Zakopanem, a w sezonie na niewielkim parkingu po przeciwnej stronie drogi trudno znaleźć miejsce.

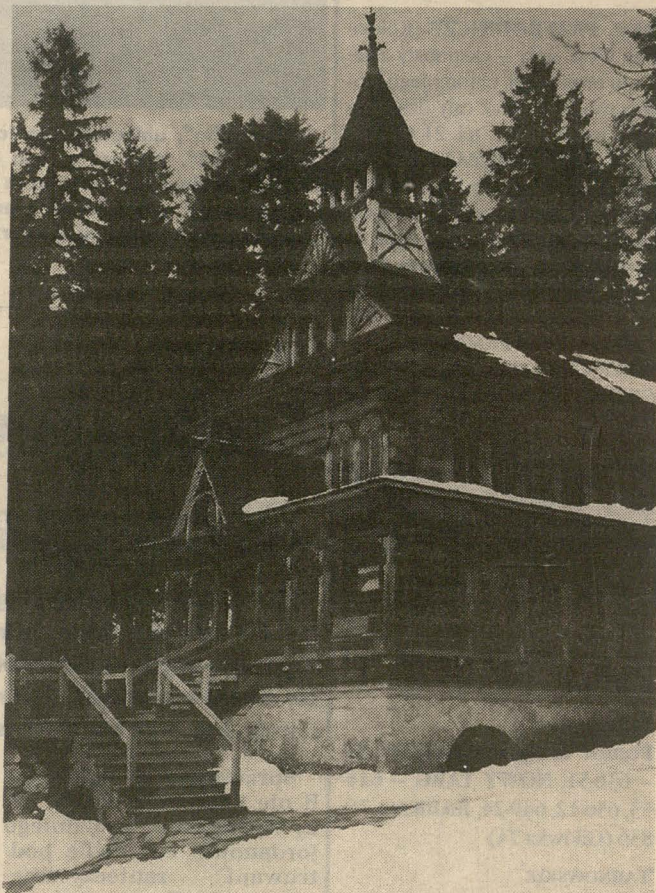
Kaplica w Jaszczurówce

Niewielki obiekt z asymetrycznym krążgankiem-werandą krytym drewnianymi łukami. Kamienne schody wiodą do drewnianych drzwi ozdobionych, podobnie jak owe łuki, kółkowaniem. Wewnątrz surowe swym drewnianym pięknem wyposażenie. Kolor szlachetnego starego drewna złamany tylko na szkle malowaną Drogą Krzyżową i prześwitującymi witrażami – Orłem i Pogonią – wspominającymi wielką niepodległą Polskę.

Majster Szymon Lasak z budarzami Stanisławem i Tomaszem Bobakami oraz Maciejem Stochem pod nadzorem inżyniera Blachy zakończyli budowę kaplicy 98 lat temu. Jej fundatorami byli synowie zmarłego pięć lat wcześniej właściciela tamtejszych dóbr Adama Uznańskiewgo, a projektantem, pomyślanej jako rodzinna, kaplicy nie byle kto, bo Stanisław Witkiewicz.

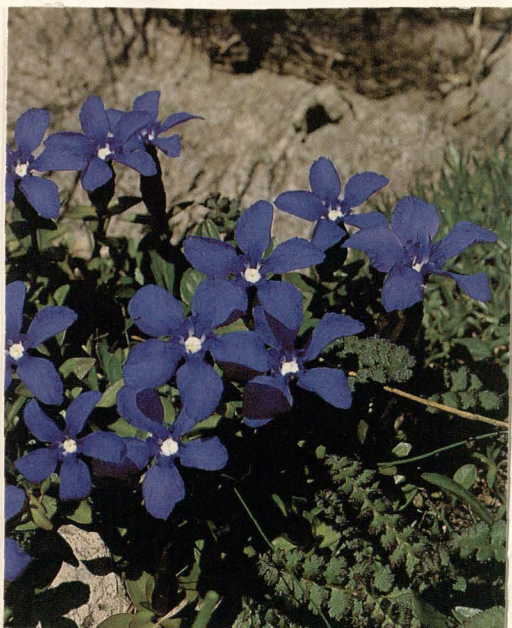
Więcej szczegółów i ciekawostek z dziejów perły stylu zakopiańskiego będzie można usłyszeć z ust dr. Józefa Szymona Wrońskiego w zakopiańskiej willi „Koliba” przy ul. Kościeliskiej 18. Prelekcja, na którą zaprasza Towarzystwo Muzeum Tatrzańskiego, odbędzie się w poniedziałek, 24 kwietnia, o godz. 17.

(z)

Kapliczka na Jaszczurówce zawsze zachwycała

Fot. Zbigniew Ładygin

gomyczyka wiosenna

Pluszcz
Cinclus cinclus L.

Relacja: }
 Zdjęcia: } Maciej Laremba
 Przewodnik: }

1 Czerwiec 1996 (sobota)
"Skamieniałe Miasto"

Sl. uczestników: 42 osoby
w tym 26 dzieci.

już kilkakrotnie
 zorganizowaliśmy
 z myślą o okazacji
 wyprawy do
Skamieniałego
Miasta
 w Ciężkowicach.
 Po 2- latach
 powróciliśmy do
 tego pomysłu
 z okazji
Dnia Dziecka.

1 czerwiec
1996r. "Wesdy autobus" wyszła
z Aleji Wolności.

Dzieci jest 26-oro. Pod opieką osób dorosłych.
 Jedziemy do Ciężkowic. Zaczynamy od
 zwiedzania wodospadu (wody w nim nie były wie było)

w każdej
Czarownic.

"Klasiwie
 oprócz 2-óch
 skai na które
 zabraliśmy
 wchodzić to
 wszystkie
 "coda" skalne,
 dzieci zabierzij
 Tak pisze
 Maciek.

1 czerwiec 1996r. Rynek w Ciężkowicach

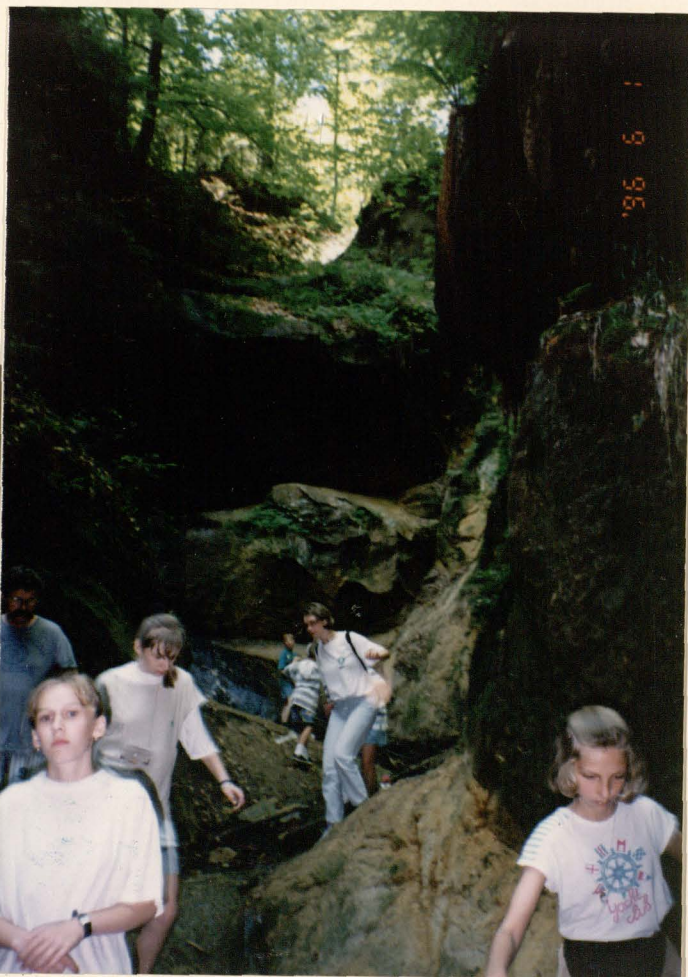

1 sierpień 1996r. W Wąwozie Oranowic!

Zresztą popatrzymy
na zdjęcia.

1 sierpień 1996r.

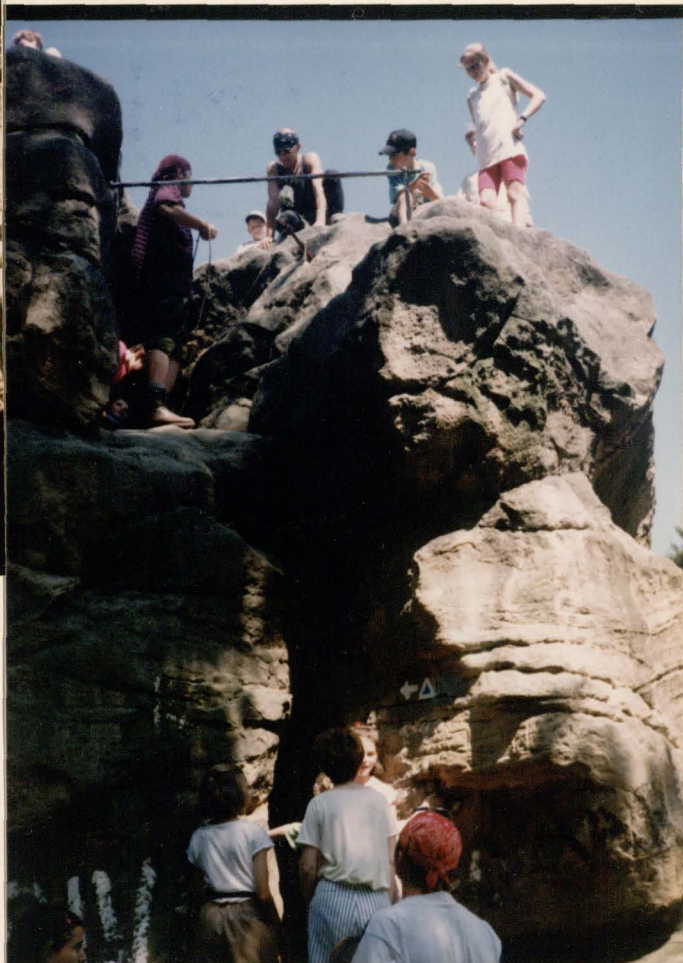
1 sierpień 1996r.

↑
"Skamieniałe Miasto"

Na skale o nazwie "kościół"

1 czerwiec 1996v.

Na tą właśnie skałę, wejście sprawiło najmniejszej męczny bo trzeba było przejść przez bardzo wąską szczelinę a to był bardzo poważny problem dla wiejskiej babci

lub mamusi.

1 czerwiec 1996v.

1 czerwiec 1996v.

Na „Borsuku”.

Było też
 dla wielu
 udane
 wspaniałe
zdobycie
skali
z rozbiegu.

1 czerwiec
 1996r.

1 czerwiec 1996r.

Skamieniałe Miasto

Z okazji obchodzonego przez Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego jubileuszu 90-lecia powstania, zorganizowano wiele atrakcyjnych wycieczek.

Z okazji Dnia Dziecka, 1 czerwca zaprasza dzieci i rodziców do Skamieniałego Miasta koło Ciężkowic. Po zwiedzeniu rezerwatu,

przewidziany jest konkurs dla dzieci, ognisko ze smażeniem jajecznic i pieczeniem kielbasy. 2 czerwca planowany jest wyjazd w góry słowackie – Wielką Fatrę. 9 czerwca zorganizowana będzie wycieczka w Beskid Mały, gdzie pod Laskowcem spotkają się członkowie wszystkich oddziałów PTT w Polsce. 16 czerwca wszyscy chętni pójną na Małą Fatrę, a 23 zaplanowano wędrowkę po Beskidzie Żywieckim. (mao)

31 maja 1996r.

„Gazeta Krakowska”

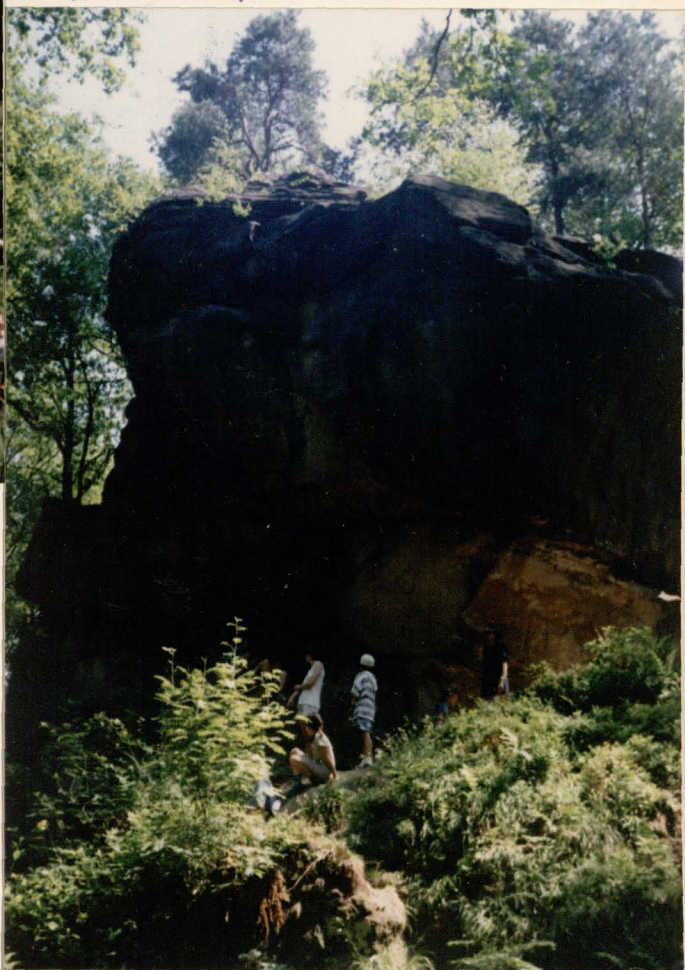

10 sierpień 1990r. „Starowica”

Sauu przez oddział PTT
wroczył 50 wędzad. No i było
ognisko i fajecznice pod balutą
Bogusia Świerca ale chyba
wpół sprawi, że ostatniej -
patelni pełnej tego specjału
miał wie miał siły jeść.
Według dzieci i również bardzo
zadowolonych dorosłych i ich opinii
„dzieci dawno nie miały
takiej zabawy”.

Było też zdobywanie skały
najwyższej - „Starowicy” a
na jej stop nad rzeką Białą
odbywały się Zawody Zręcznościowe
dla dzieci prowadzone przez
koleżanki z Ogniska TKKF -
„Starowka”. TKKF i nasz
oddział PTT ufundował wspólnie
nagrody dla zwycięzców
w Zawodach.

1 sierpień 90r. Tei skały się wie zdobywało.

Najmłodszemu
uczestnikowi
Zawodów był 2-letni
Anturek Tarłowski, który
nie startował, ale
godnie reprezentował
rodzinę jego stryjka -
← 3 letni Krzysztof
Tarłowski.
Po przesłtę widoc
na zdjęciu.

W drodze powrotnej na szczyt Eweliny, Agnieszki -
 -drach bliźniaczek, które były wyzicietkami
 Lucien pozostałych dzieci były konkurs piosenek
 wykonanych przez mikrofon. I też były nagrody.

Centrum Ciężkowic.

Tym razem były
 skromne ostatki
 ale były i dzieci
 cieszyły się bardzo.
 Taką samą trasą
 jak 'rano w godzinach
 popołudniowych
 wrócimo do
Nowego Sącza.

Pamiętnik z gór

Staraniem nowosądeckiej firmy ALT ukazał się IV tom „Pamiętnika PTT”, tym razem zatytułowany „Nie tylko Pireneje”. Za mało tutaj miejsca, by chociaż próbować wymienić ile rzeczy ciekawych czeka w „Pamiętniku” na miłośników gór.

Jak sam podtytuł sugeruje, czytelnicy książki odwiedzą na jej kartach przeróżne miejsca i góry. Tak więc będą nie tylko tytułowe Pireneje, ale również węgierskie Góry Słaskie (kto może się pochwalić, że tam był?) i góry Rumunii. Wracając zaś do Polski, zgromadzony materiał jest bardzo urozmaicony. Będzie o tatrzańskich zwierzętach, ale również o tatrzańskich tragediach sprzed lat – czyli o naj-

słynniejszej chyba akcji ratunkowej tych gór, na Małym Jaworowym w 1910 r. Cały blok tekstów opowiada o ludziach zasłużonych dla gór, którym należy się za to pamiętać potomnych. Tu wystarczy wymienić choćby wspaniałego fotografa Stanisława Zdyba czy Leopolda Świerza. Ostatnia część „Pamiętnika to kronika PTT” – tak więc każdy interesujący się górami znajdzie w tej książce coś dla siebie. (mol)

11 Czerwiec
 1996r.

„Gazeta Krakowska”

Relacja:
Zdjęcia:
Przewodnik:

Maciek Zaremba

2 czerwiec 1996r. 24.

Wielka Fatra

Uczestników: 46 osób

Bardzo
wczesnie rano
autokarem
przez Mniszek,
Poprad,
Ružomberok
i Šiptovskú
Osadu,
dojeżdżamy
w dolinę
rzeki Rerucy

2 czerwiec 1996r. Wchodzimy w Zieloną Dolinę

Mimo tak wczesnej pory dnia wiemy że dzień
będzie upalny. Przejeżdżamy tylko kilka
kilometrów od połnoża Tatr na Bielskich

a potem
Wysokich
i Saľadnich
a wiózimy
tylko
przez głone
kontury gór.

Rzeka Reruca
doktorej
dojeżdżamy
odziera
Wielką Fatrę
od Tatr
Niznich.

2 czerwiec 1996r.

Jak to mówił Kubis Puchatek
czas dla grupy: "ma małe
co nieco"

Dolina Zielona
& Siptowskiej
Rovučy dochodimy
do szczytu
Kysky - 1540 m n.p.m.

2. czerwiec
1996r.

Idziemy na Kysky.
Po wladziu nie widac zadnego
zmęczenia.

2. czerwiec
1995r.

Na Masie.

Cybuja Macka: "Po wyjściu na Kysky głównym
grzbietem Wielkiej Tatrzy wędrowaliśmy
przez Sulhy Viesch - 1550 m n.p.m.
Ostredok - 1592 m n.p.m. na Križná.
Upał dokuczał cały czas, ale na
szczęście Tagodzieńgo przyjemny,
lekki wiaterek!"

2 czerwca
1996r. Kysky, Odpoczynek.

2 czerwca Podchodzimy do Križnej: - 1574m npu
1996r.

Cybulje Mačka: "W czasie marszu widoczność, klimami się poprawiała. Wyraźnie widzieliśmy od zachodu Hala Tatrę. Gorzej było natomiast od strony wschodniej, choć niektórzy twierdzili że rozpoznają zabudowanie na Chopoku"

Po odpoczynku
na Križnej
Suchej Doliny
otvárame
miecholtonym
pěmym
pokřew žepcem
schodžimy do
čtyři Siptovskéj
Keručy - Wyzněj
Keručy.

2. červenec 1996r.

Križna. Odpocinek.

2. červenec
1996r.

Počátek Suchej Doliny

Tunel svěžiny
na trase. ◁
←

20 sierpiec 1996r.   "Křema" - Wyżina Revuča.

Cyryl Maska: "Wreszcie autokar i obok otwarta "Křema" z piwem o którym marzyliśmy jeszcze na granic. Bohaterką imprezy była Małgosia. Nie dość, że o godzinę my przedstawiła harmonogram marszu, wyklicający że słowackich przewodników (co ja niedobrego je pisał!) to jeszcze po raz pierwszy w życiu wypita całe piwo!"

Po degustacji piwa, które przy tym upale ugasiło wszystkie zapalenia powrócił tą samą drogą co było i przez Mlnitek u Popradem do Nowego Sącza.

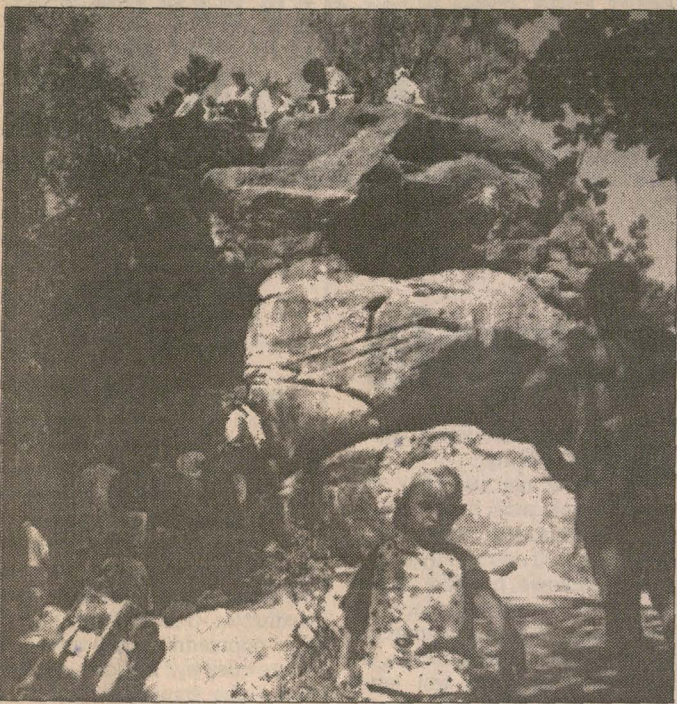
A była to 202 wycieczka z maszyną Odolziałem PTT.

Z wielkości i piękna stworzeń poznaje się przez podobieństwo ich Stwórcę.

Dzień Dziecka z „Beskidem”

Wyprawa do Skamieniałego Miasta

Wśród wielu imprez, zorganizowanych w Nowym Sączu z okazji Dnia Dziecka, wyróżniła się „górska” wyprawa do Skamieniałego Miasta koło Ciężkowic, położonego w pobliżu rzeki Biała. Zorganizował ją nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, obchodzący 90-lecie istnienia.

Wśród 42 młodych uczestników na pewno byli przyszli turyści górscy, a może nawet taternicy lub alpinisci. Czym skorupka za młodu nasiąknie...

Dodatkową atrakcją dla młodych uczestników wycieczki były konkursy z nagrodami zorganizowane przy pomocy TKKF „Starówka”, a dla wszystkich - ognisko, na którym pieczono kiełbaski i smażyono jajecznicę.

Na zdjęciu na pierwszym planie trzyletni Krzysztof Tarkowski podczas zejścia ze skały zwanej „Kościół”.

(JAZ)

11 czerwca 1996r. „Dziennik Polski”

XIII OGÓLNOPOLSKIE SPOTKANIE PTT

6-8 czerwca 1996

Kalwaria Zebrzydowska

Beskid Mały - Potrójna

Spojrzenie z gór

Kto z nas, dobywając ostatnich sił i ocierając lejący się strugami pot nie przysięgał sobie, że to już ostatni raz? Kto nie myślał o miękkiej trawie i miłym odpoczynku w cieniu zamiast uciążliwego wspinania się coraz wyżej i wyżej?...

A jednak - nadal chodzimy. Dla przyjemności spojrzenia z gór na wszystkie codzienne kłopoty, które zostały na dole. Wrócimy do nich jutro. Dobra więc i ta chwila wolności wśród dzikiej przyrody, lekceważąco ogromnej wobec małości naszego świata.

18 czerwca 1996r.

„Dziennik Polski”

Relacja: }
 Zdjęcia: } Maciej Laremba
 Przewodnik: }

9 czerwiec 1996r

Seskowiec - 922 m n.p.m.

Il. uczestników: 24 osoby

Autokarem
 przez Si manową,
 Suleńską, Beskiotką,
 dojeżdżamy do
Przełęczy
Kocierskiej.
 Początkowo
 plan był inny -
 z Krzeszowa
 podejść na
Przełęcz Kocierską.

9 czerwiec 1996r. Pierwszy odpoczynek na Potrójnej.
Beskiotka.

Z mojej winy nie skręciliśmy
 w kukowej na Krzeszów więc
 się faktycznie idziemy na Seskowiec
 odwrotnie i mamy zamiar iść do
 na mszę św.

na Groniu
 z okazji 50-lecia
 świącen
 kapitańskich
Karola Wojtyły.
 Gdy idziemy
 w cieniu tempo
 marszu jest
 niezłe. Za
 Potrójną
 schodzimy
 w bok do
Chałki Studenckiej.

XIII OGÓLNOPOLSKIE SPOTKANIE PTT

6-8 czerwca 1996
 Kalwaria Zebrzydowska
 Beskid Mały - Potrójna

9 czerwiec
1996r.

Chałka studencka.
Na Zakocierzcu.

Chatka studencka
 od 4-ech dni
 była baza XIII-ych
 Ogólnopolskich
 Spotkań Oddziałów PTT.
 "Maszychi" oczywiście
 nie było gdyż wczesniej
 wyszli w stronę
 Leskonca aby tam
 zakończyć imprezę.
 Posadzaliśmy też
 że brak piwa
 w chatce zawdzię-
 -czamy Antosowi,
 z Dawidowiczami.

Gdzieniec 1996r. To ostrzeżenie na ślupie
 chyba nie dotyczy naszego Leszka M.

Po porządku
 śniadaniu
 idziemy w kierunku
 najwyższego
 szczytu wschodniej
 części Beskidu
 Małego czyli
 obo Lamaniej
Skalę - 929 m n.p.m.

Chatka
studencka

Gdzieniec 1996r. Idziemy w kierunku Lamaniej Skalę.

9 czerwiec 1996r. Jeden z okazałszych obiektów
na Samanej Skale.

Po zdjęciach przy imponującej skale wypuszczamy w kierunku Seskowca.

Do kolejnego odpoczynku rozłożyliśmy się na podszczytowej polanie. J w tym momencie Jasiu Krajewski wysłuchał głos księdza celebrującego mszę sw.

Zewaliśmy się szybko, bo przed szczytem skracamy w kierunku kapticy i w 10 min. jesteśmy na Coronie Jana Pawła II i na Mszy sw.

Skracamy obo kapticy.

← Zbliżamy się do niej.

Kaplica ta została wybudowana kilka miesięcy temu.

9 Czerwiec 1996r. Kaplica na bronii Jana Pawła II ↓

Os, który obochodził stąd aż pool Leskowiec maieżał do ordynariusza bielsko - żywieckiego biskupa Tadeusza Rakoczego.

9 czerwiec 1996r.

Biskup wraz z kilkoma innymi księżmi koncelebrował mszę, bo jak się okazało 2-godzinną mszę św. Uczestników mszy św. było ponad tyśiąc wiernych.

9 czerwiec 1996r. Gron Jana Pawła II.

Cytuję Maćka:

"Wtęremie odnalazłem naszą PTT-owską grupę z Basią Motawska na czele.

Były koleżanki i koledzy z Krakowa, Cieszanowa, Kalisza, Brzegu, Wrocławia, Oświęcimia i wielu innych miast Polski. Natomiast te tłumy to uczestnicy Rajdu Szlakami Jana Pawła II oraz mieszkańcy pobliskich miejscowości.

Poza naszą siolecką grupę, było również kilkadziesiąt osób z oddziału w Cieszanowie.

9 czerwca Jego Eminencja - biskup
1996r. Tadeusz Rakoczy.

po mszy św. schodzimy na ołwińską odpocznik przy schronisku na Seskowcu.
Potem schodzimy do Krzyszowa.

Tam nas czeka autokar.
Jest to Arzemia impreza pod przewodnictwem Maćka - gdzie cały czas grupa zmagają się z upałem.

9 czerwca 1996r. Schronisko na Seskowcu.

Przypadkiem (?)
outbolar stoi
koto sklepu
spożywczego
włec nie oblyo
sig bez Fastuzo-
mego piwa.

Górzewiec
1996r. W drodze do Włoszowa.

Górzewiec Ostatni odpoczynek.
1996r.

W końcowym
etapie wycieczki
Maciek Marani
się piewszom
golyż nie
sadyłyma się
przy barze
"Pool cydkiem"
na Guszorku.
Bywa i tak!

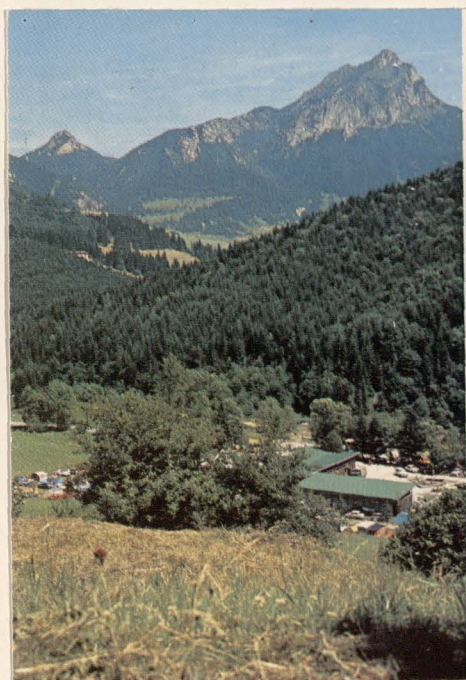
Górzewiec 1996r. "Posileni" piewu odjeżdżamy w kierunku N. Sače.

Relacja: }
Zdjęcia: } Maciej Zaremba
Przewodnik: }

16 czerwiec 1996r.

Mała Fatra

Uczestników: 47 osób

MALÁ FATRA

Pierwsza orwkowa wycieczka bez żaru z nieba.
Tym razem przez Krosienko, Nowy Tang, jedziemy
na Chyžne, by jak najwcześniej znaleźć pod Malą
Fatra Cybuje Macka. "Niestety, czy to Mniszek czy
Chyžne, wszędzie trzeba odjechać swoje mimo
braku ruchu. Komuna dalej tam tkwi. A oficerowie

Strażnicy Granicznej
co dzień nie
W radiu podają,
że na "płot".
Granicy ruchu
odbywa się
na bieguo"

/ha, ha/ -
- koniec cytatu.

Przez Tereňova
Janosika
dojeżdżamy
do Bratnej.

16 czerwiec 1996r. Startujemy we Bratnej.

16 czerwca 1996r. Za 35 koron słowackich pojeździemy na Snitowskie Sedlo - 750m wyżej od stacji dolnej.

Widok na Dolinę Vratną. Zdjęcie robione podczas wyjeżdżania kolejką. →

16 Czerwiec 1996r.

Pojeździemy na Snitowskie Sedlo.

10 czerwca 1996. Pod Chlebem.

W tym roku
musząmy na północ
i pokonujemy
kilka wyższych
szczytów niż
okół tygodnie
temu na Wielkiej
Facie gdzie
Mata Fata jest
wyższa niżeli
Wyższa Fata.
Ze złobyciem
Chleba (1647mnpw)
nie było problemu!

Potem był
Hromov (1638m)
Steny
i Południowy
Grmiz z zejściem
na
Stohove
Seallo.

16 czerwca Przed nami Stok. Lewej Rozsutec.

Odpočynek
na
Południowym
Grmizu.

Jolopiero przy
wychodzeniu na
Stoha (Korn
drapania się
w górę) oła
mniej wprawdy
zaczęły się
poważne kłopoty.
Z ludem
ale wyszli
wysocy.

16 Czerwiec
1996r.

Stok już blisko.

16 Czerwiec Przełęcz pod Stohem.
1996r. Z lewej Rozsutec.

Dłuższy
odpoczynek
na Stohu.
16 Czerwca.

16 czerwiec 1996r. Widok na Rożsutec.

16 czerwiec 1996r. Młazie bliźniaczki -
Ewelina i Agnieszka
na tle Rożsutca.

Pogoda wymagała wiele trudów okazyjszego wędrowania mimo iż była żmenna. Czasami widoczność była na niewielką odległość. Po dłuższym odpoczynku na Stoku schodzimy obok przełęczy Medzihole pod pigwym i kuszącym szczytem Velkim Rożsutcem - (między szlak na ten szczyt jest od listopada do końca czerwca zamknięty).

Dolina Białe
 z Medzihole
 schoolzimy
 obo
 czekającego
 na nas
autokaru.

16 sierpień Schoolzimy do Medzihole.
 1996r.

Poziome prynu w organizmie
 wyrównaliśmy prynu
 w położonej o kilka
 kilometrów dalej Tarnicy,
 no i powrót do domu.

Powracamy u podnóża
 Tatr czyli jest tradycyjny
 postój w Podolincu.

Cytuję Mačka: "W Mniszku
 dyku razem "popisało się"
 Si Mačka straż graniczna,
 gdzie po raz pierwszy od
 paru lat podbijano nam
 przy powrocie paszporty."

Jechał z nami nasz nowy
 kapelan (?) sędziwego AT
 i dla wielu wycieczka

Sakramenty się w kościele na Shilleminu gdzie oła
 chętnymi ws. Zemiola odprawił specjalną wieczorną Mszę św.

Byłoby ludownie gdyby chochit z nami w górę,
 byłoby ludownie msze święte, modlitwy na Towie natury
 przyp. krawiarka

16 sierpień Medzihole.
 1996r.

Relacja: Władysław Kowalczyk
Zdjęcia: Maciek Łaremba
Przewodnik: Władysław Kowalczyk

23 czerwiec 1996r. 27.
Hala Sypowska - 1324 mnpm
St. uczestników: 28 osób

23 czerwiec
1996r.

Schronisko na Rysiance.

jest to druga już wycieczka w te strony organizowana przez nasz oddział.

Przez Siemanow, Suleń, Beskidzka, Łąki, Rajce, i Łysolę dojeżdżamy do Łłatnej.

Mimo, że pogoda odstraszała najbardziej wytrwałych wymarzaliśmy poczęliśmy ze Łłatnej. Towarzyście nam i mgła i mżawka. Mżawka po jakimś czasie ustąpiła ale widoczności dobrej to nie mieliśmy

do końca wycieczki. Jak jest chłodno to idzie się szybciej więc do schroniska na Rysiance obiadujemy w o wiele krótszym czasie niż się spodziewaliśmy. Przewodnik.

23 czerwiec
1996r.

Podchodzimy do schroniska na Hali Sypowskiej.

Przy samym wejściu do schroniska napis: "W butach proszę nie wchodzić".
 Cyfry w kadka:
 "Wszyscy stwierdziliśmy, że napis jest absurdalny, bowiem do najlepszych obiektów w hotelarce wchodzi się w butach"

2307ermiec Schronisko na Hali Sipiowskiej

c.d. 1996r.

Weszliśmy do środka. Nikt jednak z personelu schroniska nie odważył się pomóc nam w bagażach. Za nie dostosowanie się do napisu.

Ale czy to było w porządku? Ja uważam, że kiedyś trzeba było aby schroniska miały wygląd... - kronikarz.

2307ermiec Obskurne schronisko na Hali Boraczej

W środku schroniska trochę lepiej.
 Anasza Małgosia nie wie co się jej za chwilę przytrafi.

Schronisko na Hali Siptowskiej

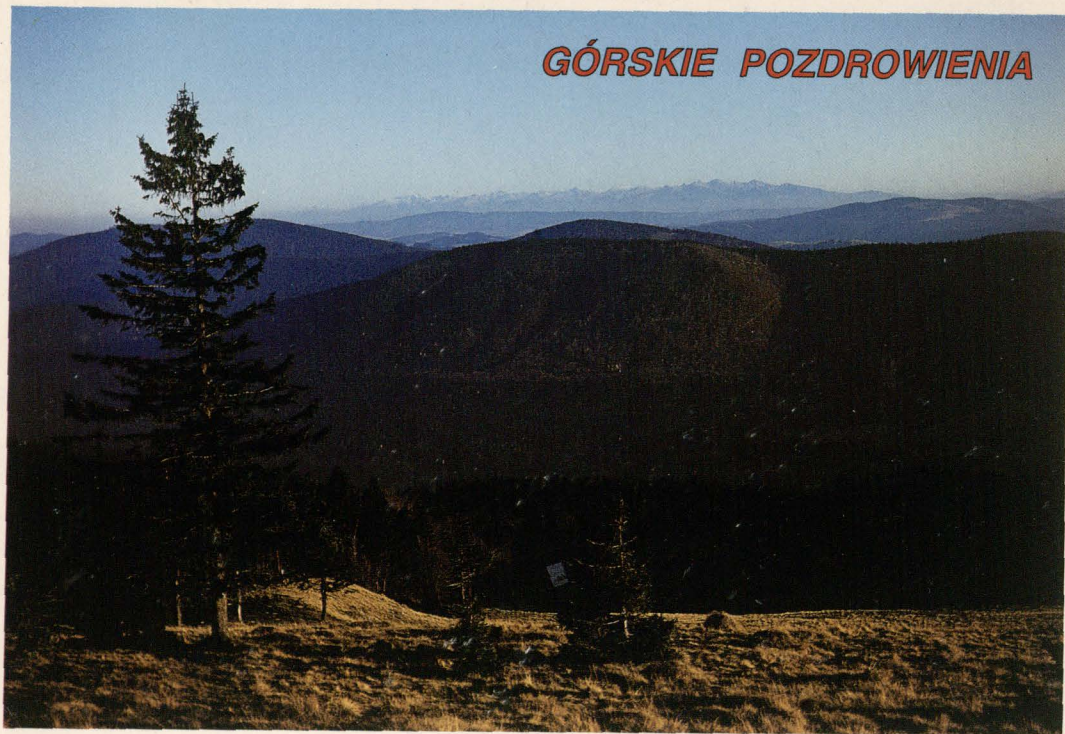
Dalej wiaodek pine ze
 schronisko na Rysiance
 jest bardzo ładnym
 obiektu turystycznym,
 pięknie usytuowanym.
 Przy dobrej widoczności
 widać z tego miejsca
 Tatry, Babie Góry i Piłsko.

PASMO LIPOWSKIEJ-ROMANKI

Na pn-wsch. od Worka Raczańskiego wyodrębnia się grupa górską Lipowskiej-Romanki. Cechą tego obszaru są wysokie, strome i zalesione pasma z licznymi halami grzbietowymi, stanowiącymi doskonale punkty widokowe. Od głównego grzbietu — osi rdzeniowej obszaru, wyznaczonego przez kulminację Redykałnego Wierchu (1144), Boraczego Wierchu (1244), Lipowskiej (1324), Rysianki (1322) i Romanki (1366), odchodzą prostopadle w kierunku doliny Soły grzbiety boczne Prusowa (1010) i Skalki (946). Także ta grupa górską zasila Solę kilkoma dopływami, z których największa jest Żabnica. Resztki dziewiczych lasów chronione są w rezerwach przyrody.

Po godzinnej przerwie na Rysiance i okiemy do
 rownie piękne Schronisko na Hali Siptowskiej,
 które wybudowało Niemieckie Towarzystwo Turystyczne
 przed II wojną światową. Schodkimy do schroniska
 na Boraczym Wierchu. Rowież w gęstej mgle.
 Potem i okiemy przez Redykałny Wierch, Halę
Boraczę, i dopiero przy zejściu końcowym
 z Prusowa do Żabnicy widać se okolne
 partie pasma Babiej Góry i na Węgierską
Górkę. Mimo takiej pogody i umowy dopisywały
 do momentu gdy 200 m od czekającego na nas

GÓRSKIE POZDROWIENIA

Panorama Tatr i Beskidu Żywieckiego. (Przy innej okazji...)

Autokar kontuzjowana
zostala Gonia Kieres,
kontuzja byla porazna
i te 200m do konca
na rekach ofiarnych
kolegow.

Reszta grupy wiekszość
jest w fort
w Węgierskiej Górze
↓

Widok z drogi Milówka—Koniaków na Lipowską, Boraczy Wierch i Suchą Górę (Fot. P. G.)

aby potem przez Żywiec,
Suchą Beskidką,
Siemianow
dojechać do
Nowego Sącza.

A w Nowym
Sączu prosto
pod szpital
aby odbrać
Gonia w ręce
jej kolegow
i klój Szp.

23 czerwiec Węgierska Górka. Bunkier z 1939r. Zespołowego
1996r.

30 czerwiec 1996r. 28.

Relacja: } Maciek Zaremba
 Zdjęcia: } Maciek Zaremba, Tadek Roguż
 Annotacje: } Annotacje Tatkowski
 Przewodnik: Tadek Roguż

Tadek Roguż

Hala Konieczna

Il. uczestników: 70 osób

Cykluje Maciek:
 Deszcz, deszcz,
 deszcz.
 Tak w najbliższym
 skrócie można
 by napisać
 sprawozdanie,
 z najważniejszej
 przecież dla nas
 tegorocznej
 imprezy.

30 czerwiec 1996r. Pierwszy odpasynaci pool
kapleżka na Niemcovej.

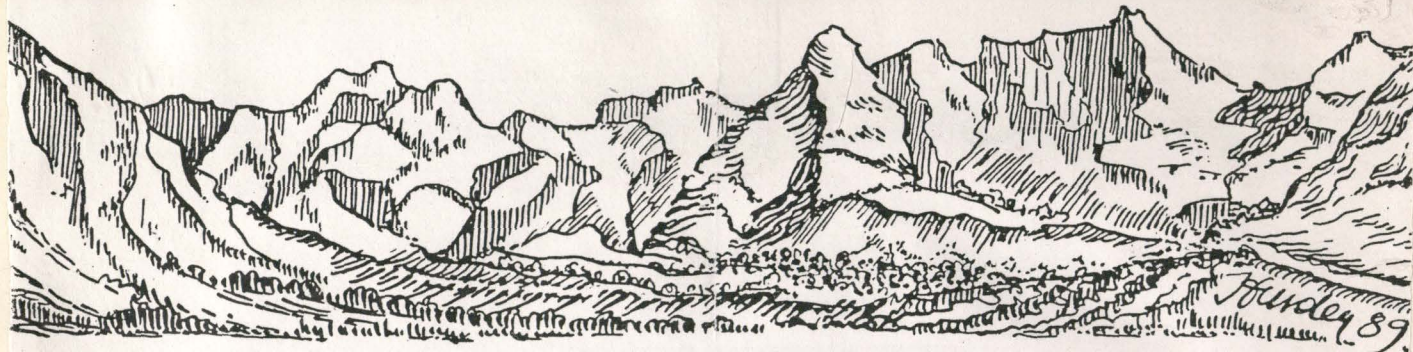
A impreza ta była ogłoszona z okazji 90-lecia
Oddziału PTT "Beskid" w Słomy Sęku.

Dojazdy
 były różne.
 Najbardziej
 linie PKP
 do Pirmitowej
 skąd
 przejście
 przez
Niemcowa,
Wiellu Roguż,
Raotziejowu
 na Hale
Konieczna.

30 czerwiec
1996r.

Jadziemy dalej:
Deszcz także i takie z nami.

**POLSKIE TOWARZYSTWO TATRZAŃSKIE
ZARZĄD GŁÓWNY
KRAKÓW**

Kraków, dnia 27 czerwca 1996 roku

**Kol. Maciej Zaremba
Prezes Oddziału PTT Beskid
w Nowym Sączu
Biuro Turystyczne Pieniny**

FAX (0187) 43-59-25

**Na Twoje ręce, Prezesie, przesyłamy najserdeczniejsze
życzenia i gratulacje z okazji 90-tych urodzin Oddziału PTT
Beskid w Nowym Sączu. Niech prowadzony przez Ciebie
Oddział trwa i nadal chlubnie rozwija dawne tradycje
Towarzystwa Tatrzańskiego.**

Za Zarząd Główny PTT

Sekretarz Towarzystwa

Barbara Morawska-Nowak

Barbara Morawska-Nowak

Cytuje dalej relację Macka: "Nie padalo jeszcze w Miodowie a więc zdem przed Piwicznej. Coły wysiadaliśmy na stacji PKP w Piwicznej już siąpiło. Tak było do końca imprezy."

W Piwicznej tradycyjnje pod studnią w rybniku Taolek robi odprawę i wszyscy wysypają w kierunku Niemcowej. A wśród 50-u stajemy bywalcy naszego PTT mieliśmy gości:

- W-ceprezydenta miasta Nowego Sącza - P. Seska Scygole i rodzina oraz
- szefa nowosądeckiej kasy P. Józefa Kawata i rodziny.

(5-letnia Asia bardzo ożietnie nosiła śmoly ożisiejnego marszu.)

30 czerwca Ale czy ten deszcz przeszkadza 5-letniej Asi i to, na wamibnackich taty.

Był również i nami ws. Stanisław Jemioła. Powodem ich uczestnictwa był wieloosobny charakter ożisiejnej imprezy. Nasz ożisiej powstał 90 lat temu i wycieczka ta była kulminacyjnym punktem obchodów 90-tych lat tej rożnicy. A na tej trasie ożatego gdyż 1 lipca 1906 r. nasi poprzednicy sprzed 90-u lat właśnie wycieczkę z Piwicznej przez Radziejową do Rytra rozpoczęli swą ożiatalność.

Ponieważ jednym z powodów reaktywowania PTT była
 chęć nawrócenia do tradycji więc wzywamy tę
 masę i w tym samym czasie od 1990r, co roku.
 A więc dzisiaj po nową formę. Uroczysty naszój oraz
 nadzieja że deszcz ustąpi nie pozwolił nam więc
złoty humorów. Aby nie „domoczyć” się całkowicie i szybko
 dojść do celu Tablek omija szczyt Radziejowej i tzw.

„Ścieżką Teodora” dochodzimy do Hali Koniecznej.

Tutaj czekało już 20 osób. Przyšli z Ryba.
 Wśród nich była kontuzjowana Małgosia (a od czego
 gaziki terenowe?) oraz 2-letni Artur i 3-letni
Mieszko Tarłowski. Czy za 90 lat następne będą
 o tym pamiętać? Przyp. Wawilanka!

Uroczystości naszą rozpoczynamy mszą świętą,
 którą odpromi w warunkach wnet bojowych
 naszą ks. Stanisław Jemiola. Dobrze że znajomi
 leśnicy udostępniłi nam swą chatkę na Hali
 Koniecznej. Deszcz lat „rowniutko” i zrobiło się zimno.
 „A meszliśmy do chatki wysocy!?”

Po mszy św.
część oficjalna.
 Na zewnątrz
 gdyż deszcz
szedł.

Po moim krótkim
 przemówieniu
 oraz wystąpieniu
 w-ce prezydenta
P. Legzdy
 nastąpiło
 wręczenie
3-celi medali

Zobaczcie 1996r. Medal wręczony kontuzjo-
-wanej Gosi. Gratulacje i gratulacje
w-ce prezydent P. Senek Legzda „700-lecia
Miasta Nowego
Sarca”

Otrzymał: nasz prezes oddziału: Naciek Szaremba
 zastępczy przewodnik - Senek Matota
 i Gosia sekretarz naszego oddziału.

Zoummiec Hala Koniczna, Medal 70-letnia
 1996r. otrzymuje Senek Marota.
 Tylko ollactego fotograf obcił
 tak wspaniale myśloke czolo - woce
wiceprezydenta T. Senka Legedy?

Maciej swój medal miał dostać 4 lata temu
 ale jak som stwierdził: "co to jest 4 lata opóźnienia
 krobec fot lat istnienia miasta Nowego Sęca".

Tak w skrytości ducha ciężej się z ręk medali
 to zasłoności im tro necke. Marzy wei się
 bo Amigamy z moim lochanyu Nowy Sęcem.
Przyp. Wacikate.

A potem "szkeliły" z tej okazji szampany a folo,
 ze swoimi pomocnikami była zmurowa opawowc
 sytuację i przygotowia ze 150 jęjek
jęjeków dla agrodziatych na teu przysmak
Aczestników. Oczywiście pod ładą stewem,
na piecu. Tylko je współczu i pagratulowc.
 Bo każdy chce być pierszy, nie kontroluje
 się w swych odchle albo ma ładadę, że w wyptko
 ma być przygotowane i gotowe dla niego. A jeżeli
jestere is w przygotowu wsty ny się: ja pro
o kawę!" to można się ładama. Al je folce i garstce
kolegów uoloto się w wyptko opawowc i byto w wyptko
wspaniele. Może tylko Maciele ładawani się po

Cichu: "Gdzie svinglata moja kiełbasa? Przecież
 Miosiemu ponad półtora kilograma?" Bo i w oleszku
 jak tylko zapalimy się gałgę pieczono kiełbasę.
 Ale tak miodysta chwila tłumaczy (?), że się smarzy
 czy piecze wprostko oraz je, nawet czyjś chleb
 Przecież powtórzę się taki dzień nawet za 90 lat!
 Mam nadzieję, że się powtórzę.

Zoczeniec 1996r. A to dokumenty z tej ↑
historycznej chwili.

Zoczeniec 1996r. Hala Koniectna.

Z planowanego konkursu, wiedzy o turystyce
 w tych warunkach musieliśmy niestety zrezygnować.

Ale była miła niespodzianka. Kol. Krzysiek Hancbach prywatnie właściciel sklepu turystycznego w Szymbarku uczestnikowi imprezy podarował karimatę do siedzenia. Dziękujemy.

Zoczenie Hala Konieczna. 90-lecie.
1996r.

Zoczenie Hala Konieczna. 90-lecie.
1996r.

J, o ironio losu! Gdy już madszedł czas zejścia do Rytra, roz pogodziło się i pokazało się słońce. Tak więc w suchych już ubraniach zakończyliśmy imprezę tradycyjnym piwem, sym narem w barze domu wczasowego „Jantar”.

Andrzej Czerwiński
Prezydent Miasta
Nowego Sącza

W uznaniu zasług i wkład pracy wniesiony w
propagowanie górskiej turystyki
kwalifikowanej wśród mieszkańców
naszego miasta, z okazji 90-lecia Oddziału
„Beskid” PTT w Nowym Sączu
przyznaję
Panu Maciejowi Zarembie
Medal 700 - lecia Miasta Nowego Sącza

Nowy Sącz, 30 czerwca 1996 r.

Urząd Miejski, 33-300 Nowy Sącz, Rynek 1, tel. 0048 (18) 43-81-27, fax 0048 (18) 43-78-63

Miniatura dyplomu do medalu „700-lecia”

3 lipiec 1996 r.

JUBILEUSZ „BESKIDU”. Nowosądecki Oddział Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego „Beskid” obchodzi jubileusz 90-lecia powstania. Z tej okazji członkowie towarzystwa przeszli szlakiem pierwszej wycieczki zorganizowanej w 1906 r. z Piwnicznej przez Niemców, Wielki Rogacz i Radziejową na Halę Konieczną. Tutaj odprawiono uroczystą Mszę św. Troje członków zarządu oddziału: Małgorzatę Kieres, Leszka Małotę i Macieja Zarembę wiceprezydent Leszek Zegzda uhonorował medalem „700-lecia Miasta Nowego Sącza”.
SID

„Gazeta Włobocza”

1 lipiec 1996r. Smieniny kronikarza. W jej domu.

Fot. Maciej Laremba

I żeby już zakończyć to go-lecie naszego PTT.
 Niemnogo dnia 91-ego roku oddziału odbyło
 się w moim domu zebranie jak co miesiąc
zarządu monosądeckiego PTT potężone
 z moimi wcześniejszymi imienniami.
 Oprócz blojka Sippy był cały zarząd.
 Po zebraniu, które trwało wyjątkowo krótko
 poczęstowaliśmy wraz z moim mężem moich
 gości tym i onym a nagrodziliśmy i odznaczeniem
 pochwalili się swoimi medalami, zdali
 mi relację z poprzedniego dnia.
 Co można było umieszczyć to są zdjęcia,
 relację zdaje oła wystąpieli sympatyków
 monosądeckiego PTT osobiscie:
Kronikarz Anna Toton

1 lipiec
1996r.

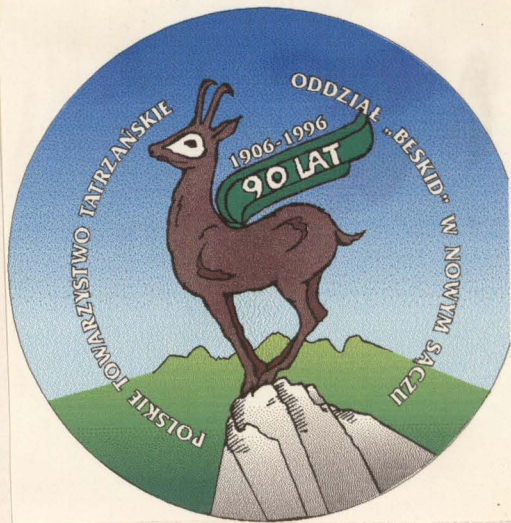
Gratulacje dla Małgosi. Fot. Anna
Totoń

Sau prezės
medalekė sig uie
pochwalit.
Ale napewno
dostať!

1 lipiec
1996r.

Gratulacje dla Fot. M.Ż.
Sesłka

W nowosądeckim PTT

Jajecznicza na 90-lecie

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego obchodzi 90 -

lecie swego istnienia. Ale nie na nudno - uroczystych i kosztownych sesjach czy zjazdach, ale w górach. Jak na turystów przystało.

Pierwsza wycieczka, odbyta w 1906 r., wiodła z Piwnicznej przez Niemcową, Wielki Rogacz i Radziejową na Halę Konieczną i do Rytra. Od czasu swego reaktywowania, w każdą ostatnią niedzielę lipca członkowie „Beskidu” spod znaku PTT przemierzają tę trasę. Nie inaczej było i w tym roku.

Ale „ta ostatnia niedziela” była jednak szczególna. Pomimo niespecałnej pogody, na Halę Ko-

nieczną wyszło 70 osób. W ich obecności ks. Stanisław Jemiolo odprawił mszę św. połową (czy raczej szczytową), a wiceprezydent Leszek Zegzda wręczył medale 700 - lecia Nowego Sącza trzem członkom Zarządu Oddziału: Małgorzacie Kieres, Leszkowi Małocię i Maciejowi Zarembie.

Uroczystość zakończyło wspólne ognisko z pieczeniem kiełbasy i smażeniem jajecznicy, podczas którego omawiano plany obchodu stulecia nowosądeckiego „Beskidu”. Prezydent Zegzda już się zastanawia, jakie medale (i komu) wręczyć za dziesięć lat... (JAZ)

4 lipiec 1996r.

„Dziennik Polski”

